

TỰ DO NGÔN LUẬN

Ban biên tập

Lm NGUYỄN VĂN ĐÀI

Lm PHAN VĂN LỢI

Lm NGUYỄN VĂN LÝ

Tiếng nói của Người Dân Việt Nam đòi Quyền Tự Do Thông Tin Ngôn Luận

Chống Formosa là chống Đảng !!!

Đó là thông điệp mà nhà cầm quyền Việt cộng đang muốn nói thẳng với người dân Việt Nam, y như Đỗ Mười từng ngang nhiên tuyên bố: "Chống tham nhũng là chống Đảng !" và như Nguyễn Tấn Dũng từng lên tiếng hù dọa những ai phản đối dự án Bauxite Tây Nguyên mà nay trở thành nguy cơ kinh tế, văn hóa, môi sinh, quốc phòng: "Đó là chủ trương lớn của Đảng !"

Đúng thế, cho tới hôm nay, toàn bộ thảm họa nhiễm độc biển miền Trung do 2 tập đoàn Formosa Đài Loan và Luyện kim Trung Quốc gây ra từ đầu tháng 4 đã cho công luận ngày càng thấy rõ: do theo đuổi một chiến lược phát triển kinh tế quá cậy dựa vào Trung Quốc đến độ không thoát ra được, dù đất nước phải gánh chịu vô số tai hại từ đó và nhân dân phải vì đó cất lên muôn vạn tiếng kêu trời (nhưng riêng đảng thì có lợi), nhà cầm quyền Việt cộng đành áp dụng một chiến thuật mà không một chính phủ sáng suốt nào trên thế giới dùng tới: đó là đàn áp đồng bào mình hết sức khốc liệt. Nhằm 3 mục đích: vừa duy trì sự tồn tại của nhà máy gang thép Hưng Nghiệp Vũng Áng, cho nó tiếp tục xả thải độc ra môi trường (lần này từ sông Quyền rồi chảy ra biển), vừa củng cố ngai vàng thống trị của đảng Cộng sản đang ngày càng lung lay do bị nhân dân "thập diện mai phục" vạch trần sai lầm và tố cáo tội ác của nó, vừa bảo vệ những mối lợi mà đảng viên cao cấp và quan chức cỡ bự kiếm được từ những công ty ngoại bang đang tàn phá đất nước như thế (như tượng Hồ bằng vàng 50 tỷ mà Formosa dâng cho Nguyễn Phú Trọng theo như công luận). Điều này dễ hiểu. Suốt hành trình mấy mươi năm sau khi giành được trọn vẹn quyền cai trị độc tôn trên cả nước, bao nhiêu trí óc, sức lực của Việt cộng chỉ dùng vào ba việc: cướp bóc tài sản chung và riêng đến hết mức, tuyên truyền dối trá lừa gạt đến tuyệt độ và đàn áp chống lại nhân dân đến tột cùng! Còn đất nước nghèo nàn lạc hậu, thua xa ngoại bang; sơn hà xã tắc tan hoang, bị khai thác cạn kiệt, biến thành bãi rác thực phẩm, công nghệ, văn hóa; môi trường sống bị nhiễm độc và hủy diệt từ từ; lãnh thổ lãnh hải co dần, mất dần vào tay giặc; cuộc sống nhân dân điều đứng, lầm than, khốn khổ... chúng cũng mặc kệ!

Chiến thuật đàn áp ngày càng khốc liệt nhân vụ Formosa đang diễn tiến qua nhiều vụ việc làm rung động dư luận, gây công phẫn quốc dân và quốc tế như sau:

- Sau vụ việc hơn 600 ngư dân từ Quỳnh Lưu, Nghệ An, dưới sự hướng dẫn của linh mục Đặng Hữu Nam, vào tòa án Kỳ Anh, Hà Tĩnh nộp đơn khởi kiện công ty Formosa cách hợp luật ngày 26-09-2016, và vụ việc trên 15.000 ngư dân Kỳ Anh Hà Tĩnh, dưới sự điều động của linh mục Trần Đình Lai, đến trước nhà máy Formosa để biểu tình bắt bạo động ngày 02-10-2016, nhà cầm quyền Việt cộng, hết sức hốt hoảng và thù nghịch, đã vội ra lệnh cho tòa án Kỳ Anh trả lui toàn bộ hồ sơ khiếu kiện cách trái luật, lấy lý do "không đủ bằng chứng trong đơn kiện" và "đã có quyết định bồi thường của chính phủ" (đang khi lẽ ra phải yêu cầu nguyên đơn bổ túc hồ sơ và phải biết rằng quyết định của Nguyễn Xuân Phúc là bất hợp pháp). Tệ hại hơn và sai lầm hơn, Việt cộng còn cấp tốc dựng lên đủ thứ hàng rào ngăn chặn tại nhà máy Formosa (từ lưới thép gai trên tường thành đến barie trước cổng chính và cổng phụ), rồi nhanh chóng điều động hàng ngàn công an, bộ đội, mật vụ tinh nhuệ, thậm chí cả chó săn, trong tâm thế sẵn sàng thực hiện một cuộc đổ máu kiểu Thiên An Môn, để bảo vệ cho tên tội phạm môi trường khét tiếng thế giới mà đã và đang gây điều đứng cho cuộc sống của hàng triệu đồng bào. Cũng trong động thái hù dọa những ai phản đối Formosa, ngày 04-10, Bộ Công an ngang nhiên và lộng quyền ra thông báo quy kết đảng Việt Tân là tổ chức khủng bố, để răn đe rằng những ai tham gia, nhận tài trợ, dự các khóa huấn luyện của Việt Tân, hoạt động theo chỉ đạo của Việt Tân (trong đó có "kích động biểu tình" mà Việt Tân lâu nay luôn bị đổ tội), sẽ bị xem là đồng phạm khủng bố và bị xử theo pháp luật. Đỉnh điểm của phản ứng mù quáng, bất nhân và ngu xuẩn này chính là bức thư của UBND Nghệ An gửi cho các Giám mục Giáo phận Vinh ngày 07-10 với những lời lẽ vu khống, kiểu ngậm máu phun người, ngạo mạn yêu cầu thuyền chuyển linh mục Đặng Hữu Nam ra khỏi Nghệ An là địa bàn hoạt động của linh mục.

- Ngày 08-10-2016, một nhóm hoạt động xã hội dân sự từ Sài Gòn (trong đó có những người nổi tiếng và tích cực bênh vực môi trường như bác sĩ Nguyễn Đan Quế, luật sư Lê Công Định...) xuống Vũng Tàu để gặp gỡ nhóm dân chủ trẻ tại đây, gồm những anh em từ lâu nay rất tích cực trong việc phản đối Formosa đầu độc biển mà ngay cả Vũng Tàu cũng ít nhiều gánh chịu. Tất cả họ (trên 20 người) dự định bàn thảo với nhau về việc phát triển các tổ chức xã hội dân sự và trao đổi kinh nghiệm về hoạt động môi trường tại khách sạn Hera Palace. Thế nhưng, họ vừa mới bắt đầu thì công an đông đảo đã sừng sộ xông vào và ngang nhiên giải tán với lý do khôi hài lố bịch: "hội thảo không có xin phép". Sau đó công an dùng vũ lực bắt tất cả họ đi, tách ra từng nhóm nhỏ giam giữ tại nhiều đồn phường trong thành phố để khủng bố, thẩm vấn, đánh đập và phá hoại tài sản (với một trò mới là quăng điện thoại đang bật vào nước). Cuối cùng, nói là chở về Sài Gòn nhưng công an lại thả họ giữa đường, chỗ vắng vẻ, ngay giữa đêm khuya, kể cả các trẻ em và phụ nữ, đẩy tất cả vào những nguy hiểm khôn lường. Quả là những hành vi đều đặn tàn bạo và bất nhân thất đức mà ngay cả những côn đồ đầu gấu chính hiệu cũng không dám và chẳng nỡ thực hiện.

- Ngày 10-10-2016, đang khi cùng với mẹ của tù nhân lương tâm Nguyễn Hữu Quốc Duy đến nhà tù Sông Lô thuộc tỉnh Khánh Hòa để thăm tù nhân này (bị kết án vì đã kích chế độ trên mạng xã hội), bà Nguyễn Ngọc Như Quỳnh (blogger Mẹ Nấm), một phụ nữ đấu tranh dân chủ nổi tiếng can đảm và kiên cường từ lâu, đã bị công an Khánh Hòa chặn bắt và áp giải về nhà riêng tại thành phố Nha Trang, rồi đọc quyết định khởi tố theo điều 88 Bộ luật hình sự Cộng sản (chống phá Nhà nước). Khám xét chỗ ở của bà, công an đã thu giữ nhiều "tang vật" là những bích chương biểu ngữ có nội dung: "Khởi tố Formosa", "Formosa cút đi", "Cá cần nước sạch, Nước cần mình bạch" cũng như nhiều tài liệu đấu tranh và phương tiện làm việc. Sự kiện lập tức được Truyền hình An ninh đưa lên sóng như một thành tích đáng kể. Việc này xác nhận một điều từ lâu ai cũng biết: bà Như Quỳnh luôn hăng hái vạch trần tội ác của Formosa và thái độ đồng lõa của nhà cầm quyền, cụ thể là chính phủ

GIẢI NHÂN QUYỀN VIỆT NAM 2008 GIẢI TRUYỀN THÔNG LIÊN MẠNG 2011

TRONG SỐ NÀY

- Trg 01** ➤ **Chống Formosa là chống Đảng !!!**
- Trg 03** ➤ **Thông cáo và Tuyên bố của Phong trào Lao động Việt và Mạng lưới Blogger Việt Nam.**
- Trg 04** ➤ **Thư gửi các tín hữu Công giáo Việt Nam (trích đoạn).**
-Hội đồng Giám mục Việt Nam.
- Trg 05** ➤ **Đảng CS tìm cách “ve vãn” Giáo hội Công giáo Việt Nam.**
-Người Việt.
- Trg 06** ➤ **Cộng sản dùng kế sách lồi thời làm phép thử Hội đồng...**
-Paulus Lê Sơn.
- Trg 07** ➤ **Bức thư từ một cựu nhân viên bệnh viện TQ tường thuật chi...**
-Epoch Times Staff.
- Trg 09** ➤ **Sự vi phạm luật của cơ quan thi hành pháp luật.**
-Mặc Lâm pv Lê Công Định.
- Trg 10** ➤ **Thảm họa Formosa và những thảm họa khác nữa trong....**
-Song Chi.
- Trg 11** ➤ **Chính quyền đền bù. Ngư dân nói gì?**
-Hoàng Dung.
- Trg 13** ➤ **Quỳnh Lưu, tiếng thét vỡ bờ.**
-Bảo Giang.
- Trg 15** ➤ **Từ Quỳnh Lưu 1956 đến Kỳ Anh 2016. Trách nhiệm của...**
-Chim Biển.
- Trg 16** ➤ **Ngư dân khởi kiện Formosa: Cuộc chiến chống tà quyền đã...**
-Nguyễn Đăng Quang.
- Trg 17** ➤ **Quê hương mình đang tan da rữa thịt (thơ).**
-J.B. Nguyễn Hữu Vinh.
- Trg 18** ➤ **Những chiến thắng trong vụ kiện Formosa.**
-Trần Diệu Chân.
- Trg 19** ➤ **Tòa Kỳ Anh trả đơn kiện For.**
-Đài phát thanh BBC.
- Trg 20** ➤ **Cuộc biểu dương vĩ đại của lòng dân...**
-Mai Tú Ân.
- Trg 21** ➤ **Hãy đứng lên! Đừng sợ!**
-Ngô Nhân Dụng.
- Trg 22** ➤ **Nhà nước VN làm gì đối phó với biểu tình phản đối Formosa..**
-Người Buôn Gió.
- Trg 23** ➤ **Nước cờ sai lầm của bộ Công an ở Hà Tĩnh.**
-Nguyễn Anh Tuấn.
- Trg 24** ➤ **Cuộc chiến chống nhân dân của Tô Lâm...(Bùi Quang Vơm)**
Và một số bài khác...

của Nguyễn Xuân Phúc, trong vụ việc cá chết. Ngoài ra bà còn công bố rộng rãi hồ sơ tội ác về 30 người dân bị công an giết chết trong nơi tạm giữ, một điều khiến công cụ tàn ác và mù quáng này luôn rấp tâm báo thù cho được.

Xâu chuỗi những sự kiện trên, ai ai cũng đều thấy:

- Với các biến động xã hội gần đây, từ môi trường bị ô nhiễm nặng nề và lâu dài, các mặt hàng xuất cảng bị đình trệ hoặc bị trả lại, sự thua lỗ khủng khiếp và phá hoại kinh hoàng của nhiều công ty quốc doanh, nợ công cao đến đặng trần, quá mức GDP mà vô khả năng thanh toán, nhiều nhà đầu tư bỏ chạy khỏi Việt Nam, giới đảng viên cao cấp, tư bản đồ, thậm chí trung lưu cũng tìm cách chuyển tài sản và đưa thân nhân ra nước ngoài, nhà cầm quyền Hà Nội quả là đang đương đầu với nhiều bế tắc, khủng hoảng, tệ nạn do chính họ gây nên. Thế nhưng thay vì dựa vào nhân dân, cùng với nhân dân và trao quyền cho nhân dân để tất cả cùng nhau giải quyết, Việt cộng lại mù quáng tin vào bạo lực và dối trá, ra sức khủng bố và lừa gạt, bằng việc ngăn chặn phát tán các thông tin trái chiều và bất lợi cho đảng, đàn áp những tiếng nói đòi nhân quyền và dân chủ, bách hại các tổ chức xã hội dân sự độc lập, sách nhiễu bạo hành hay bỏ tù kết án những người yêu nước bất đồng chính kiến, với hy vọng hão là giữ vững quyền lực và bảo vệ quyền lợi cho đảng.

- Thảm họa ô nhiễm môi trường biển xảy ra đã nửa năm rồi mà Việt cộng thay vì làm những chuyện cần thiết như truy tố thủ phạm và đồng phạm ra tòa, vận dụng mọi phương tiện hoặc bắt chính thủ phạm nạo vét lòng biển, thông tin chính xác về thảm họa để đồng bào đề phòng, bồi thường thỏa đáng cho hàng triệu nạn nhân làm kinh tế biển... lại có những hành động thách thức công luận và chọc giận quần chúng như nói trên, trong ý đồ làm chìm xuống vụ cá chết. Tất cả đều khiến toàn dân nghĩ rằng lãnh đạo Ba Đình muốn đưa ra cho toàn dân một thông điệp: “Chống Formosa chính là chống Nhà nước VN” và “Chống Trung Quốc chính là chống đảng Cộng sản VN”. Điều này dễ hiểu, vì đối với Cộng sản, chẳng hề có ý thức Dân tộc và tình nghĩa Đồng bào. Họ sẽ bảo vệ được Formosa đến lúc nào với kềm gai, dùi cui, súng đạn? Nhưng bao nhiêu cho đủ để vầy một núi cấm hờn? Đang khi hàng hàng triệu người dân sống nhờ biển đang chứng kiến thân thuộc điều đứng khốn khổ từng ngày và con cháu mất hết cả tương lai, thậm chí cả sinh mạng!

- Phong trào ngư dân đồng loạt khởi kiện Formosa và phong trào nhân dân biểu tình bảo vệ sinh thái –như đang nổi lên đặc biệt tại Nghệ An, Hà Tĩnh, Quảng Bình– quả là đáng hoan nghênh ủng hộ và cần mở rộng ra khắp cả nước, vì hiểm họa bao trùm cả giang sơn. Đây là cơ hội ngàn năm một thuở cho hàng lãnh đạo các tổ chức tôn giáo và xã hội dân sự phối hợp với nhau, thành lập một kiểu liên minh liên kết nào đó, để tập hợp mọi thành phần dân tộc thực hiện sứ mệnh bảo vệ tổ quốc nòi giống, đồng thời xây dựng một chế độ tự do dân chủ. Song song đó, trước nguy cơ Luật về Tôn giáo và Luật về Hội sắp được Quốc hội VC phê chuẩn (trong kỳ họp từ hạ tuần tháng 10 này) để trở thành công cụ trấn áp của nhà cầm quyền, các Giáo hội và tổ chức xã hội dân sự cần lên tiếng đòi tự do đúng nghĩa cho mình, đồng thời đòi tự do cho những chiến sĩ nhân quyền và dân chủ như Nguyễn Ngọc Như Quỳnh, Nguyễn Đình Ngọc, Nguyễn Hữu Vinh, Nguyễn Văn Đài, Trần Anh Kim, Lê Thanh Tùng, Lê Thu Hà, Nguyễn Thị Minh Thúy, Cấn Thị Thêu... và gần 100 vị khác đang bị giam giữ.

Đất nước đang lâm nguy do thù trong lẫn giặc ngoài, bởi Việt cộng lẫn Tàu cộng. Mối họa nòi giống suy tàn, đất nước tiêu vong, Tổ quốc xóa sổ càng ngày càng đến gần hơn. Chỉ có một sự đoàn kết toàn dân tộc, liên minh mọi lực lượng, để tổ chức những cuộc xuống đường biểu tình bất bạo động cả ngàn vạn, cả ức triệu người mới hy vọng chặn đứng những nguy cơ nói trên. Các dân tộc bên Đông Âu, Trung Đông xa xôi và bên Myanmar cận kề đã thực hiện được những điều đó! **BBT**

Làm được gì cho Formosa chưa mà đòi hỏi ? (Babui-DCVonline)

<https://tieulun.hopto.org>

HỘI ĐỒNG GIÁM MỤC VIỆT NAM

THƯ GỌI CÁC TÍN HỮU CÔNG GIÁO VIỆT NAM

(trích đoạn)

Sài Gòn 07-10-2016

Hội đồng Giám mục Việt Nam họp Đại hội lần thứ XIII từ thứ Hai, ngày 03-10-2016 đến thứ Sáu, ngày 07-10-2016 tại Trung tâm Mục vụ Tổng giáo phận Sài Gòn, với sự tham dự đông đủ của Đức Hồng Y Phêrô Nguyễn Văn Nhơn, các Đức Tổng Giám mục và Giám mục đại diện của 26 giáo phận.

Hội đồng Giám mục cũng hân hoan chào đón Đức Tổng Giám mục Leopoldo Girelli, đại diện Đức Giáo hoàng Phan-xi-cô tại Việt Nam. Đức Tổng Giám mục Girelli vui mừng chuyển lời thăm và phép lành của Đức Giáo hoàng Phanxicô tới Giáo hội tại Việt Nam, chúc mừng Ban Thường vụ mới của Hội đồng Giám mục Việt Nam.

Dưới đây là trích đoạn Thư Chung của Hội đồng Giám mục VN gửi cho tín hữu Công giáo Việt Nam.

Anh chị em thân mến,

1. Chúng tôi, Hội Đồng Giám Mục Việt Nam, họp Đại Hội tại Trung tâm mục vụ Tổng giáo phận Thành phố Hồ Chí Minh, từ ngày 3 đến 7 tháng 10 năm 2016, kính gửi lời chào thân ái đến cộng đồng Dân Chúa tại Việt Nam. Bình an của Chúa ở cùng anh chị em!

Qua những bản tường trình của các giáo phận và các uỷ ban trực thuộc Hội Đồng Giám Mục, chúng tôi vui mừng trước những thành quả mà Năm Thánh Lòng Thương Xót mang lại cho rất nhiều người cũng như các cộng đoàn qua việc học hỏi giáo lý, cử hành phụng vụ, những cuộc hành hương, các việc đạo đức và những việc lành thực thi lòng thương xót. Lòng thương xót là chủ đề được nêu cao trong Năm Thánh 2016, nhưng điều đó không có nghĩa là chúng ta chỉ sống lòng thương xót trong Năm Thánh mà thôi. Ước mong anh chị em tiếp tục sống tinh thần đó trong suốt cuộc đời, để xứng đáng là con cái của Cha trên trời, Đấng giàu lòng thương xót.

2. Với tâm tình đó, chúng tôi ước mong được chia sẻ “vui mừng và hi vọng, ưu sầu và lo lắng” của anh chị em nói riêng và người dân Việt Nam nói chung trong xã hội ngày nay. Nhìn vào tình hình đất nước hiện nay, bên cạnh những thành tựu đã đạt được, chúng ta không thể không có những băn khoăn, lo lắng. Làm sao không âu lo trước tình hình đạo đức xuống cấp nghiêm trọng, tội ác gia tăng không những về số lượng mà cả về mức độ dã man, phá thai và nghiện ngập tràn lan, nhất là nơi giới trẻ! Làm sao vui được trước sự hoành hành của tệ nạn tham nhũng, vốn từ lâu đã được coi là quốc nạn nhưng đến nay vẫn không hề suy giảm! Làm sao không lo lắng trước tình trạng ngập mặn ở đồng bằng sông Cửu Long, hạn hán tại các tỉnh Tây nguyên, thảm họa môi trường biển tại miền Trung! Đó là chưa kể đến mối đe dọa hằng ngày từ các thực phẩm bẩn và độc hại, có thể ngay trong các quầy hàng và trên bàn ăn của mỗi gia đình!

Có những nguyên nhân khách quan và ở tâm vĩ mô đã dẫn đến tình trạng đáng buồn trên, chẳng hạn nền giáo dục quá chú trọng đến bằng cấp, nặng hình thức mà không quan tâm đủ đến giáo dục nhân cách và tâm hồn; chính sách kinh tế quá đề cao lợi nhuận và hiệu năng sản xuất mà không lưu ý đến môi trường sống của người dân; tình trạng thiếu minh bạch và yếu năng lực trong việc quản lý kinh tế và điều hành xã hội, tạo môi trường thuận lợi cho tham nhũng và nhiều tệ nạn khác; khuynh hướng sử dụng bạo lực dưới nhiều hình thức để giải quyết vấn đề hơn là lắng nghe và đối thoại... Cách riêng trong những ngày này, chúng tôi nghĩ đến những đau khổ mà đồng bào bốn tỉnh miền Trung đang phải gánh chịu vì thảm họa môi trường biển. Ước mong nhà cầm quyền lắng nghe những nguyện vọng chính đáng của người

dân cũng như những góp ý chân thành của các nhân sĩ, trí thức, để thực sự xây dựng một xã hội công bằng, dân chủ và văn minh mà mọi người mong ước.

3. Bên cạnh đó, không thể không nói đến những nguyên nhân chủ quan và phần trách nhiệm của mỗi người trong chúng ta. Mỗi hành động của chúng ta, dù nhỏ bé, đều góp phần tích cực hoặc tiêu cực, lành mạnh hoá hoặc huỷ hoại môi trường sống. Khi nói đến tình trạng biến đổi khí hậu qua việc sử dụng tài nguyên thiên nhiên cách thiếu trách nhiệm, các giám mục Á Châu nhắc nhở người Công giáo những việc rất nhỏ như tiết kiệm nước, dùng loại đèn ít tiêu hao năng lượng, tắt điện khi không sử dụng, không đốt hoặc xả rác, không xử lý chất thải bừa bãi, không sử dụng hoá chất độc hại trong canh tác và sản xuất... Tương tự như thế, chúng ta hãy góp phần vào việc lành mạnh hoá xã hội bằng những chọn lựa và hành động nhỏ bé trong công việc và trách nhiệm hằng ngày của mình, cá nhân cũng như gia đình. Với ơn Chúa, anh chị em hãy can đảm sống theo lương tâm ngay thẳng giữa những cám dỗ, trở thành khí cụ bình an của Chúa trong mọi hoàn cảnh, thành muối ướp cho nền văn minh tình thương và văn hoá sự sống thay cho lối sống mang nặng hận thù và chết chóc.

TỰ DO NGÔN LUẬN
Bán nguyệt san ra ngày 1
và 15 mỗi tháng
IN VÀ TẶNG TẠI VN

Địa chỉ liên lạc:

witness2005@gmail.com

Muốn đọc tờ báo trên mạng:

<http://www.tdngonluan.com>

www.tudodanchuvietnam.net

<http://tudongonluan.atspace.com>

<http://khoi8406vn.blogspot.com>

<https://www.facebook.com/T%E1%BB%B1-Do-Ng%C3%B4n-Lu%E1%BA%ADn-238293869580176/?ref=hl>

Lu%E1%BA%ADn-238293869580176/?ref=hl

ĐẢNG CỘNG SẢN

tìm cách "ve vãn" Giáo hội Công giáo Việt Nam

.....**Người Việt 04-10-2016**.....

“Ở đâu có Công giáo, ở đó có bình an.” Đó là nhận định của ông Nguyễn Thiện Nhân, một ủy viên Bộ Chính trị đảng CSVN khi đến chúc mừng Hội đồng Giám mục Việt Nam nhân dịp các giám mục của Công giáo Việt Nam họp theo định kỳ.

Các giám mục Công giáo Việt Nam từ nhiều nơi trên toàn Việt Nam đã về Sài Gòn tham dự kỳ họp thứ 13 của Hội đồng Giám mục Việt Nam từ ngày 3 đến ngày 7 tháng 10. Sau những kỳ họp theo định kỳ này Hội đồng Giám mục Việt Nam luôn có “Thư chung” gửi giáo dân Công giáo Việt Nam.

Theo Thông tấn xã Việt Nam, ông Nhân, ủy viên Bộ Chính trị đảng CSVN, người đang giữ vai trò chủ tịch Ủy ban Trung ương của Mặt trận Tổ quốc Việt Nam, cho rằng: “Tuy có những lúc thăng trầm nhưng trước hết và trên hết, dòng chảy chủ lưu trong dòng bảo Công giáo chính là tình cảm và lòng yêu nước dành cho tổ quốc, cho dân tộc Việt Nam.”

Nhân vật hiện là chủ tịch Ủy ban Trung ương của Mặt trận Tổ quốc Việt Nam nói thêm rằng tổ chức chính trị đại diện cho tất cả các giới, các thành phần trong xã hội Việt Nam này “đang tích cực góp ý cùng Quốc hội để xây dựng Luật Tín ngưỡng-Tôn giáo” nhằm “góp phần bảo vệ quyền tự do tín ngưỡng của công dân và khẳng định những giá trị tốt đẹp mà các tôn giáo đã đóng góp vào sự phát triển chung của dân tộc.”

Theo lời ông Nhân thì chính quyền Việt Nam “luôn lắng nghe ý kiến của các tôn giáo nói chung và của dòng bảo Công giáo nói riêng” và “cam kết sẽ đồng hành cùng các tôn giáo nói chung, dòng bảo Công giáo nói riêng để đoàn kết xây dựng đất nước Việt Nam ngày càng giàu đẹp, văn minh, cùng cố và phát huy khối đại đoàn kết toàn dân tộc.”

Chủ tịch Ủy ban Trung ương của Mặt trận Tổ quốc Việt Nam bày tỏ hy vọng rằng “Hội đồng Giám mục

Việt Nam tiếp tục thúc đẩy truyền thống yêu nước và đường hướng gắn bó, đồng hành cùng dân tộc của người Công giáo Việt Nam trong giai đoạn mới” vì “ở đâu có dòng bảo Công giáo, ở đó có sự đoàn kết, thương yêu, bình an và phát triển.”

Đáng lưu ý là ủy viên này của Bộ Chính trị đảng CSVN đã trích dẫn “Thông điệp về môi trường” của Giáo hoàng Francis và nhấn mạnh rằng chính ý tưởng của thông điệp đó đã thúc đẩy Ủy ban Trung ương của Mặt trận Tổ quốc Việt Nam vận động ký kết “Chương trình hành động bảo vệ môi trường, ứng phó với biến đổi khí hậu” giữa 40 tổ chức tôn giáo tại Huế.

Sự kiện một ủy viên Bộ Chính trị đảng CSVN đích thân dẫn lãnh đạo Ban Tôn giáo chính phủ và các viên chức lãnh đạo thành phố Sài Gòn đến tham dự buổi khai mạc kỳ họp thứ 13 của Hội đồng Giám mục Việt Nam, gửi lời chúc mừng Hội đồng Giám mục Việt Nam kèm theo “những lời có cánh,” diễn ra sau khi giáo dân giáo phận Vinh nhiều lần biểu tình đòi chính quyền Việt Nam phải giải quyết tận gốc ô nhiễm vùng biển khu vực phía Bắc miền Trung bằng cách đóng cửa nhà máy thép của tập đoàn Formosa ở khu công nghiệp Vũng Áng. Các cuộc biểu tình này luôn có hàng ngàn người tham dự. Trong đó, có cuộc biểu tình mà số người tham dự được ước đoán phải tới 15 ngàn.

Theo thông lệ, các cơ quan truyền thông của chính quyền Việt Nam đã cáo buộc Giám mục Nguyễn Thái Hợp, người điều hành giáo phận Vinh và những linh mục phụ trách các giáo xứ của giáo phận này ở Nghệ An, Hà Tĩnh, Quảng Bình, là lợi dụng tín ngưỡng để “kích động, gây rối.”

Trên Internet, một số cá nhân kêu gọi chính quyền Việt Nam hãy sử dụng “bạo lực cách mạng” để bảo vệ trật tự, trị an. Thậm chí nếu cần, đừng ngần ngại thực hiện một “Thiên An Môn” như Trung Quốc.

Đáp lại những chỉ trích và những

hăm dọa sắc mùi máu đỏ, cuối tuần vừa qua, sau khi chính quyền Việt Nam công bố chính sách bồi thường cho các nạn dân trong vụ nước thải của Formosa hủy diệt vùng biển ở bốn tỉnh phía Bắc miền Trung, với mức bồi thường chỉ trong phạm vi từ vài triệu đến 30 triệu đồng/tháng cho một gia đình trong vòng 6 tháng, bất kể giới khoa học đã xác định biển và các sinh vật biển chỉ có thể hồi phục sau 50 năm nữa, một biển người ở mức hàng chục ngàn đã đổ đến khu công nghiệp Vũng Áng, nơi có nhà máy thép của Formosa để biểu tình, phản đối chính sách bồi thường và đòi đóng cửa nguồn gây ô nhiễm.

Đây là lần đầu tiên, lực lượng cảnh sát cơ động và các quân nhân được điều động để bảo vệ khu công nghiệp Vũng Áng bị người biểu tình mà đa số là giáo dân giáo phận Vinh đẩy lui. Các video clip được đưa lên Internet cho thấy một số cá nhân thuộc lực lượng vũ trang bị mắc kẹt giữa rừng người đã cời cảnh phục (công an) hoặc quân phục (quân nhân) để có thể thoát ra an toàn.

Hàng trăm người biểu tình đã leo lên đầu bức tường là hàng rào khu công nghiệp Vũng Áng – khu vực trước nay vốn luôn được Formosa kiểm soát chặt chẽ, ngay cả các viên chức chính quyền cũng bị hạn chế ra vào. Tuy nhiên chính những người biểu tình đã nhắc nhở nhau chỉ bày tỏ quan điểm của họ, tuyệt đối không sử dụng bạo lực. Sau khi kẻ vẽ nhiều khẩu hiệu, treo các banner bày tỏ quan điểm của mình, người biểu tình đã tự giải tán.

Bình luận về sự kiện ông Nguyễn Thiện Nhân đến tham dự kỳ họp thứ 13 của Hội đồng Giám mục Việt Nam, nhà báo Osin Huy Đức viết trên trang facebook cá nhân rằng: Đừng tìm đến chỗ dễ mà nên thực tâm đối thoại với những lãnh tụ tôn giáo tâm huyết với đất nước như Đức cha Ngô Quang Kiệt, Đức cha Nguyễn Thái Hợp. Một khi chế độ vẫn coi trọng việc giành đất hơn là giành (giáo) dân thì không thể có “đoàn kết và bình an” thật sự. (G.Đ)

Cộng sản dùng kế sách lổi thời làm phép thử với Hội đồng Giám mục VN khóa XIIIPaulus Lê Sơn 14-10-2016.....

Ngày 07-10-2016, UBND tỉnh Nghệ An ra công văn yêu cầu trục xuất Linh mục Đặng Hữu Nam ra khỏi Nghệ An được Ông Lê Xuân Đại, Phó chủ tịch UBND tỉnh Nghệ An ký thay Chủ tịch trên văn thư số 7533/UBND-NC. Theo đó yêu cầu "Cụ Giám Mục Vinh chấn chỉnh các hoạt động mục vụ của Linh mục Đặng Hữu Nam và không bố trí Lm Đặng Hữu Nam tiếp tục hoạt động trên địa bàn tỉnh Nghệ An".

Cha Nam từ một người giúp người dân hiểu đúng bản chất sự thật đang diễn ra tại Nghệ An, nhất là Formosa tại Vũng Áng, Hà Tĩnh gây ra thảm họa môi trường biển Việt Nam. Cha Nam đã hành động vì những người dân bị thất nghiệp, bị bệnh tật, bị thất học vì đại nạn ô nhiễm biển do Formosa và quan chức từ tỉnh đến trung ương gây ra.

Thế nhưng theo truyền thống, cộng sản luôn vu khống, bịa đặt và nhục mạ những Giáo sĩ luôn lên tiếng cho sự thật và phẩm giá của con người. Và giờ đây, cộng sản lại cho rằng cha Nam đang nói xấu đảng, xuyên tạc bịa đặt và kích động Giáo dân gây mất trật tự, làm ảnh hưởng xấu đến uy tín của Giáo hội Công giáo?!

Sử dụng kế lổi thời

Đánh phá một ai thì cộng sản tuyên truyền, kích động và vu khống cho người đó những tội nghe như động trời nhằm hướng dẫn dư luận tin theo, từ đó ra tay hành động để chấm dứt, xóa sổ hoặc bỏ tù người mà cộng sản muốn.

Đối với hàng Giáo chức công giáo, theo dòng thời gian, cộng sản dùng nhiều thủ đoạn tinh vi từ bắt bớ bỏ tù, thủ tiêu đến răn đe và thương thuyết để kết thúc sứ vụ của một nhân sự nào đó. Với thời điểm hiện tại, rất khó để cho cộng sản sử dụng phương kế thủ tiêu hay bỏ tù một vị Giáo sĩ, cho nên cộng sản sẽ sử dụng sự răn đe và thương thuyết.

Một đặc tính căn bản trong ba lời khấn của chức vụ Linh mục trước bàn thờ Chúa khi được truyền

chức thánh, Linh mục phải tuyên xưng đó là sống khiết tịnh, nghèo khó và vâng phục Đấng bản quyền.

Cộng sản dựa vào sự vâng phục để ép các Đức cha phải "xử lý" linh mục nào đó trong Giáo phận của Đức cha có thẩm quyền khi cộng sản không thích Linh mục đó. Cứ như vậy, nếu cộng sản không thích Đức cha nào đó thì cộng sản lại ép HĐGM Việt Nam hoặc Vatican đề buộc thuyền chuyển đi nơi khác hoặc phải "nghỉ hưu sớm".

CS thành công hay thất bại?

Trong bối cảnh của Giáo phận Vinh hiện nay, liệu cộng sản có đạt được mục đích trục xuất cha Nam ra khỏi địa bàn? Điều này rất khó, vô cùng khó. Trong thảm họa Formosa thì quan điểm của Đức cha Hợp và Linh mục đoàn cùng hơn 500 nghìn Giáo dân Giáo phận Vinh là một - buộc Formosa chấm dứt hoạt động và rời khỏi Việt Nam.

Đức cha Phaolô Nguyễn Thái Hợp bằng nhiều lần và nhiều cách thức khác nhau, Ngài luôn lên tiếng phản đối sự xâm hại môi trường do Formosa gây ra tại biển miền Trung và đau đầu về nỗi đau mà ngư dân, nhân dân và tương lai dân tộc Việt Nam đã, đang và sẽ phải gánh chịu.

Chúng ta hẳn nhớ rất rõ sự ưu tư, lo âu và sâu muộn của Ngài trong lá thư chung gửi Giáo phận Vinh, trong đó Ngài nói: "Vào thời điểm đất nước lâm nguy, biển Đông bị ô nhiễm, ông bà cha mẹ đã làm gì để cứu biển và cứu chúng con".

Trong đại hội HĐGM Việt Nam lần thứ 13, Đức cha Phaolô Nguyễn Thái Hợp tiếp tục được quý Đức cha tín nhiệm bầu làm Chủ tịch Ủy ban Công lý và Hòa bình 2016-2019, trực thuộc Hội đồng Giám mục Việt Nam. Điều đó cho thấy Hội đồng Giám mục Việt Nam ủng hộ lập trường và cách làm việc của Đức cha Phaolô.

Trong Kinh Thánh trình thuật việc Chúa Giêsu bị cám dỗ: "Đức Chúa Giêsu phán: Cũng có lời chép rằng: Người đừng thử Chúa là Đức

Chúa Trời người" - (Mathew 4:7). Cộng sản có "cám dỗ" được Đức cha Hợp và HĐGM Việt Nam?

Chúa Giêsu đã chiến thắng sự cám dỗ của ma quỷ và sự cám dỗ của quỷ đã thất bại thảm hại trong ba lần. Tôi nhớ đến câu thánh thư Gia-cô-bê 4:7: "Vậy hãy phục Đức Chúa Trời; hãy chống trả ma quỷ, thì nó sẽ lánh xa anh em."

danlambaovn.blogspot.com

UBND TỈNH NGHỆ AN ĐÒI "TRỤC XUẤT" LINH MỤC ĐẶNG HỮU NAM

UBND tỉnh Nghệ An vừa ra văn bản gửi Đức cha Phaolô Nguyễn Thái Hợp, Giám mục Giáo phận Vinh đề nghị "trục xuất" Linh mục Đặng Hữu Nam ra khỏi quê hương Nghệ An của ngài.

Văn bản số 7533/UBND-NC, ngày 07-10-2016 do ông Lê Xuân Đại, Phó chủ tịch UBND tỉnh Nghệ An ký thay chủ tịch có nội dung như sau: "đề nghị Cụ Giám mục Giáo phận Vinh chấn chỉnh các hoạt động mục vụ của Linh mục Đặng Hữu Nam và không bố trí Linh mục Đặng Hữu Nam tiếp tục hoạt động mục vụ trên địa bàn Nghệ An".

Văn bản của UBND tỉnh Nghệ An không khác một bản kết luận điều tra, hoặc một bản cáo trạng mà bên cơ quan công an, viện kiểm sát dùng để buộc tội một bị can. Theo đó, Linh mục Anton Đặng Hữu Nam bị vu cáo là "kích động, nói xấu đảng và Nhà nước", "lợi dụng sự cố môi trường biển để kích động giáo dân biểu tình".

Thậm chí, nhà cầm quyền Nghệ An còn vu cáo cha Nam là: thường xuyên gặp gỡ, tiếp đón một số "đối tượng" là đảng viên của tổ chức "phản động" Việt Tân... UBND tỉnh Nghệ An cũng kết luận Lm Nam đã "vi phạm nghiêm trọng các quy định của pháp luật Nhà nước VN và giáo luật Công giáo". Việc UBND tỉnh Nghệ An tùy tiện kết tội và đề nghị trục xuất Lm Đặng Hữu Nam ra khỏi quê hương của ngài một lần nữa cho thấy bản chất coi thường pháp luật của chế độ CS.

Có thể nói, Lm Đặng Hữu Nam và Blogger Mẹ Nấm Nguyễn Ngọc Như Quỳnh là hai trong số những gương mặt tiêu biểu trong cuộc chiến chống lại Formosa. Bắt Mẹ Nấm, kết tội cha Nam và gia tăng sức ép lên những người chống Formosa, bảo vệ sự sống môi trường, một lần nữa thể hiện rõ ý đồ của nhà cầm quyền nhằm gia tăng tâm lý sợ hãi lên quần chúng.

Và như nhận định của ML Blogger VN là nhà cầm quyền muốn làm "chùn bước cao trào tranh đấu bảo vệ môi trường của người dân, đặc biệt trong lúc các giáo xứ tại Hà Tĩnh đang tạo được những sức ép đáng kể".

CTV Dân Làm Báo 15-10-2016

BỨC THƯ TỪ MỘT CỰU NHÂN VIÊN một bệnh viện Trung Quốc tường thuật chi tiết về mổ cấp nội tạng —Epoch Times Staff 09-10-2016—

Một bệnh nhân người nước ngoài đã được cấy ghép tạng để kéo dài sự sống tại một bệnh viện Trung Quốc. Với lòng biết ơn, ông đã hỏi một nhân viên bệnh viện về thông tin người hiến tạng để có thể tạ ơn và báo đáp. Nhưng không ai ở bệnh viện –thậm chí cả vị bác sĩ thực hiện ca ghép tạng– biết danh tính của người hiến.

Trước chuyến bay về nhà, người bệnh nhân này đã được cấp một văn bản cấy ghép tạng chính thức. Ông cuối cùng cũng biết được danh tính của người đã trao tặng cuộc sống cho mình: Một nam tử từ 30 tuổi. Trùng hợp thay, tất cả các bệnh nhân cấy ghép khác đều nhận được tạng hiến từ những tử từ 30 tuổi, khỏe mạnh. Chỉ có tên người hiến là khác nhau.

Một thông tin viên tự nhận mình đã từng làm việc tại Bệnh viện Trung ương Đệ nhất Thiên Tân vào giữa những năm 2000 gần đây đã tường thuật lại tình tiết trên và những điều kỳ dị khác trong một bản tuyên bố cá nhân được gửi cho đài Truyền hình Tân Đường Nhân.

Dưới đây là bản dịch của lời tuyên bố, đã được biên tập cho rõ ràng.

Tôi hiện đang sống ở Trung Quốc đại lục. Tôi đã từng làm việc tại trung tâm ghép tạng của Bệnh viện Trung ương Đệ nhất Thiên Tân. Những gì tôi biết được có thể xem như một lời cảnh báo hiểm họa đến những ai đang cố chấp đàn áp Pháp Luân Công. Nó cũng là một câu chuyện cảnh tỉnh lương tâm cho những người đồng hương của tôi.

Đảng CS bán nội tạng người

Khi Trung Quốc đang chào đón một số lượng lớn bệnh nhân ghép tạng người nước ngoài, tôi được nhận vào làm việc ở trung tâm ghép tạng Bệnh viện Trung ương Đệ nhất Thiên Tân nằm ở tầng bảy. Tôi đã sắp xếp để có được công việc tại trung tâm cấy ghép này thông qua một lời giới thiệu.

Bệnh viện Trung ương Đệ nhất Thiên Tân lúc đó còn được gọi là Trung tâm Cấy ghép tạng Đông phương vì đây là nơi xử lý số lượng lớn các ca ghép tạng và có trụ sở tại Trung Quốc. Ngày nay, bệnh viện này vẫn là trung tâm lớn nhất ở châu Á.

Thế giới môi giới nội tạng là một chiếc hộp đen –nhưng từ các mối liên hệ của tôi với thế giới này, tôi phát hiện ra rằng có rất nhiều kênh để mọi người tìm hiểu hoặc có được tạng.

Một kênh là thông qua trung gian. Một vị bác sĩ Hàn Quốc nổi tiếng, công tác tại một trong những bệnh viện lớn nhất ở Hàn Quốc, sẽ giới thiệu bệnh nhân của mình với một người trung gian. Người trung gian này sẽ dẫn dắt những người bệnh đến bệnh viện Thiên Tân.

Không có thỏa thuận ngoại giao về việc cấy ghép tạng giữa Trung Quốc và Hàn Quốc. Thay vào đó, những người trung gian thuộc các tổ chức giống như Mafia sẽ thương lượng các giao dịch cấy ghép.

Nhiều người trong số các bệnh nhân cấy ghép tạng người nước ngoài đến Trung Quốc để tìm một lá gan hoặc thận. Phần lớn những người nước ngoài này là người Hàn Quốc, trong khi phần còn lại đến từ Nhật Bản hay Đài Loan.

Các bác sĩ ngoại quốc là một kênh cấy ghép tạng khác. Vì ở Trung Quốc thiếu các bác sĩ cấy ghép tạng nên một bệnh viện vô danh đã thuê một bác sĩ người Hàn Quốc với mức lương cao. Vị bác sĩ Hàn Quốc này đã nói với tôi rằng các đồng nghiệp của ông ở Trung Quốc đã đăng ký thông tin hộ tịch (hộ khẩu) ở hai nơi – một ở Hàn Quốc và một ở Trung Quốc– và rằng ông là một công dân Trung Quốc hợp pháp. Tôi không biết những người bác sĩ Hàn Quốc như thế có bao nhiêu dòng máu Trung Quốc đang chảy trong người.

Kênh thứ ba là các quảng cáo thương mại Trung Quốc. Các quảng cáo này do những nhân vật nổi tiếng ở Trung Quốc đóng vai chính, nhằm mục đích lừa dối và lôi kéo những bệnh nhân tiềm năng. Một bệnh nhân người Hàn Quốc mà tôi giữ liên lạc cho biết những đồng hương của ông đã đổ xô đến Trung Quốc sau khi xem một quảng cáo ghép tạng của diễn viên nổi tiếng Trung Quốc Phó Bưu (Fu Biao).

Ngày 26-8-2004, Phó Bưu đã đến bệnh viện 309 Bắc Kinh để kiểm tra. Ngày hôm sau, ông được chẩn đoán mắc bệnh ung thư gan. Vào ngày 02-09, Phó được ghép gan tại bệnh viện Đa khoa Cảnh sát Vũ trang Nhân dân ở Bắc Kinh.

Kíp trưởng phẫu thuật cho Phó là bác sĩ Thẩm Trung Dương, người được giới truyền thông Trung Quốc ca tụng là “con dao mổ hàng đầu”. Bác sĩ Thẩm từng là người đứng đầu viện nghiên cứu ghép tạng tại Bệnh viện Cảnh sát Vũ trang Nhân dân và

Trung tâm Cấy ghép tạng Đông phương ở Bệnh viện Trung ương Đệ nhất Thiên Tân.

Vào tháng 04-2005, Phó tái phát bệnh ung thư. Ông đã phẫu thuật ghép gan lần hai vào ngày 28, và lại một lần nữa được thực hiện bởi bác sĩ Thẩm, và lần này là tại Trung tâm Cấy ghép tạng Đông phương. Tuy nhiên, vào ngày 30 tháng 8, Phó Bưu đã qua đời.

Tháng 03 năm sau, việc mổ cấp nội tạng từ các học viên Pháp Luân Công vẫn còn sống ở quận Tô Gia Đồn tại thành phố Thẩm Dương bị bóc trần. Giữa những năm từ 2002 đến 2005 được cho là thời kỳ cao điểm của hoạt động mổ cấp nội tạng của cựu lãnh đạo đảng Cộng sản Giang Trạch Dân. Sau đó, một bài báo tiết lộ rằng bác sĩ Thẩm Trung Dương đã tiến hành các thí nghiệm cấy ghép gan có sử dụng các đối tượng đang còn sống, nhiều người trong số này “đã chết trong khi đang tiến hành thí nghiệm”.

Về sau, một người đã cung cấp thông tin về nguồn cung các lá gan đã được hiến cho nam diễn viên Phó Bưu –từ hai học viên Pháp Luân Công tỉnh Sơn Đông. Bác sĩ Thẩm đã giết các học viên này để lấy nội tạng.

Mặc dù Phó có lẽ chỉ sống thêm được một năm nữa sau hai ca cấy ghép gan, quảng cáo cấy ghép tạng của ông ta vẫn tiếp tục được truyền bá tại Hàn Quốc. Vậy nên, người Hàn Quốc vẫn tới Trung Quốc để phẫu thuật vào năm 2006 bởi họ, không giống như người Trung Quốc, chẳng biết rằng Phó Bưu đã qua đời.

Những người cần ghép gan trên thế giới đã trở thành nạn nhân của trò lừa gạt tàn ác của đảng Cộng sản Trung Quốc.

Ngân hàng nội tạng người lớn nhất thế giới

Một bệnh nhân người Hàn Quốc đã từng kể với tôi rằng các bác sĩ Trung Quốc đã học được kỹ thuật cấy ghép nội tạng từ các bác sĩ Nhật Bản có kỹ thuật thượng thừa.

Khi tôi còn làm việc tại trung tâm cấy ghép tạng Thiên Tân, các nhân viên bệnh viện đã quen thuộc với giáo sư Trịnh, một chuyên gia về cấy ghép gan, và giáo sư Tống, một chuyên gia cấy ghép thận. Họ được coi là những bác sĩ phẫu thuật cấy ghép giỏi nhất trong lĩnh vực của mình, và cả hai đều đã học được nhiều kỹ xảo trong nghề tại Nhật Bản. Hai vị giáo sư này không chỉ làm cố định cho một bệnh viện nào – ngày hôm nay họ thực hiện phẫu thuật tại Trung Quốc, và ngày hôm sau họ sẽ đến Nhật Bản hay một nơi nào khác.

Tại Bệnh viện Trung ương Đệ nhất Thiên Tân, các bác sĩ thường thực hiện các ca phẫu thuật cấy ghép theo một nhóm ba người. Tôi không chắc có bao nhiêu nhóm phẫu thuật như vậy. Những bác sĩ này làm việc bất kể ngày đêm, trong khi các phiên dịch viên của bệnh viện cùng chờ đợi với người thân bệnh nhân trong các hành lang. Một ca ghép gan có thể kéo dài đến 10 giờ.

Tôi đã đặt câu hỏi với giáo sư Trịnh và giáo sư Tống: tại sao những người nước ngoài, đặc biệt là người Hàn Quốc và Nhật Bản, lại lặn lội đến TQ để cấy ghép nội tạng. Họ nói với tôi rằng mặc dù họ [người Hàn Quốc và Nhật Bản] sở hữu kỹ năng cấy ghép điêu luyện, nhưng không thể tìm thấy những người hiến tạng trong một khoảng thời gian ngắn ở các nước châu Á nói trên. Ví dụ, thời gian chờ đợi cho một cơ quan nội tạng được hiến tặng ở Nhật Bản hay Hàn Quốc có thể kéo dài đến 10 năm, hoặc sớm nhất là 5-6 năm. Một số bệnh nhân đã qua đời trong khi chờ đợi được hiến tạng vì có được một cơ quan như vậy không phải là điều dễ dàng.

Các giáo sư nói thêm rằng tất cả mọi người trong đội y tế của họ và bệnh nhân của họ đều biết về thời gian chờ này. Vậy nên, nhiều bệnh nhân nước ngoài quyết định du lịch đến Trung Quốc vì có vẻ như có nhiều người hiến tạng ở Trung Quốc.

Những bệnh nhân sừng sốt và đau buồn

Hầu hết những bệnh nhân tôi đã gặp tại Bệnh viện Trung ương Đệ nhất Thiên Tân đều đang cần một lá gan hoặc thận. Trừ khi cơ thể bệnh nhân từ chối cơ tạng được ghép vào, họ sẽ được xuất viện sau một khoảng thời gian ngắn. Trong những trường hợp bình thường, bệnh nhân sẽ nhận được tạng trong hai ngày, trong khi thời gian chờ này ở nơi khác là từ 10 ngày đến nửa tháng – các bệnh nhân nói rằng như vậy là quá nhanh.

Một bệnh nhân người Hàn Quốc có thời gian chờ đợi lâu nhất ở trung tâm cấy ghép Thiên Tân trong số những người mà tôi đã gặp – nguyên một tháng – và hoá ra lúc đó vụ bê bối thu hoạch nội tạng sống của đảng Cộng sản TQ đang bị phơi bày.

Sau một tháng ở Thiên Tân, bệnh viện nói với bệnh nhân này nên đến thành phố Vũ Hán ở miền trung TQ để cấy ghép, và họ lập tức bay đến đó. Tôi đã không biết rằng mạng lưới cấy ghép nội tạng thực sự có tồn tại.

Cuộc phẫu thuật ở Vũ Hán rất thành công, và người bệnh cùng gia đình của ông rất hài lòng với kết quả. Trước khi trở về Hàn Quốc,

bệnh nhân này và người vợ của mình – một người có đức tin – đã hỏi về người hiến tạng. Việc ghép gan đã khiến ông mất một số tiền (khoảng 300.000-500.000 NDT, tương đương 45.000 đến 75.000 USD), bệnh nhân cho biết, nhưng chính người hiến tạng đã cho phép ông lấy lại sức khỏe và kéo dài cuộc sống của mình.

“Tôi muốn biết ai đã hiến tạng lá gan để tôi có thể cảm ơn gia đình của người đó và báo đáp họ bằng tiền hay bất kỳ điều gì họ cần. Tôi thật sự rất biết ơn”, người này nói.

Vào thời điểm đó, các nhân viên bệnh viện không cách gì biết được nguồn gốc của các cơ tạng được hiến tặng. Ngoài ra, chúng tôi cũng được cảnh báo trước khi được thuê là không nên đi hóng chuyện xung quanh hay hứng thú tán chuyện với bệnh nhân. Nhưng tôi muốn hoàn thành tâm nguyện cuối cùng của người bệnh nhân Hàn Quốc này trước khi ông ấy trở về nhà.

Tất nhiên, các bệnh nhân không biết rằng chúng tôi bị cấm việc rình mò khắp nơi, và tôi cũng không nên đặt các câu hỏi, nhưng tôi vẫn nói chuyện với bác sĩ thực hiện ca cấy ghép cho người bệnh này.

Vị bác sĩ cho biết: “Anh (chị) đang hỏi về người hiến tạng? Thậm chí chúng tôi còn không biết người hiến là ai nữa, và không có cách nào để tìm ra cả. Không ai có thể nói với anh (chị) bất cứ điều gì, và không có hồ sơ tồn tại”.

Tôi kể lại câu trả lời của bác sĩ cho bệnh nhân này và gia đình của ông, và họ đã rất sừng sốt.

Ông ấy cho biết rằng luật pháp quốc tế đã quy định việc chuyển giao của các cơ quan nội tạng. Theo các đạo luật này, những người hiến tạng và gia đình của họ sẽ được yêu cầu ký vào hồ sơ cấy ghép tạng. Nếu không có hồ sơ theo đúng quy tắc, các bác sĩ cấy ghép sẽ phải chịu trừng phạt. Ở Hàn Quốc, mọi người đều biết người hiến tạng của họ là vì thông tin này phải được công khai theo luật định.

Quay trở lại, những nhân viên bệnh viện chúng tôi không biết bất cứ điều gì về luật pháp quốc tế liên quan đến cấy ghép nội tạng. Bệnh nhân người Hàn Quốc này đã giải thích rằng nếu không có những luật định cấy ghép này, nhiều người có thể sẽ bị sát hại hàng loạt bởi bọn tội phạm muốn trục lợi từ những cơ quan nội tạng của họ. (Khi đó một cơ quan nội tạng có thể được bán với giá khoảng 300.000 đến 700.000 NDT).

Trước khi rời khỏi bệnh viện, bệnh nhân đến từ Hàn Quốc này đã nói

rằng bệnh viện cần cung cấp cho ông một văn bản chính thức cho thấy rằng ông đã làm phẫu thuật và cơ tạng mà ông đã nhận được, cũng như thông tin và chữ ký cá nhân của người hiến. Nếu không có tài liệu này, người này sẽ không thể lên máy bay.

Tôi đã hộ tống người này và gia đình ông ấy đến sân bay. Họ và những bệnh nhân ghép tạng khác đã lên một chiếc máy bay hai tầng đặc biệt thay vì máy bay thương mại. Cuối cùng, các bệnh nhân ghép tạng đã được cấp hồ sơ cấy ghép, trong đó nói rằng họ được nhận tạng từ một nam tử từ 30 tuổi. Chỉ có tên của các tù nhân là khác nhau.

Tất cả mọi thứ đã được dàn dựng.

Vào thời điểm đó, tôi đã không nhận thức được rằng các cơ tạng mà những người nước ngoài đã bỏ ra một số tiền lớn để mua vốn xuất phát từ các học viên Pháp Luân Công. Nhiều người trong chúng ta đã quá ngây thơ, và không tưởng tượng ra nổi những người mờ mắt vì tiền đã thực sự bị tẩy não bởi đảng Cộng sản Trung Quốc.

Hết người này đến người khác, những thiên thần mặc áo trắng đã biến thành ác quỷ giết người. Biết rằng những điều này không thể được phép tiếp diễn, tôi đã bỏ công việc của mình tại Bệnh viện Trung ương Đệ nhất Thiên Tân.

Về sau, tôi nhận được thông tin về việc thu hoạch nội tạng sống của các học viên Pháp Luân Công thông qua các kênh khác nhau. Tôi đã làm những gì tôi phải làm, và phơi bày sự thật với thế giới để những người có lương tâm có thể tự giải phóng mình khỏi sự kìm kẹp của ma quỷ.

Gần đây, Hạ viện Mỹ đã nhất trí thông qua H. Res. 343, một nghị quyết kêu gọi chính quyền Trung Quốc lập tức ngừng ngay việc thu hoạch và buôn bán các cơ quan nội tạng thu được từ các học viên Pháp Luân Công và những tù nhân lương tâm khác.

Trong 17 năm qua, các học viên Pháp Luân Công –những người sống theo các nguyên lý Chân, Thiện và Nhẫn– đã phải chịu đựng hàng trăm phương pháp tra tấn vô nhân đạo, trong đó có cả hoạt động mổ cấp nội tạng tàn ác. Điều này phải bị chấm dứt ngay lập tức, và không nên được phép liên can đến phần còn lại của nhân loại.

Trách nhiệm của mỗi người Trung Quốc đang ở đại lục và hải ngoại là phải chấm dứt tội ác thu hoạch nội tạng sống này.

Chuyển ngữ bởi Frank Fang; biên tập bởi Larry Ong.

THẨM HỌA FORMOSA

và những thảm họa khác nữa trong tương lai...

.....Song Chi 09-10-2016.....

Hai hôm nay trên mạng xã hội facebook tràn ngập những hình ảnh nhà nước Cộng sản VN chuẩn bị đối phó với những cuộc biểu tình phản đối Formosa của ngư dân các tỉnh miền Trung, sau sự bị động, bất ngờ của nhà cầm quyền và thắng lợi giòn giã của ngư dân, giáo dân Hà Tĩnh trong cuộc biểu tình lên đến mười ngàn người ngày 2-10.

Cuộc biểu tình ôn hòa ngày 2-10 đã cho thấy sự trật tự, có tổ chức của ngư dân, giáo dân, dưới sự dẫn dắt của các linh mục hết lòng vì dân vì nước. Người dân không những đã vượt qua sự sợ hãi, quyết tâm bày tỏ thái độ vì sự sống còn của mình cũng như của cả dân tộc và các thế hệ tương lai trước thảm họa hủy diệt môi trường do Formosa gây ra, mà còn bình tĩnh, tỉnh táo, không để cho nổi tức giận căm phẫn biến thành bạo động. Sau khi hàng ngàn người biểu tình rút đi, toàn bộ nhà máy Formosa chẳng bị thiệt hại gì. Đó chính là thắng lợi to lớn của cuộc biểu tình.

Khi được hỏi về phản ứng của Formosa trước những cuộc biểu tình, đại diện Formosa đã nói đại ý họ không liên quan và sẽ để cho chính phủ VN xử lý sự việc. Nghe thì rất lạ lùng nhưng mà đúng vậy. Tập đoàn Formosa đã tính đúng! Chỉ cần bỏ ra một số tiền “đám mồm” cho nhà cầm quyền VN là họ có thể phui tay ngồi nhìn nhà cầm quyền này xử lý với người dân. (Ở đây không nói đến 500 triệu USD bồi thường, vì số tiền nhà nước này hoàn thuế lại cho Formosa còn hơn cả số tiền đó, mà là tiền “đám mồm” riêng cho một số kẻ bán nước nào đó để được vào VN làm ăn, cũng như vẫn tiếp tục ở lại 70 năm ngay cả sau khi đã gây ra đủ thứ thảm họa).

Formosa không cần phải làm gì cả. Người dân đưa đơn kiện Formosa ư? Thì tòa án huyện Kỳ Anh, Hà Tĩnh vừa mới trả lại hơn 500 lá đơn kiện của ngư dân với một lý do rất khôn nặn là “*phải có các tài liệu, chứng cứ chứng minh lợi ích quyền*

lợi hợp pháp bị xâm phạm”. Biểu tình ư? Bây giờ nhà cầm quyền VN cho xe chở lính, rào kẽm gai ngăn chặn quanh khu vực Formosa, phong tỏa các ngã đường từ xa, trên mạng có cả những hình ảnh đội quân CSCĐ trang phục như thể chống khủng bố rầm rập đi trên đường, các xe cam nhông chở hàng ngàn quân lính đổ vào cắm tại Formosa để bảo vệ cho tập đoàn này.

Trên mặt trận truyền thông, nhà cầm quyền đã huy động báo chí, TV, đội ngũ dư luận viên viết những bài gây chia rẽ giáo dân với lương dân, bôi nhọ, vu cáo các linh mục nổi bật, luôn sát cánh cùng giáo dân—nhân dân từ trước đến nay cũng như trong các cuộc biểu tình phản đối Formosa vừa qua. Bên cạnh đó, nhà cầm quyền tiếp tục giọng điệu vu cho Việt Tân đứng sau lưng xúi giục dân biểu tình, Việt Tân là tổ chức khủng bố để có cơ đàn áp thẳng tay. Tất cả những động thái đó cho thấy nhà cầm quyền quyết chống lại nhân dân đến cùng!

Nhìn lại trong suốt hành trình dài bao nhiêu năm sau khi giành được trọn vẹn quyền lãnh đạo duy nhất trên cả nước, bao nhiêu trí khôn, mưu chước nhà cầm quyền chỉ dùng vào mỗi hai việc: làm sao cướp cho hết tài sản chung thành của riêng, và làm sao chống lại nhân dân tới cùng! Còn đất nước nghèo nàn, lạc hậu, thua xa các nước khác, giang sơn tan hoang, biến thành một bãi rác thải công nghệ, rác thải hàng hóa, thực phẩm cho tới rác thải văn hóa; môi trường sống bị hủy diệt từ từ, lãnh thổ lãnh hải thì co dần, mất dần vào tay giặc, đời sống nhân dân bức bối, khốn cùng... họ mặc kệ.

Chỉ riêng một vụ Formosa, bản chất phản nước hại dân của cái nhà nước này đã đủ bộc lộ rõ như ban ngày. Chỉ riêng một thảm họa xả chất thải gây ô nhiễm của Formosa, đã làm chết biển, chết cá trên một phạm vi trải dài 130 dặm trên bờ biển miền Trung, trước mắt làm cho hơn 40.000 ngư dân VN bị mất

hoặc gần mất việc làm, và hàng trăm ngàn người dân khác ở VN bị ảnh hưởng gián tiếp. Đã hơn 6 tháng trôi qua cả vẫn chết, ngư dân vẫn chưa thể ra khơi, còn theo các chuyên gia để vùng biển này hồi phục lại như xưa thì phải mất hàng chục năm, với điều kiện hoàn toàn không xả thải nữa. Đó là chưa nói đến các ống xả của nhà máy Formosa hàng ngày xả khói đen xì ô nhiễm vào bầu trời, mà nhiều người tả đứng xa hàng kilomet còn thấy.

Song, thảm họa Formosa chỉ là một trong các thảm họa môi trường mà người dân VN đã, đang và sẽ phải đối mặt.

Khu vực miền Trung, ngoài nhà máy thép Formosa Hà Tĩnh là một dự án nhà máy thép “khủng” khác đang chuẩn bị được thông qua bất chấp phản ứng của dư luận, nhà máy thép Hoa Sen, Cà Ná—Ninh Thuận, có rất nhiều điểm giống với dự án nhà máy thép Formosa, cũng có bóng dáng Trung Cộng phía sau, từ đội ngũ cô vắn cho tới khả năng sử dụng nguyên vật liệu, máy móc từ Trung Quốc. Nếu dự án này triển khai thì cả vùng biển đẹp hoang sơ của Ninh Thuận sẽ tiêu tùng.

Ở Tây Nguyên thì quả bom bùn đỏ bauxite treo lơ lửng trên thượng nguồn đồng bằng Nam bộ và Nam Trung bộ. Nếu lỡ xảy ra sự cố vỡ bồn chứa, làm cho bùn đỏ -một loại chất thải rất độc hại tràn ra như đã từng xảy ra ở Hungary năm 2010, quốc gia có kinh nghiệm và dày dặn kỹ thuật trong việc khai thác, chế biến bauxite hơn VN gấp nhiều lần, thì hậu quả sẽ rất tai hại.

Thực tế ở VN, “*ngày 8-10-2014 hồ thải quặng đuôi số 5 của dự án Tân Rai đã bị vỡ đê, 5 ngàn mét khối nước và bùn đỏ đã tràn ra ngoài. Ngày 13-2-2016 đường ống dẫn nước có chứa chất xút độc hại từ hồ bùn đỏ của Nhà máy nhôm Tân Rai bị vỡ khiến nước chảy tràn ra ngoài*”. (Theo Wikipedia “*Dự án khai thác bô xít ở Tây Nguyên*”)

Nhưng ngay cả khi không có tai nạn bùn đỏ thì các nhà chuyên môn cũng chỉ ra rằng việc khai thác bauxite làm hư hại đất canh tác, tàn phá môi trường sinh thái của vùng

đất Tây Nguyên, chưa kể những nguy cơ về vấn đề an ninh, quốc phòng, mà ngay cả hiệu quả kinh tế vốn là lý do những người cương quyết làm dự án này đưa ra để bào chữa thì bây giờ cũng là lỗ nặng!

Đồng bằng sông Cửu Long thì đang bị hủy diệt dần dần. Nạn hạn hán và ngập mặn nghiêm trọng đầu năm nay chỉ là kết quả của cái chết dần dần của vựa lúa lớn nhất nước mà nhiều nhà khoa học, chuyên gia đã chỉ ra, do việc gia tăng sử dụng nguồn nước của các quốc gia láng giềng ở thượng nguồn cũng như việc TQ xây những cái đập thủy điện khổng lồ, cả Lào cũng xây đập thủy điện, làm thay đổi dòng chảy sông Mê Kông, ảnh hưởng nghiêm trọng đến đồng bằng sông Cửu Long.

Đây là một trong những bài báo mới nhất viết về vấn đề này đăng trên BBC "Sông Mekong, sự trường tồn dân tộc và ICC". Một bài báo khác thì đánh động về mối nguy cơ an toàn bức xạ hạt nhân do các nhà máy điện hạt nhân của Trung Cộng xây sát ngay biên giới phía Bắc VN: "Ba nhà máy điện hạt nhân TQ nằm sát VN" (Tiền Phong). v.v...

Tất cả những mối nguy đó nhìn lại đều có dính dáng tới "ông bạn láng giềng TC" với sự tiếp tay tích cực của đảng và nhà nước CSVN do tham lam, ngu dốt, vô cảm mà ra. VN bây giờ khác nào con cá nằm trong cái lưới, 4 phương 8 hướng chỗ nào cũng bị TC quây kín, có khác nào con ếch bị luộc chín từ từ trong nồi nước cứ sôi dần dần.

TC cần gì phải động binh, phải phát động chiến tranh cho tốn kém tiền của, xương máu mà còn bị thế giới lên án? Cuộc chiến nhằm hủy diệt môi trường sống, hủy diệt một dân tộc bằng bệnh tật, bằng di chứng các kiểu... là cuộc chiến thâm lặng, ít tốn kém mà hiệu quả khủng khiếp hơn rất nhiều lần! Chỉ khác là trong cuộc chiến này, người dân VN không chỉ phải chiến đấu chống lại kẻ thù bên ngoài mà còn với chính kẻ thù ngay trong nước, đó là bọn bán nước hại dân, nhả tâm bán rẻ sức khỏe, sinh mạng, tương lai của nhân dân chỉ vì quyền lợi của đảng, của chế độ! ■■■■■

CHÍNH QUYỀN ĐÈN BÙ, NGƯ DÂN NÓI GÌ

+++++Hoàng Dung RFA 02-10-2016+++++

Ngày 29-09-2016, chính phủ đã ra thông báo quyết định, đền bù cho ngư dân ở 4 tỉnh miền Trung chịu thiệt hại do Formosa gây ra hồi đầu tháng 4. Các ngư dân nói gì về mức đền bù của chính phủ?

Chính phủ đền bù

Vào ngày 29-09-2016, thủ tướng chính phủ đã ban hành định mức bồi thường thiệt hại cho các ngư dân ở 4 tỉnh miền Trung chịu thiệt hại do Formosa gây nên. Theo thông báo của chính phủ thì có 7 nhóm đối tượng được xác định đền bù do Formosa gây nên, các nhóm gồm: 1- khai thác hải sản, 2- nuôi trồng thủy sản, 3- sản xuất muối, 4- hoạt động kinh doanh thủy sản ven biển, 5- dịch vụ hậu cần nghề cá, 6- dịch vụ du lịch, thương mại ven biển, 7- thu mua, tạm trữ thủy sản.

Thời gian tính bồi thường thiệt hại tối đa là 6 tháng, từ tháng 4-2016 đến hết tháng 9-2016. Nguồn kinh phí bồi thường thiệt hại về kinh tế cho các ngư dân bị ảnh hưởng do Formosa gây nên được sử dụng từ nguồn kinh phí do Công ty trách nhiệm hữu hạn Gang Thép Hưng Nghiệp Formosa Hà Tĩnh bồi thường hồi cuối tháng 6 năm 2016.

Ngư dân nói gì?

Khi ngư dân nhận được thông báo, là chính phủ đã có quyết định đền bù cho các ngư dân chịu ảnh hưởng của thảm họa môi trường do Formosa gây nên, thì nhiều ngư dân rất bất ngờ, nhiều ngư dân cho rằng đây là việc do Formosa gây ra, nên trước khi có quyết định đền bù, thì chính quyền nên họp dân lại, lấy ý kiến, thiệt hại của ngư dân, khi đó mới có quyết định đền bù một cách thỏa đáng hơn.

Tại một số xã ở huyện Kỳ Anh, Hà Tĩnh như Kỳ Lợi, Kỳ Hà thì chính quyền xã cũng đã họp dân lại để tổng kê thiệt hại, nhưng cách làm mập mờ của chính quyền khiến người dân ở những xã này chưa đồng ý ký giấy kiểm tra thiệt hại đền bù.

Trước thông tin từ chính quyền, nhiều ngư dân cho biết họ sẽ không nhận số tiền đền bù đó, thứ nhất vì

nó quá thấp so với thu nhập của người dân khi biển còn sạch, thứ 2 nữa họ bắt Formosa phải đứng ra chịu trách nhiệm làm sạch biển để ngư dân có thể đi đánh cá.

Ông Mai Quang Hanh ở Kỳ Lợi, Kỳ Anh chia sẻ: chính quyền đã thỏa thuận với Formosa là đền bù 500 triệu USD, mà số tiền đó không thể đền bù hết được cho ngư dân, nên giờ họ phải tính sao cho đủ thôi, chứ với ngư dân số tiền đó quá nhỏ: "Chưa có gì là đáp ứng với thiệt hại của dân cả, bởi vì dân thiệt hại thì tính ra như ở thôn chúng tôi đây: nghề nghiệp làm ăn là trên biển hằng ngày với mức thu nhập mỗi ngày chúng tôi tính bình quân là 600 ngàn của 1 lao động. Đó là mức trung bình, chứ có khi lại là 1 triệu mà có khi lại dưới 6 trăm. Cho nên chúng tôi tính dưới cái mức 600 nghìn của một ngày là của một lao động. Nhưng cái mức hỗ trợ, mức đền bù của chính quyền mà họ tính ra trong khoản 500 triệu USD thì làm sao mà đủ với mức thu nhập của chúng tôi là mỗi ngày 600 nghìn của một lao động được. Cho nên chắc chắn sẽ không bao giờ đáp ứng được."

Chị Thảo ở xã Kỳ Hà, Kỳ Anh cũng cho biết: người dân ở xã chị cũng sẽ không nhận số tiền đền bù đó, vì có thể sau khi nhận số tiền đó thì coi như chính quyền và Formosa sẽ hết trách nhiệm trong thảm họa đó. Hơn nữa chính quyền Hà Tĩnh và Formosa đang có dự án xả thải ra sông Quyền trong khi người dân Kỳ Hà cũng sống nhờ vào con sông này, nên người dân xã chị kiên quyết không nhận.

Chị Thảo cho biết: "Đền bù đối với vùng miền dân ven biển thì nó quá thấp so với công việc họ làm ở đây. Còn việc đền bù thì dân ở đây họ không chấp nhận, bởi vì dân nói là cũng không cần phải nhận số tiền đền bù; chủ yếu là mong làm sao cho cuộc sống ổn định lại để cho người dân ở đây làm ăn. Nếu như nhận số tiền đó chuẩn bị nghe nói là họ cho xả thải về con Sông Quyền. Nếu mà xả thải ra Sông

QUỲNH LƯU, TIẾNG THÉT VỖ BỜ!

Bảo Giang 30-09-2016

Sau ngày di cư, tôi lớn lên từ cơm gạo miền nam. Ở đó, dù có đi đến bất cứ nơi đâu, từ rừng hoang núi thẳm đến sông ngòi, biển cả hay giữa đô thị, phố xá, tôi như nhiều người, vẫn nhớ về đất bắc. Hơn thế, đều ước mong có hoà bình để được về sống, về thăm lại nơi mình đã cất tiếng khóc chào đời. Rồi thay, ước mong chẳng đến. Tệ hơn, đất nước lại rơi vào tay Việt cộng. Từ đó, dù nhớ, dù vẫn vương, tôi chưa một lần trở về chốn xưa. Tuy thế, quê hương vẫn không bao giờ là một mờ khuất, xa lạ. Trái lại, thật gần gũi. Gần như hơi thở, như cuộc sống của mình.

Đất bắc trong tôi là thế. Niềm vương không bao giờ dứt. Quỳnh Lưu cũng chẳng là xa lạ, dù tôi chỉ được nghe và biết về Quỳnh Lưu khi đến trường và qua sách báo. Vậy mà Quỳnh Lưu đã chiếm lấy tôi. Hơn thế, chiếm lấy cả hơi thở trong tâm hồn Việt Nam: ... *Trời Hà Nội mưa rơi lất phất. Bước chân người mờ khuất Sơn Tây. Quỳnh Lưu giữa chốn trùngth. Nước non chẳng mất một bầy chim khôn!* (Tinh Nước)

1. Quỳnh Lưu và cuộc nổi dậy năm 1956.

Ai cũng biết, cuộc nổi dậy của đồng bào Quỳnh Lưu, Nghệ An, vào năm 1956 là một cuộc đấu tranh đẫm máu chống lại chính sách cai trị dã man, tàn bạo nếu như không muốn nói là bất lương, vô đạo của tập đoàn CS Hồ Chí Minh. Trong đó, sách lược Cải cách Ruộng đất với khẩu hiệu "Trí phú địa hào, đào tận gốc tróc tận rễ" do Hồ Chí Minh tung ra đã là nguyên nhân chính yếu làm bùng nổ cơn phản nộ trong chết chóc của người dân. Đó cũng chính là lý do, đến nay chẳng còn ai trong chúng ta chưa nghe về cuộc "đứng dậy" của nông dân Quỳnh Lưu diễn ra th. 11-1956.

Sách vở còn ghi: sau khi chiếm được miền bắc, HCM đã phóng tay mở cuộc gọi là "Cải cách Ruộng đất". Đó là một cuộc cải cách đẫm máu Việt Nam theo chỉ đạo của Trung cộng. Kết quả, sau hơn hai năm thi hành nó buộc phải ngưng lại nửa vơi vì sự phản kháng mãnh liệt của người dân. Tuy bị ngưng lại nửa vơi, cuộc đấu tố mà HCM công bố là "long trời lở đất" cũng đã đem đến cái chết cho hơn 172000 ngàn người dân Việt Nam. Họ bị giết bằng muôn thứ cực hình khác nhau. Người bị chém đầu, kẻ bị bắn. Lại có người bị treo ngược lên xà nhà, bị đánh đập, tra tấn, bị vát trong chuồng trâu, chuồng bò, nơi

nhà xí của ủy ban hành chánh, mà chết. Họ chết trong tang thương, không một áo quan, không một vành khăn tang. Chỉ có tiếng khóc nghẹn ngất trời!!

Những tiếng khóc uất nghẹn này bắt đầu bộc phát từ đường dao mã tấu của Hồ Chí Minh riêng tặng cho bà Nguyễn thị Năm, một người đã bỏ ra hàng trăm lượng vàng trợ giúp kháng chiến chống Pháp! Kết quả, xác của bà được CS gói trong một cái áo quan, mô tả là "Mua áo quan được thì không cho bà ta vào lọt. Du kích mấy người bèn đặt bà ta nằm trên miệng cổ áo rồi nhảy lên vừa giẫm vừa hô "Chết còn ngoan cổ này, ngoan cổ nổi với các ông nông dân không này". Nghe xương kêu răng rắc mà tứ không dám chạy, sợ bị quy là thương địa chủ. Cuối cùng bà ta cũng lọt vào, nằm vẹo vọ như con rối gãy vậy..." (Đền Cù, Trần Đĩnh). Riêng Hồ Chí Minh nhờ đó mà ngoi lên với tiếng tăm bắt đầu lừng lẫy!

Rõ ràng, đoạn tường thuật này chẳng đem lại một chút niềm vui hay vinh dự nào cho tập đoàn Việt cộng. Trái lại, nó trở thành bản án cho những kẻ liên can đến việc giết bà. Trước đây, báo chí, sách vở chính thống của nhà nước Việt cộng, do chính những quan chức lớn nhất đều viết, đều xác nhận cái chết của bà không có liên hệ đến HCM. Hơn thế, còn vẽ ra hình ảnh "HCM muốn cứu cũng đành bó tay vì người kết luận là do quan cán TQ". (Hoàng Tùng)

Nay, dưới ngòi bút của chính người viết bài tường thuật vụ án lúc bấy giờ để làm đề mục phát động cho phong trào đấu tố, hẳn nhiên là một soi sáng cho công luận. Trần Đĩnh kể "Để có phát pháo mở đầu cuộc cải cách ruộng đất, Trường Chinh (Đặng xuân Khu) chỉ thị báo Nhân Dân tường thuật vụ đấu Nguyễn thị Năm-Cát Hanh Long. Tôi nhận nhiệm vụ" (Đền Cù). Chuyện "phát pháo mở đầu" này tưởng là vĩnh viễn trong mộ tối không một ai hay biết. Nay, Trần Đĩnh đã vì tiếng nói của người, của Công lý, của Lương tâm, chính thức công khai sự việc tại chỗ khi xử bà Nguyễn Thị Năm là: "Cụ Hồ bịt râu đến dự một buổi và Trường Chinh thì đeo kính râm suốt" (Đền Cù).

Thử hỏi xem, sự việc "Cụ Hồ bịt râu đến dự một buổi và Trường Chinh thì đeo kính râm suốt" có ý nghĩa gì? Có phải tác giả chỉ cho chúng ta thấy ý chí giết người của Hồ Chí Minh là không thể ngăn cản và cũng vô cùng

độc ác, tàn bạo bất lương không? Gọi là bất lương vì trước đó, Y đã viết bài vu cáo tội chứng "địa chủ ác ghê" để làm nền, định hướng cho cuộc đấu tố này. Nay Y còn đích thân "bịt râu che mặt" đến dự khán, chẳng lẽ là tình cờ ư? Hỏi xem, có một kẻ nào dám làm khác với ý định giết người của HCM trong khi Y che mặt đứng nhìn hay không?

Thử hỏi xem, một ân nhân vĩ đại của chính Hồ Chí Minh và của nhiều nhân vật chớp bu trong hàng ngũ CS như Trường Chinh, Phạm Văn Đồng, Võ Nguyên Giáp, Lê Đức Thọ, Lê Thanh Nghị... mà chúng đối xử như thế, người dân Việt sẽ ra sao? Câu trả lời xem ra có sẵn đây. Chuyện có hàng trăm ngàn gia đình phải lao đao khi bị liệt vào danh sách "Trí phú địa hào", bị đấu tố tại chỗ chẳng có gì là lạ. Trường hợp, nếu có người thoát chết vì chưa đạt tiêu chuẩn có năm ba sào ruộng và đàn trâu cày, được đưa đi cải tạo ở Cao Bắc Lạng phải được coi là ngoài ý muốn của "bác, đảng" mà thôi!

Chuyện là thế, 60 năm đã trôi qua, CS vẫn không dám công bố danh sách chính xác về tổng số người đã bị chúng giết hay bị đưa đi lao động khổ sai. Người ta chỉ ghi nhận được con số nổi là 172.000 người đã bị giết. Trong số đó có nhiều sỹ quan, công chức và binh lính đã theo Việt Minh kháng Pháp. Điều này cho thấy CS là kẻ đã tạo nên một vết thương không bao giờ có thể lành trên phần đất này. Đó cũng là lý do giải thích tại sao giữa lúc Hồ Chí Minh say máu giết người trong mùa đấu tố, cuộc nổi dậy của nông dân Quỳnh Lưu, Nghệ An đã nổ ra. Nổ ra như một mồi lửa bất ngờ, đặc biệt, đầy ý nghĩa.

Trước hết, Nghệ An thường được gọi là quê quán của Hồ Quang cũng gọi là Hồ Chí Minh. Tuy nhiên, thay vì "vinh quy bái tổ", Hồ Chí Minh dùng đả đao "đã chỉ thị cho các sư đoàn Nam bộ Tập kết vào cuộc đàn áp, giết và đày ải hơn 6.000 nông dân Quỳnh Lưu. Đồng thời bưng kín mọi tin tức liên quan đến cuộc nổi dậy này". Với khẩu lệnh này, CS đã dập tắt ngọn lửa nổi dậy ở Quỳnh Lưu, nhưng cho đến nay vẫn không có con số chính thức về số thương vong của dân chúng trong cuộc Nông dân nổi dậy ở Quỳnh Lưu. Thay vào đó, chỉ có kết toán ngoài lề số người bị CS giết là hơn 1000!

2. Tại sao Quỳnh Lưu bị tàn sát?

Câu chuyện Quỳnh Lưu bị tàn sát được bắt đầu bằng một lý do rất đơn giản. Toàn thể nhân dân thuộc tỉnh Nghệ An, gồm đủ mọi thành phần giai cấp ở các xã Quang Trung, Tân Nho,

Diễn Tân, Vạn Kim, Diễn Đức, Diễn Đông, Diễn Nguyên, Minh Châu, Đức Vinh, Hồng Thăng, Đại Gia, Yên Trung đã tham gia vào một đại hội tố cáo chính sách cai trị tàn ác của CS. Trong đó, phản kháng “Cải cách Ruộng đất” là một đích điểm. Để phát động phong trào phản kháng, người dân trong vùng đã tổ chức một đại hội. Trong đại hội, ban tổ chức còn mời cán bộ cấp tỉnh, huyện trong vùng đến tham dự hội nghị và chứng kiến tinh thần tranh đấu cho Tự do của người dân. Kết quả, Hội nghị đã đưa ra những yêu cầu sau:

- “Yêu cầu trả lại cho chúng tôi những vị linh mục chánh sở và tất cả những vị giáo sĩ bị bắt bớ giam cầm.

- Yêu cầu trả lại cho chúng tôi xác các vị linh mục đã bị hành quyết và của những vị đã bị thủ tiêu.

- Yêu cầu trả lại những tài sản của địa phận, của thánh đường, của Đức Mẹ đã bị chính quyền tịch thu hoặc sung công.

- Yêu cầu đền bồi thanh danh của các giáo sĩ đã bị nhục mạ và danh dự của các giáo hữu đã bị vu khống.”

Để trả lời cho công nghị, “dưới cơn mưa phùn lất phất cuối đông, cảnh tượng bi hùng đã diễn ra ở một trận địa giữa 10.000 nông dân và 2 vòng trong ngoài đầy những công an và bộ đội. Tờ mờ sáng ngày 11-11-1956, các bà mẹ đã đánh trống, mõ kêu gọi dân chúng quanh vùng đến tiếp cứu xã Diễn Châu. Có đến hơn 30.000 nông dân kéo đến vây phía ngoài 2 trung đoàn chính quy của CS, trở thành một vòng bao vây thứ tư. Cuộc nổi dậy bộc phát quá lớn, quá mau, đã đi ra ngoài sự tiên liệu của cả 2 bên” (Cam Ninh). Trong tình thế này, CS đã tìm cách liên lạc với Giám mục Trần Hữu Đức, cậy nhờ ông giúp ổn định lại tình hình. Tuy nhiên, Ngài đã trả lời: “Tôi không biết về vấn đề chính trị, vì tôi là một nhà tu hành”. Kết quả, bạo động đã xảy ra. Tiếng súng và lựu đạn nổ vang trời, từng cuộn khói dâng cao như đưa người vào một cuộc chinh chiến lớn với khát vọng chưa dừng.

Đến ngày 13-11-1956, một cuộc biểu tình tuần hành khắp phố với sự tham gia của gần 100.000 đồng bào Nghệ An nổ ra. Từ đây, bài hát “Quỳnh Lưu Khởi Nghĩa” như ý chí của đồng bào vang lên và truyền đi khắp nơi. Hòa với những đợt trống, mõ vang rền trong trời đất, tiếng người ngân vang theo nhịp bước không rời:

*“Anh đi giết giặc lập công.
Con thơ em gửi mẹ đồng
Để theo anh ra tiền tuyến
Tiêu diệt đảng cò Hồng*

Ngày mai ta về giải phóng

Tha hồ ta bế ta bông con ta...”.

(Cuộc nổi dậy Quỳnh Lưu, Nghệ An, Cẩm Ninh).

Lời ca vang là thế. Ý chí của người đi vì nước là thế. Tuy nhiên, kẻ đối nghịch với bước đi nhân bản trong lòng dân Việt lại khác. Ngày 14-11-1956, Hồ Chí Minh ra lệnh cho Văn Tiến Dũng đưa Sư đoàn 312 vào trận địa với lệnh triệt hạ Quỳnh Lưu. Khi trận chiến kết thúc, VC đã tràn vào các làng Thanh Dạ, Song Ngọc, Cẩm Trường tàn sát và bắt tất cả già trẻ lớn bé giải đi. Kết quả, CS đã hoàn toàn thất bại vì không tìm ra được thủ lãnh của cuộc nổi dậy. Lý do, các cụ già của hôm nay, là những em bé năm xưa bảo rằng: “Bất cứ ai, kể cả các em thiếu nhi đều tự xưng là người lãnh đạo cuộc cách mạng, chúng chẳng làm gì được chúng tôi!”. Tuy nhiên, đã là CS thì không thể về tay không. Chúng đã bắt Linh mục Hậu và Linh mục Đôn của 2 xứ Cẩm Trường và Song Ngọc mang đi. Câu chuyện bạo tàn ấy đến nay chưa một người Việt Nam nào quên, nói chi đến dân Quỳnh Lưu!

3. 60 năm sau lại cũng Quỳnh Lưu!

Chuyện như trên, tưởng là đã bỏ quên hoặc là dĩ vãng. Không ngờ, hôm qua chiêm trống lại rền vang Quỳnh Lưu. Triệu triệu đôi mắt ở khắp mọi nơi cùng mở to, nhìn về nơi có hàng ngàn, hàng vạn bước chân người lên đường, hỏi nhau:

- Họ là ai? Chuyện gì đã xảy ra?

- Gớm thật, lại là Quỳnh Lưu. Họ đi kiện Formosa triệt hạ môi trường sống của VN. Họ đi cứu biển. Mở đường cứu non sông chẳng?

Câu trả lời ngắn, gọn. Những đôi mắt kinh ngạc lẫn kính phục mở ra. Đến khi nhìn rõ toàn bộ vấn đề, mọi người như đồng thuận với nhau một điều là: họ là những thiên binh, là những người lính tiên phượng, đang đội trời để cứu lấy quê hương Việt Nam. Lần trước cha ông họ đã bị vùi dập. Hôm nay, những bước chân vững chãi của họ lại tiến lên. Đường sẽ nở hoa và đất nước này sẽ bước vào một cuộc sống mới ư? Cuộc sống trong tình người sẽ làm thay đổi hoàn toàn bộ mặt rêu mốc và ác độc của xã hội CS tại Việt Nam chẳng? Hay cờ Tàu vẫn ngạo nghễ trên quê hương Việt Nam sau những bước đi này? Dĩ nhiên câu trả lời không phải từ người dân Quỳnh Lưu. Nhưng là từ chúng ta, thuộc về chúng ta, những người còn mang trong mình dòng máu Việt Nam. Tại sao? Rất đơn giản, người dân Quỳnh Lưu đã lên đường rồi.

Hôm ấy, ngày 26-9-2016 dưới sức ép không thể cản, cánh cửa của nơi gọi là tòa án, nơi được coi là soi dọi cho Công lý đã được mở ra. Mở ra để tiếp nhận hơn 500 hồ sơ khiếu nại của người dân thay vì cảnh người dân được đón tiếp bằng báng súng, lựu đạn và còng sắt như xưa.

Kể đến, LM Đặng Hữu Nam, người cùng đi với đồng bào đã không bị bắt như LM Hậu, LM Đôn xưa kia. Trái lại, ông trở thành người chủ trì cho cả đôi bên. Cái loa trên tay ông như mệnh lệnh cho cánh cổng khép kín của tòa án phải mở ra. Đồng thời cũng là lệnh truyền cho đồng bào giữ nghiêm trang trật tự trong lúc tiếp cận với công quyền. Kết quả, chẳng có một quan quyền nào ra tiếp dân. Chỉ có tiếng của ông oang oang giữa quảng trường như nhún nhủ như dằn dò. Cuối cùng, lại cũng chính ông làm đầu, rồi thản nhiên mời mọi người cùng hòa ca Kinh Hòa Bình giữa quảng trường của tòa án. Lạ, quá lạ! Lời kinh nguyện, tiếng ca hòa bình càng lúc càng nổi tiếp, vang xa. Xem ra đây là sự kiện khác biệt với chuyện của 60 năm về trước, nếu như muốn nói là chưa bao giờ có.

Chuyện gì sẽ đến? Dĩ nhiên, chẳng ai có thể dự đoán là chuyện gì sẽ đến. Chỉ thấy sau bước chân của ông và của đồng bào Quỳnh Lưu, bản tin từ TAND Kỳ Anh cho biết, “đến chiều nay, tòa án đã tiếp nhận hơn 500 lá đơn của ngư dân yêu cầu khởi kiện FHS, đòi bồi thường thiệt hại do Formosa gây ra sau sự cố môi trường khiến họ gặp khó khăn trong khai thác thủy hải sản, làm muối, mắm...”

4. Chuyện Quỳnh Lưu đưa ta về đâu?

Ai cũng thấy là trước mặt chúng ta có hai hướng đi:

1/ Sẽ cùng bước không ngừng để đưa đất nước và dân tộc vào một vận hội mới không còn phải treo cờ Phúc Kiến trước cửa nhà.

- Phải. Nếu mọi người cùng đứng dậy, nối vòng tay với Quỳnh Lưu như lời mời gọi chân tình của Quỳnh Lưu, cũng như theo lời mời gọi của TGM Ngô Quang Kiệt khi ông đến thăm đồng bào thì mọi thống khổ, mọi bất công đều qua đi. Bởi vì “các giáo xứ ở khu vực chỉ là chất men để hợp nhất. Các giáo xứ ở các tỉnh thành khác cùng với nhân dân cả nước hợp lại chính là sức mạnh dời non”.

2/ Sẽ tan rã trong thảm thương như bước chân của năm 1956. Vòng dè rầu và mã tấu của Tàu cộng sẽ từ từ khép kín trên Việt Nam.

- Đúng thế. Nếu ta đáp chiếu ngoảnh mặt làm ngơ với công việc chính nghĩa của Quỳnh Lưu hôm nay,

đắp tai ngoảnh mặt làm ngơ trước thống khổ của đồng bào. Chúng ta sẽ trở thành người dân mất nước ngay trên quê hương mình. Nước mất không chỉ tuôn chảy ở Quỳnh Lưu hôm nay, nhưng còn cho chúng ta và con cháu chúng ta mai sau nữa.

Điều ấy có nghĩa là Đường đi đã sẵn. Chuyện người lên đường gánh nhiệm vụ không phải chỉ là Quỳnh Lưu, nhưng là chúng ta, thuộc về chúng ta. Đã thế, người đi vì nước sẽ chẳng có sự phân biệt nam hay nữ, già hay trẻ. Chẳng bao giờ có ngăn cách lương hay giáo. Nhưng là tất cả mọi người chúng ta. Theo đó, sự chọn lựa của chúng ta hôm nay, sẽ là đường ngày mai chúng ta và con cháu phải đi. Nếu chúng ta chọn đường nô lệ (số 2), làm gì có con đường Độc lập, Tự do, Công lý cho dân ta cùng đi trong ngày mai!

Dân Làm Báo

Từ Quỳnh Lưu 1956 đến Kỳ Anh 2016 Trách nhiệm của người Công giáo đối với Đất nướcChim Biển 04-10-2016.....

Xung quanh thảm họa môi trường biển do Formosa gây ra tại 4 tỉnh miền Trung, rất nhiều người dân chịu ảnh hưởng, trong đó người Công giáo tại huyện Kỳ Anh tỉnh Hà Tĩnh phải gánh chịu những thiệt hại nặng nề nhất.

Sau hơn 5 tháng, vụ việc đã vượt quá sức chịu đựng của người dân nơi đây. Chuyện gì đến cũng đã phải đến, sáng ngày 2-10-2016, hàng vạn giáo dân đã làm nên lịch sử khi đồng loạt đứng lên “công phá” thành trì khu tự trị Formosa.

Đây chính là lời cảnh cáo nghiêm khắc nhất của những người dân khi bị dồn ép đến đường cùng, đồng thời cũng là liều thuốc “thủ” đối với nhà cầm quyền Cộng sản VN khi vẫn đang quyết tâm bảo vệ thủ phạm gây ra thảm họa môi trường này.

Hình ảnh công an, bộ đội, cảnh sát cơ động hoảng sợ, cởi áo, bỏ hàng ngũ tháo chạy, tiếp đến bức tường thành bảo vệ “khu tự trị” Formosa tại Vũng Áng đã được “trang hoàng” bằng những lá cờ hai màu trắng, vàng (đây là biểu tượng cờ hiệu của người Công giáo trên toàn thế giới) đã thể hiện sự trỗi dậy của người dân khi quyền được sống của họ bị xâm hại nghiêm trọng.

Quỳnh Lưu 1956: Thảm họa búa liềm

Phải chăng nơi đây đang diễn ra cuộc chiến giữa người Công giáo và

lực lượng vũ trang của nhà cầm quyền Cộng sản?

Sự kiện hàng ngàn người Công giáo đoàn kết biểu tình ngày 02-10-2016 vừa qua được cho là cuộc biểu tình có qui mô lớn nhất từ sau cuộc nổi dậy ở Quỳnh Lưu (Nghệ An) vào ngày 13-11-1956. Sơ lược đôi nét về cuộc nổi dậy thời ấy để phần nào nhìn thấy từ xưa tới nay, Cộng sản luôn dùng mọi thủ đoạn để cai trị và sẵn sàng triệt hạ những người gây bất lợi cho chúng.

Sau chính sách Cải cách Ruộng đất đẫm máu do Hồ Chí Minh và Cộng sản Việt Bắc thực hiện, con số nạn nhân bị tàn sát trong cuộc thanh trừng đẫm máu này đã lên đến hơn 170 ngàn người. Trong số đó rất nhiều nạn nhân là giáo dân tại tỉnh Nghệ An, khu vực được xem là đỉnh điểm của cái chính sách diệt chủng khốn nạn mà Hồ Chí Minh và đồng bọn gây ra.

Sau khi “Giết, giết nữa, bàn tay không phút nghỉ. Cho ruộng đồng lúa tốt, thuế mau xong. Cho đảng bền lâu, cùng rập bước chung lòng. Thờ Mao chủ tịch, thờ Sít-ta-lin bất diệt”, Cộng sản VN đã đưa ra nghị quyết sửa sai của đảng về những đợt Cải cách Ruộng đất đẫm máu. Ngay sau đó các nạn nhân đã truy tìm những cán bộ, ủy viên thực hiện những cuộc đấu tố để trả thù. Tình trạng giết chóc lúc đó rất phức tạp khiến các đảng viên đi họp phải mang theo búa, đi làm phải mang theo liềm để phòng thân. Bên cạnh đó người dân Nghệ An đủ mọi thành phần đã mở đại hội nông dân để tố cáo chính sách cai trị tàn ác của chế độ Cộng sản. Về phía người Công giáo trong đại hội đã đưa ra những yêu cầu:

- Yêu cầu trả lại cho chúng tôi những vị linh mục chánh sở và tất cả những vị giáo sĩ bị bắt bớ giam cầm,
- Yêu cầu trả lại cho chúng tôi xác các vị linh mục đã bị hành quyết và của những vị đã bị thủ tiêu,
- Yêu cầu trả lại những tài sản của địa phận, của thánh đường, của Đức Mẹ đã bị chính quyền tịch thu hoặc xung công,
- Yêu cầu đền bồi thanh danh của các giáo sĩ đã bị nhục mạ và danh dự của các giáo hữu đã bị vu khống.

Sau đại hội, hơn 100 ngàn người Nghệ An đủ mọi thành phần đã xuống đường biểu tình, và dĩ nhiên Hồ Chí

Minh đã không thể để cuộc biểu tình trở thành cuộc nổi dậy nguy hại cho đảng Cộng sản, hắn đã dập tan cuộc khởi nghĩa này bằng những sư đoàn khát máu của hắn và kết quả là hơn 6000 nông dân đã can đảm hy sinh vì chính nghĩa, vì tự do và công lý.

Kỳ Anh, Hà Tĩnh 2016: Thảm họa Formosa

Quay trở lại vụ việc ngày 02-10-2016, nguyên nhân sâu xa dẫn đến cuộc biểu tình tại Formosa là do Cộng sản tước đi quyền được sống của người dân nơi đây, người Công giáo bị mất nơi thờ tự, mất nơi làm ăn sinh sống, trẻ em mất trường học, mất chỗ vui chơi (dân huyện Kỳ Anh bị giải tỏa di dời, nhà thờ Đông Yên bị đập bỏ), các linh mục thì bị nhục mạ, bị qui chụp là phản động v.v...

Trong thảm họa này không chỉ người Công giáo bị ảnh hưởng mà tất cả, tất cả người dân cả nước đều phải chịu chung cảnh nơm nớp lo sợ. Sợ rằng những thứ mình ăn như cá mắm có bị nhiễm độc trong vùng “biển chết” hay không, sợ rằng ngày nào đó sẽ không còn cá biển, nước mắm sạch để ăn, sợ rằng biển đảo của VN sẽ chẳng còn ai canh giữ vì sống còn không được, canh giữ để làm gì, và cái sợ lớn nhất là một ngày không xa chúng ta không thể tự chủ, tự quyết vận mệnh của đất nước trước viễn cảnh ngoại xâm đô hộ.

Vì sao dân số của VN hơn 90 triệu người (trừ thành phần đảng viên Cộng sản) mà chỉ có khoảng hơn 10 ngàn người trong đó đại đa số là những người Công giáo tham gia biểu tình phản đối nhà cầm quyền Cộng sản bao che bảo vệ thủ phạm thảm họa môi trường biển? Phải chăng người Công giáo được đào tạo để biểu tình, để phản động, để lật đổ chế độ và lên làm quyền?

Thưa rằng lịch sử Công giáo VN từ cuối thế kỷ XVI, khi những vị thừa sai châu Âu truyền giáo, người Công giáo luôn trải qua những thăng trầm bách hại, đã có rất nhiều cái chết vì can trường giữ vững Đức tin, để hội thánh VN có được 117 thánh tử đạo.

Thời kỳ Cộng sản VN cầm quyền cho đến nay, nhiều lần người Công giáo đã ném trái những đau thương, đặc biệt sau biến cố 30-04-1975, vô số những cơ sở tôn giáo bị Cộng sản tịch thu, trưng dụng. Nhiều linh mục, tu sĩ bị bắt bớ tù tội, giáo dân thì được xem là công dân hạng hai. Người Công giáo luôn âm thầm chịu đựng và luôn cầu nguyện cho quê hương, cho dân tộc và cho cả Cộng sản, kẻ đã gây ra bao tang thương trên đất nước VN. Với truyền thống yêu chuộng Công lý và Hòa bình,

NGƯ DÂN KHỞI KIẾN FORMOSA

Cuộc chiến chống tà quyền đã bắt đầu!

.....Nguyễn Đăng Quang 02-10-2016.....

những người Công giáo đã biểu tình với khát vọng bảo vệ môi trường sống của họ và của cả dân tộc, với mục đích đòi hỏi quyền được sống mà Tạo Hóa đã ban cho họ.

Những mục đích chính trị có lẽ đó chỉ là luận điệu qui chụp của Cộng sản nhằm hạ uy tín và sự ảnh hưởng của Công giáo lên những người dân Việt vẫn đang ngày đêm khao khát quê hương mình được thật sự tự do, thật sự đáng sống. Về phía nhà cầm quyền CS sẽ xử lý vấn đề người dân biểu tình mỗi ngày một đông ra sao? Liệu có xảy ra cuộc đàn áp bằng vũ lực như cuộc nổi dậy ở Quỳnh Lưu 1965 hay không?

Với tình trạng gần như vô chính phủ (trên bảo dưới không nghe) trong bộ máy cầm quyền hiện tại, hơn nữa là nội bộ đang đang xảy ra những cuộc thanh toán tranh giành quyền lực, điều gì cũng có thể xảy ra.

Để tiếp tục đe dọa, khủng bố người dân và thu tóm quyền lực về cho phe nhóm, liệu những kẻ vô thần Cộng sản có dám ra tay đàn áp người Công giáo hay không? Lịch sử đã chứng minh: các chế độ Cộng sản luôn sẵn sàng hy sinh đồng bào, thậm chí đồng chí của mình vì lợi ích cá nhân và mục tiêu tham quyền cố vị của chúng.

Đâu đó đã xuất hiện những luận điệu của DLV rằng "sao nhà nước không xử lý cái đám phản động này", rằng Giám mục Nguyễn Thái Hợp hay các Linh mục Đặng Hữu Nam, Trần Đình Lai là "những tên cầm đầu của một đám Công giáo cực đoan", "bị thế lực thù địch xúi giục, kích động để chống phá nhà nước"...

Bất chấp những luận điệu đe dọa như trên, những người Công giáo khi được hỏi có lo sợ bị đàn áp hay không? Họ đều dứt khoát đồng thanh trả lời rằng: không! Họ sẽ đi đến cùng để Công lý được thực thi trên quê hương VN. Xin nhấn mạnh một điều rằng người Công giáo không làm chính trị, họ chỉ đòi hỏi những gì mà Tạo Hóa ban cho đang bị tước đoạt bởi những dự án mà nhà cầm quyền khi ký kết, bàn giao đã không hề quan tâm đến sự sống còn của họ. Họ biểu tình chỉ vì một lẽ đơn giản là họ cần được sống, cần được tôn trọng.

Họ đang đơn độc trong công cuộc tranh đấu này, họ cần chúng ta dù không cùng tôn giáo, dù là nông dân, ngư dân, thành thị hay nông thôn.

Hãy cùng họ, hãy nắm tay với họ để tạo thành quả đám thép, đập tan những âm mưu, những thủ đoạn của những kẻ vì lợi ích bản thân mà bức hại đồng bào, bức hại môi trường và quê hương.

-Dân Làm Báo-

Ngày 26 và 27-9-2016 vừa qua, hàng ngàn giáo dân và ngư dân thuộc Giáo xứ Phú Yên huyện Quỳnh Lưu tỉnh Nghệ An đã vượt quãng đường gần 200km để vào Tòa án Thị xã Kỳ Anh tỉnh Hà Tĩnh (nơi đặt nhà máy luyện thép Formosa) nộp đơn khởi kiện tập đoàn này. Tòa án Kỳ Anh đã nhận đơn của 506 hộ dân. Trước đây, hôm 22-9-2016, hơn 1.000 hộ dân xã Kỳ Lợi (Kỳ Anh) đã gửi đến Chính phủ và Quốc hội yêu cầu được bồi thường 2.000 tỷ VNĐ cho những thiệt hại về vật chất, tinh thần, sức khỏe mà họ phải gánh chịu vì thảm họa cá chết do Formosa gây ra. Nếu yêu cầu trên không được giải quyết, họ sẽ tiến hành khởi kiện Formosa, tương tự như bà con Quỳnh Lưu vừa thực hiện! Xem ra, cuộc chiến pháp lý đòi biển sạch, môi trường sạch, chống Formosa và các thế lực tà quyền của bà con ngư dân-giáo dân miền Trung đã khởi sự! Sự kiện này đặt Tòa án Kỳ Anh nói riêng và hệ thống chính quyền các cấp nói chung vào tình thế "tiến thoái lưỡng nan", "tứ bề thọ địch"! Đây là cuộc khởi kiện chưa từng xảy ra trong lịch sử nền tư pháp Việt Nam. Trong cuộc chiến pháp lý hy hữu này, những người khởi kiện đã được dư luận rộng rãi trong và ngoài nước đồng tình, ủng hộ!

Thông thường, theo luật định, sau 5 ngày làm việc (tức ngày mai, thứ Hai 3-10-2016), Tòa án Kỳ Anh phải ra một trong các quyết định sau: a/ Yêu cầu nguyên đơn sửa đổi, bổ sung đơn khởi kiện; b/ Tiến hành thủ tục thụ lý vụ án; c/ Chuyển đơn khởi kiện cho Tòa án có thẩm quyền; d/ Trả lại đơn khởi kiện (tức không thụ lý vụ án).

Nhiều người dự đoán Tòa án Kỳ Anh sẽ không dám ra quyết định thụ lý vụ án hoặc trả lại đơn khởi kiện cho nguyên đơn (tức từ chối thụ lý vụ án) vào ngày mai, 3-10-2016, mà sẽ tìm cách câu giờ! Cách câu giờ khả dĩ nhất là Tòa sẽ yêu cầu các

nguyên đơn sửa đổi, bổ sung các đơn khởi kiện để Tòa có thời gian đợi chỉ thị của Tỉnh ủy Hà Tĩnh, và cũng để cho lãnh đạo cao hơn có thời gian bàn bạc, nghiên cứu, tìm cách ứng phó trước khi có ý kiến chỉ đạo thống nhất cuối cùng!

Nếu tòa án Kỳ Anh, sau chỉ đạo của tỉnh ủy Hà Tĩnh, nại lý do ngư dân Gx Phú Yên (Quỳnh Lưu, Nghệ An) không nằm trong vùng biển bị đầu độc ở 4 tỉnh miền Trung để trả lại đơn kiện, từ chối thụ lý vụ án này, cho dù mọi người *thừa biết ngư trường đánh bắt hải sản xưa nay của họ chính là vùng biển vừa bị đầu độc*, thì chẳng khác nào Tòa án Kỳ Anh đã tiếp thêm sức công phá cho quả bom FHS Hà Tĩnh!

Nhưng nếu Tòa thụ lý, mang ra xét xử, cũng đừng nên vội đoán bên nào sẽ thắng kiện, người dân hay Formosa? Nhiều luật sư đã khẳng định chắc chắn 100% là người dân sẽ thắng! Tôi cũng tin là như vậy! Nhưng ở đất nước Việt Nam ta, không thể đoán trước được kết quả bất cứ điều gì nếu chỉ đơn thuần tin vào công lý và dựa vào pháp lý! Theo thiên ý của tôi, trong vụ khiếu kiện này, nếu Tòa thụ lý và đưa ra xét xử, cho dù bên nào thắng kiện thì Chính phủ cũng sẽ là người thua! Không chỉ thua trước niềm tin và con mắt của toàn thể người dân VN, mà còn thua trước công luận quốc tế nữa! Do vậy, tôi đoán Chính phủ đang rất đau đầu tìm phương án các bên đều thắng (win-win-win). Nhưng xem ra, đây là phương án bất khả thi! Xưa nay phương án 2 bên cùng thắng (win-win) cũng là rất khó khăn và hiếm hoi, nay cả 3 bên cùng thắng (win-win-win), theo tôi, đây chỉ là ảo tưởng!

Theo thông lệ, mọi vụ án dân sự, sau khi thụ lý và trước khi đưa ra xét xử công khai, Tòa bao giờ cũng phải tiến hành thủ tục hòa giải! Nhưng phía Formosa đã sớm dội gáo nước lạnh vào khả năng này. Dư Khánh Chương, Phó Tổng Giám đốc Formosa Hà Tĩnh, được hăng

tin CNA Đài Loan dẫn lời nói rằng “*Vụ việc này sẽ do Chính phủ Việt Nam giải quyết. Công ty chúng tôi không can dự!*”. Thật là ngang ngược hết sức! Xin hỏi: chính các người cách đây 3 tháng đã thú nhận là thủ phạm gây ra thảm họa cá chết, biển chết. Nay các người là bị đơn của vụ kiện này, các người định rũ bỏ trách nhiệm, nghĩa vụ một cách ngang ngược vậy sao? Phải chăng các người nghĩ rằng đã nắm được “điểm yếu” hoặc dựa vào “thỏa thuận ngầm” gì đó với đối tác nên mới dám mạnh mẽ như vậy? Cũng giống như trước đây, Chu Xuân Phàm, phát ngôn viên đối ngoại của các người, đã hỗn hào thách thức Chính phủ và nhân dân Việt Nam khi tuyên bố “*Chỉ có thể chọn một: hoặc là tôm cá hoặc là thép! Làm đến Thủ tướng cũng không thể chọn cả 2 được!*” Chu Xuân Phàm xác xược như vậy là bởi mấy ngày trước đó, hắn đã được bảo kê để tuyên bố như vậy! Trở lại câu nói của Dư Khánh Chương là mọi việc đã được giải quyết xong.

Vậy phải chăng Formosa bỏ ra 500 triệu USD là hết trách nhiệm và nghĩa vụ, không còn dính dáng gì về vụ cá chết, biển chết nữa ư? Ý muốn đá quả bóng trách nhiệm cho Chính phủ Việt Nam đứng ra giải quyết vụ kiện này như là việc nội bộ của phía Việt Nam, còn Formosa không can dự và liên quan gì nữa vì đã “làm hết bốn phận và trách nhiệm” à? Dư Khánh Chương căn cứ vào đâu để dám nói như vậy? Chắc hẳn tên này dựa vào điều khoản nào đó của Thỏa thuận song phương giữa Chính phủ và Formosa nên mới dám mạnh mẽ như vậy?

Trước những thông tin trái ngược như vừa nói, nhằm minh bạch việc có hay không chuyện “đi đêm” hay “thỏa thuận ngầm” gì đó giữa Chính phủ và Formosa, xin đề nghị với Chính phủ cho công bố toàn văn Bản thỏa thuận song phương giữa Chính phủ và Formosa về việc chấp nhận 500 triệu USD tiền đền bù thảm họa môi trường biển 4 tỉnh miền Trung để nhân dân biết! Chính phủ vẫn thường nói mọi cái cần phải công khai, minh bạch. Vậy việc Chính phủ đứng ra thỏa

thuận với Formosa giải quyết hậu quả của thảm họa cá chết, biển chết, nội dung và các điều khoản thỏa thuận như thế nào, rất nên và cần phải công khai để nhân dân toàn quốc, đặc biệt là các nạn nhân trực tiếp (tức ngư dân 4 tỉnh miền Trung) biết rõ và thực hiện, đồng thời cũng để làm cơ sở cho việc giám sát và thực thi thỏa thuận này!

Viết đến đây thì vừa nhận được tin đang xảy ra biểu tình của 6.000 giáo dân (có tin nói là 10.000 người) trước công đại bản doanh Formosa ở thị xã Kỳ Anh trong Hà Tĩnh! Đọc tin và xem các video clips cho thấy cuộc biểu tình đang diễn ra rất ôn hòa, có tổ chức, nhưng rất quyết liệt. Song cả 2 bên, người biểu tình cũng như lực lượng CSCĐ, đều giữ được bình tĩnh,

chưa bên nào vượt quá giới hạn! Chưa rõ bà con giáo dân tham gia và các đức cha đứng ra tổ chức và lãnh đạo cuộc biểu tình này có bị khởi tố về tội “tụ tập đông người” hoặc “gây rối trật tự công cộng” hay không, nhưng điều rõ rệt nhất tôi thấy được qua cuộc biểu tình đang xảy ra trước Đại bản doanh Tập đoàn Formosa Hà Tĩnh là người dân đã vượt qua được nỗi sợ hãi, và sức mạnh của quần chúng nhân dân là vô địch!

Quả đúng như cổ nhân xưa nay nói: “Việc gì phải đến, tất sẽ đến! Điều gì cần làm, ắt sẽ được làm!” Đây không chỉ là quy luật mà còn là ý chí và quyết tâm của con người ở bất cứ đâu và ở bất thời đại nào trên thế gian này!

Tác giả gửi BVN.

QUÊ HƯƠNG MÌNH ĐANG TAN DA RỬA THỊT

Anh đã về Hà Tĩnh những ngày qua
Cá nổi không còn, cá chìm thì vô khối
Rình trước, theo sau... bầy kền kền hôi thối
Khổ dân mình... tiền bạc lại vào hang.

Anh đã về với biển, để hoang mang
Biển đã chết vật vờ con sóng nhỏ
Vắng bóng người, vắng con thuyền lưới vó
Người dân giờ chẳng dám xuống rửa chân.
Tê tái lòng khi thấy những ngư dân
Ngồi thờ dài nhìn biển lòng quặn thắt
Rồi thần thờ mặt nhòe nước mắt
Biết đời nào được trở lại biển khơi?
Về đi em, để nhìn những cuộc đời
Đang ngắc ngoải nhìn tương lai vô vọng
Không chỉ thiếu cơm ăn, không chỉ là cuộc sống
Mà giống nòi rồi sẽ bị suy vong.

Về đi em, để thấy những dòng sông
Những công viên chứa đầy... chất thải độc
Những người dân lê bước chân khó nhọc
Con cháu mình rồi sẽ về đâu?

Về mà xem, chợ nhộn nhịp hồi nào
Giờ tiều thương ngồi chơi game điện thoại
Vắng bóng những khách hàng qua lại
Thuế vẫn tăng đều, vốn liếng sẽ đi đâu?
Về đi em, để thấy những nhà lầu
Những vàng son, những chiếc xe bóng đẹp
Những khuôn mặt trơ lý như đế dép
Tại họa cho dân là rất “đúng qui trình”.

Về đi em, xem rồi hãy định ninh
“Đảng vẫn quang vinh”, chỉ thẳng dân có tội,
Đảng nhận tiền, Formosa nhận lỗi
Thảm họa môi trường, dân nhận... thất kinh.
Về đi em, để thấy quê mình
Không chỉ thay da, mà đang còn... rửa thịt
Nhìn về Formosa để thấy đời mù mịt
Như bụi từ ống khói tỏa ngày đêm.

Hà Tĩnh, 1/5/2016
J.B. Nguyễn Hữu Vinh

NHỮNG HIẾN THẮNG TRONG VỤ KIẾN FORMOSA

.....Trần Diệu Chân 03-10-2016.....

Dù trong hoàn cảnh tang thương, khôn khó nhất, 600 nạn nhân tại Hà Tĩnh đã đồng loạt đứng lên khởi kiện Formosa vào hai ngày 26 và 27 tháng 9, 2016, và đã để lại những hình ảnh tuyệt đẹp của ngư dân Việt Nam. Họ đã bị tước hết phương tiện sinh nhai, phải trực diện với một tương lai đen tối, hiểm nguy, bủa vây bởi hàng trăm, ngàn tấn chất thải độc hại kéo dài tới nhiều đời con cháu, nhưng họ đã rù nhau lên đường tìm công lý với thái độ lịch sự, đầy văn hóa, ôn hòa và kỷ luật.

Đoàn người khiếu kiện xếp hàng ba, hàng tư dài thắm thướt, mặc áo thun trắng in hình xương cá, đầu đội mũ cát kết xanh lá cây, vừa đi vừa hát Kinh Hòa Bình, đã nhịp nhàng tiến vào sân tòa án thị xã Kỳ Anh giữa những đằng đẵng sát khí của đội ngũ xem dân là đối nghịch. Họ - đồng bào tôi, những nạn nhân ngư dân hiền lành vừa bị cướp đoạt tài sản, cạn kiệt, đã toát ra vẻ đẹp vươn cao của lòng can đảm, nhân từ mà uy dũng của 1 tập thể đầy chính nghĩa.

Quả là đáng tiếc cho những ai không nhận ra được sức mạnh và những thành quả tuyệt vời mà đoàn ngư dân đã đạt được ngay từ giây phút khởi động cuộc khiếu kiện tập thể - được mệnh danh là “vụ kiện lịch sử” này.

Họ đã cương quyết:

1- Không để dân tộc bị sỉ nhục, bị coi là ươn hèn, ngu xuẩn trước những kẻ tham lam, vô lương tâm và trách nhiệm, tới VN để tàn phá và trục lợi. Họ đòi Formosa phải bồi thường thỏa đáng, tẩy sạch môi trường, và đóng cửa, rút khỏi VN.

2- Không để Formosa và những kẻ vô lương tâm tại VN tiếp tục cấu kết với nhau làm hại đất nước, và cho “chìm xuống” tội lỗi tày đình này. Lửa đấu tranh vì môi trường từ tháng 5 vẫn luôn bùng sáng.

3- Tạo tiền lệ để không một kẻ nào có thể hủy hoại môi trường Việt Nam, giết hại và đầu độc người Việt nhân danh phát triển kinh tế hay cộng tác làm ăn.

4- Những kẻ tiếp tay với Formosa làm hại đất nước phải bị trừng

phạt, những kẻ thiếu khả năng và vô trách nhiệm trong vụ Formosa phải bị phanh phui và loại ra khỏi guồng máy quản trị. Đây là cơ hội tranh đấu để làm “sạch” đất nước trong khuôn khổ pháp định và hiến định.

5- Cần hâm nóng dư luận trong nước và quốc tế vì đây là một vấn đề nghiêm trọng trong thế giới liên lập ngày hôm nay. Nguy cơ về môi trường không chỉ tác hại lên ngư dân và người VN, mà còn di hại đến các quốc gia lân cận và thế giới khi hàng hóa từ VN được xuất cảng, khi nước biển nhiễm độc lan xa.

6- Người dân Việt Nam tập quen tinh thần chủ động, làm chủ đời sống của mình, đòi lại quyền được sống an toàn, sống có nhân phẩm, và quyền làm chủ đất nước. Đi khiếu kiện tập thể cũng giúp cho người dân quen với sinh hoạt tập thể, thấy được sức mạnh của số đông, vượt qua được sự sợ hãi bạo lực, thực tập tinh thần bất bạo động và nhu cầu kỷ luật cần có.

7- Những thành phần công an/cảnh sát/quân đội cũng được thực tập để không phải sợ hãi người dân biểu tình ôn hòa (như họ thường được chế độ Cộng sản Việt Nam tuyên truyền xuyên tạc rằng: *người dân đi biểu tình là thành phần phản động, nguy hiểm, phá rối trật tự, hay khủng bố*). Họ sẽ dần dần cảm thông và đồng tình với chính nghĩa của người dân, mà đa số chính là thân nhân, bạn bè, xóm giềng của họ. Bớt sợ thì dần dà lực lượng “đàn áp dân” sẽ trở thành lực lượng “giữ gìn trật tự” cho dân đi biểu tình, cùng đứng về phía dân mà bỏ đi thái độ bạo lực.

Vị linh mục khả kính Anton Đặng Hữu Nam đã lãnh đạo đoàn khiếu kiện như một vị tướng chỉ huy tài giỏi giữa ba quân. Ngài đã kêu gọi người dân hãy tôn trọng luật pháp, tôn trọng công an, kêu gọi mọi người giữ gìn an ninh, trật tự, ôn hòa, giữ gìn vệ sinh hiện trường, không xả thải/xả rác... Những lời kêu gọi này của ngài cũng chính là những thông điệp hòa bình nhắn gửi tới những người đang lăm lăm tay

súng quanh sân tòa án.

Khi đồng bào khám phá ra có những người trà trộn vào hàng ngũ ngư dân khiếu kiện để tạo biến động, Cha đã nhanh chóng văn hồi trật tự và vô hiệu hóa kẻ xấu khiến chúng bẽ bàng lần trốn ra ngoài.

Phải chăng, hai điểm 6 và 7 nêu trên đã được thấy rõ trong những ngày kế tiếp sau đó.

a- Ngày 29-9-2016, đã có thêm 7 ngư dân Hà Tĩnh, đại diện cho 36 hộ dân, lên Hà Nội khiếu nại với bộ Tài nguyên và Môi trường về việc cấp phép cho Formosa hoạt động.

b- Ngày 2-10-2016, hàng vạn người đã tụ tập biểu tình ngay trước công ty Formosa. Trong 4 thập niên qua, chưa hề có một cuộc biểu tình nào lớn như vậy của người dân tại VN. Trong tinh thần ôn hòa với lời nhắn nhủ bất bạo động của Linh mục Phêrô Trần Đình Lai, đồng bào đã hô to những khẩu hiệu đòi Formosa rút khỏi VN, trả lại biển sạch, cá tươi cho ngư dân. Điểm son là lực lượng công an và cảnh sát cơ động (rất đông đảo và đầy áp khí giới) đã không dám mạnh tay đàn áp; sau một vài hành vi bạo lực ngăn ngại lúc đầu, họ đã nhanh chóng rút lui trước khí thế vươn cao của người dân.

c- Ngày 3-10-2016 tại Ủy ban Nhân dân xã An Hòa, Quỳnh Lưu, Nghệ An, 500 ngư dân cũng đã biểu tình chống đối vì UBND xã này đã gây khó dễ cho người đi khiếu kiện. Trước áp lực của người biểu tình, họ đã phải đồng ý đóng dấu xác nhận đơn kiện của ngư dân tại đây.

Hai diễn biến đáng khích lệ được ghi nhận là trong cuộc khiếu kiện ngày 26-9, đại diện nhà nước xã Kỳ Anh đã ngỏ lời đem nước mời bà con khiếu kiện uống trong tiếng vỗ tay tán thưởng của mọi người, và trong cuộc biểu tình ngày 2-10 bà con cũng đã đem nước mời cảnh sát cơ động uống.

Người Việt khắp nơi đón mừng những tin vui dồn dập này từ Hà Tĩnh, không chỉ bằng con tim rung động, mà còn bằng cả những hành động cụ thể để công lý sớm được trả lại cho ngư dân miền Trung, cho biển cả và toàn thể dân tộc VN.

Trần Diệu Chân

TÒA KỲ ANH TRẢ ĐƠN KIẾN FORMOSA

.....Đài Phát Thanh BBC 09-10-2016.....

Linh mục được người dân ủy quyền xác nhận với BBC việc Tòa án Nhân dân thị xã Kỳ Anh đã trả 506 đơn kiện Formosa liên quan đến yêu cầu bồi thường vụ cá chết.

Truyền thông Việt Nam cho hay: hôm 5-10, Tòa án ND thị xã Kỳ Anh đã tiến hành trả 506 đơn khởi kiện Công ty Formosa Hà Tĩnh và nói thêm rằng việc trả đơn "đúng theo quy định của pháp luật": "Hiện tại, Tòa án Kỳ Anh đã sao chụp toàn bộ 506 đơn khởi kiện và các tài liệu liên quan lưu tại Tòa án để làm căn cứ giải quyết khiếu nại, kiến nghị khi có yêu cầu", báo Pháp Luật TP HCM hôm 8-10 dẫn lời ông Nguyễn Văn Thắng, Chánh án Tòa án ND tỉnh Hà Tĩnh cho biết. "Trong đơn và các tài liệu không đưa ra được tài liệu, chứng cứ chứng minh về những thiệt hại thực tế", báo này viết.

Hôm 8-10, từ Nghệ An, Linh mục Anton Đặng Hữu Nam, Giáo xứ Phú Yên, người được ngư dân ủy quyền trong vụ kiện Formosa xác nhận với BBC rằng ông đang ký nhận lại 506 đơn do tòa chuyển trả qua bưu điện từ hôm 7-10.

"Hôm qua tôi ký nhận 120 đơn và hôm nay nhận tiếp số đơn còn lại. Việc tòa Kỳ Anh trả đơn kiện của ngư dân cho thấy chính quyền đang đứng về phía ai trong vụ việc này. Việc này cũng cho thấy người dân, ngư dân miền Trung đang là nạn nhân của thảm họa kép - vụ cá chết và việc họ bị chính quyền đẩy ra ngoài lề," linh mục chỉ trích.

Hôm 8-10, trả lời BBC từ TP Hồ Chí Minh, luật sư Nguyễn Duy Bình (Văn phòng Luật sư Duy Trinh), người từng tham gia liên danh trợ giúp ngư dân khởi kiện Formosa thời gian qua, nhận định: "Việc Tòa Kỳ Anh trả lại đơn căn cứ vào khoản 5 điều 189 và khoản 1, điều 192 Bộ luật Tố tụng dân sự là trái pháp luật. Vì trong vụ việc này người dân, ngư dân lấy đâu ra tài liệu, chứng cứ như tòa án yêu cầu? Tôi nhận thấy Tòa không nên áp dụng quy định một cách máy

móc. Trong vụ việc này, chỉ cần những hộ dân đó thuộc đối tượng đánh bắt, nuôi trồng, làm muối, kinh doanh thủy hải sản tại địa bàn các tỉnh chịu thảm họa Nghệ An, Hà Tĩnh, Quảng Bình, Quảng Trị và TT-Huế là đủ điều kiện khởi kiện."

"Hơn nữa, chính bên bị kiện là Formosa cũng đã thừa nhận họ gây ra thảm họa môi trường và chính phủ đã có kết luận công ty này là thủ phạm". Luật sư cho biết thêm: "Có thể người dân Nghệ An ít bị ảnh hưởng hơn các tỉnh còn lại, nhưng không vì thế mà cho rằng họ không thuộc đối tượng chịu thiệt hại do hành vi trái pháp luật của Formosa. Cũng cần nói thêm là chính phủ chỉ có quyền thay mặt nhà nước thương lượng với Formosa, nhận tiền bồi thường phần thiệt hại của phía nhà nước, còn người dân bị thiệt hại do thảm họa có quyền thương lượng với phía gây thiệt hại hoặc khởi kiện để yêu cầu tòa án giải quyết".

Theo ông Bình, những hộ dân thuộc địa bàn tỉnh Nghệ An không thuộc đối tượng được bồi thường, trợ giúp theo Quyết định 1880 của Thủ tướng nên không thể cho rằng vụ việc đã được giải quyết".

'Vấn đề cốt lõi'

Cùng ngày, nhà hoạt động Nguyễn Anh Tuấn, người theo sát diễn biến vụ cá chết nói với BBC: "Thật sự là tôi thất vọng về quyết định của tòa, nhưng điều này đã được dự báo trước khi tôi quan sát những động thái ứng phó có phần thiếu minh bạch của chính quyền trong vụ cá chết. Cả hai lý do mà tòa Kỳ Anh đưa ra đều không hợp lý và cho thấy tòa không cân nhắc tình hình thực tế là người gặp khó khăn trong việc chứng minh thiệt hại mà phải có hóa đơn, chứng từ. Người dân, ngư dân không đồng tình với mức bồi thường mà chính phủ áp đặt thì họ mới đi kiện tìm công lý. Việc tòa trả đơn có khác gì họ đang ngăn thực thi quyền công dân cơ bản của người dân?"

"Nhìn sâu xa hơn, với việc trả lại

đơn kiện của người dân, chính quyền có vẻ như chưa nhìn ra vấn đề cốt lõi là khôi phục sinh kế, trả lại vùng biển sạch cho miền Trung"

Theo ông Tuấn, "mong muốn lớn nhất của người dân bị ảnh hưởng bởi vụ cá chết cho đến bây giờ là đóng cửa Formosa."

"Còn nếu như chính quyền tỉnh đến việc dựng hàng rào kẽm gai hay ứng phó mạnh tay với những cuộc biểu tình ôn hòa có thể xảy ra tới đây thì sẽ chẳng thể nào giải quyết ổn thỏa vụ việc".

Trước đó, hàng ngàn người dân hôm Chủ nhật 2-10 biểu tình trước cổng tập đoàn Formosa Hà Tĩnh.

Người dân từ các Giáo xứ Đông Yên, Mỹ Du, giáo xứ Dũ Lộc, Quy Hòa, Tây Thành thuộc Giáo hạt Kỳ Anh (Hà Tĩnh) đã tham gia cuộc xuống đường đến cổng công ty Formosa, nằm trên địa bàn huyện này trong sáng Chủ Nhật 2/10.

TÒA TRẢ ĐƠN. CÁ ĐÓ QUÂN, DỰNG HÀNG RÀO

Nguyễn Anh Tuấn 8-10-2016

Sáng nay, ngày 8-10-2016, Tòa án thị xã Kỳ Anh tuyên bố trả lại hơn 500 đơn kiện Formosa của ngư dân miền Trung, lấy lý do (1) thiếu chứng cứ về thiệt hại và (2) Chính phủ đã có Quyết định 1880 về việc bồi thường. Việc đòi hỏi ngư dân bắt buộc phải chứng minh thu nhập và thiệt hại của họ bằng cách chứng từ, hóa đơn thực sự không thực tế và có ý đánh đổ.

Chưa kể tới việc, trong quá trình kê khai thiệt hại, chính UBND các xã đã từ chối chứng nhận mức thu nhập của ngư dân, buộc họ phải nhờ đến trưởng thôn (được dân bầu và xã chấp thuận) cùng hàng xóm đứng ra xác nhận giúp trước khi tiến hành khởi kiện, nhưng nay thì đã không được chấp nhận.

Lẽ ra Tòa án có thể tham khảo mức thu nhập trung bình của ngư dân trong các số liệu của Cục Thống kê cùng với báo cáo của các địa phương về việc ngư dân bỏ biển sau thảm họa làm căn cứ để thụ lý đơn, còn việc xác định mức thiệt hại như thế nào là hợp lý thì có thể xem xét sau đó trong quá trình tố tụng.

Ồ chiều ngược lại, mọi chỉ dấu đều cho thấy trong kho giải pháp của chính quyền hiện nay trước thảm họa Formosa, vẫn không có gì ngoài súng đạn, dùi cui. Và có thể là thêm rất nhiều kẽm gai. Nhưng bao nhiêu cho đủ để vây một núi cấm hờn? ◆◆◆◆◆◆◆◆◆◆

Bà con ào tới, leo lên hàng tường rào nhà For. phất cờ hò reo chiến thắng. Hẳn lúc này những kẻ thù ác FMS đang hồn xiêu phách lạc và chờ cơn thịnh nộ của lòng dân VN giáng xuống. Nhưng không, giữa chiến trường chiến thắng, khi kẻ tội đồ FMS đã phơi mình chịu chết thì lệnh lui quân đã ban hành. Tiếng người chỉ huy vang lên rõ ràng: "*Nếu muốn, chúng tôi sẽ tiến vào với cả triệu người*". Vâng.

Bài học hôm nay cho chính quyền Hà Tĩnh, cho cả chính quyền TW đến các địa phương khác rằng không thể dùng vũ lực với lòng dân khi nó nổi cơn sóng dữ được. Hãy đi cùng chứ không phải đối nghịch với lòng dân, nếu không muốn bị nó cuốn phăng đi. Cuộc biểu dương lực lượng này không phải là lần đầu tiên và cũng sẽ không phải là lần cuối cùng... ●●●●●●●●●●

HÃY ĐỨNG LÊN! ĐỪNG SỢ!

—Ngô Nhân Dụng 04-10-2016—

Một khẩu hiệu được nêu lên trong cuộc biểu tình của gần chục ngàn đồng bào Hà Tĩnh trước trụ sở của công ty Formosa ngày Chủ Nhật vừa qua viết: **ĐỪNG vì Formosa mà phản bội nhân dân!** ĐCS từ nửa thế kỷ nay vẫn lạm dụng danh từ “nhân dân”, lúc nào cũng tự xưng với danh hiệu nhân dân: lập tòa án nhân dân, bày đặt những HĐ nhân dân, ủy ban nhân dân, thậm chí công an cảnh sát cũng tự gọi là nhân dân, và đảng đặt tên tờ báo của họ là Nhân Dân, giống hệt tờ báo Nhân Dân ở Bắc Kinh. Nhưng ai là Nhân Dân? Chính những người mới đi biểu tình đòi công lý tại trụ sở công ty Formosa Hà Tĩnh là Nhân Dân. Hàng chục ngàn người đã lên tiếng: **Chính chúng tôi đây là Nhân Dân!**

Khi người dân một nước đứng lên đòi bảo vệ môi trường sống sạch sẽ, họ sẽ được cả thế giới ủng hộ. Các chính phủ, các nhà đầu tư, doanh nghiệp ngoại quốc sẽ phải công nhận đó là những đòi hỏi hợp lý. Dư luận quốc tế sẽ là bức tường bảo vệ cho nhân dân Hà Tĩnh, Nghệ An; đó là một lý do người dân tin tưởng rằng cuối cùng họ sẽ thắng!

Năm ngoái, nhân dân Hà Nội đã biểu tình phản đối kế hoạch chặt hơn 6,000 cây xanh, hàng ngàn người biểu tình liên tục mỗi tuần; cuối cùng chính quyền Cộng sản phải nhượng bộ. Từ Tháng Tư năm nay, ngay sau khi cá chết ngập trắng bờ biển bốn tỉnh miền Bắc Trung phần, Nhân dân VN đã lên tiếng. Bởi vì vụ công ty Formosa thải chất độc xuống biển tác hại lớn gấp trăm ngàn lần, gấp triệu lần kế hoạch chặt cây. Hàng triệu gia đình mất phương tiện sinh sống. Thực phẩm do tất cả ngành hải sản VN sản xuất sẽ bị thế giới nghi ngờ. Hoạt động du lịch chấm dứt. Di hại của các chất độc không biết bao nhiêu năm mới hết! Hàng ngàn trẻ em đã thất học vì ảnh hưởng của vụ Formosa.

Nỗi phẫn uất của Nhân dân Hà Tĩnh đã bùng lên từ năm 2014, khi CS TQ đưa giàn khoan tìm dầu tới Vịnh Bắc Việt. Trước cảnh bất động của chính quyền CSVN, dân chúng

đã biểu tình phản đối ngay tại công trường đang xây dựng nhà máy Formosa, vì nhà thầu xây cất chính là một công ty Trung Cộng, China Metallurgical Group. Trung Cộng đã phải đem tàu thủy tới di tản 3,000 công nhân ra khỏi VN, sau khi các cuộc biểu tình bạo động diễn ra từ miền Trung vào miền Nam làm bốn công nhân Tàu thiệt mạng. Đối với nhân dân Nghệ An, Hà Tĩnh, Formosa là một biểu tượng của tình trạng chính quyền Cộng sản lệ thuộc Trung Cộng. Các cuộc biểu tình năm nay do nguyên nhân chính là bảo vệ môi trường, nhưng ai cũng hiểu đây là một phong trào đòi bảo vệ quyền sống độc lập của dân tộc Việt Nam, không khiếm nhục chịu làm nô lệ cho đế quốc nhà Hán mới!

Tinh thần phản kháng của đồng bào trong nước được nuôi dưỡng qua các mạng lưới điện tử trong mấy tháng qua vì các hành động công khai bị ngăn chặn. Một trang mạng lấy tên #IChooseFish (Tôi Chọn Cá) là lời phản đối một nhân viên hãng Formosa từng đặt câu hỏi: “Người Việt Nam muốn chọn cá hay chọn sản xuất thép?” Một bức hình ghép trên trang Facebook đã tả cảnh ông Tổng thống Mỹ Barack Obama ngồi bên bàn tiệc với các quan chức Việt Nam, miệng ông nói: “I choose fish!”

Ngày 29-04 vừa qua, ngư dân và những nhà buôn cá đã biểu tình ở tỉnh Q. Bình, đổ những đồng cá chết trước mặt cảnh sát, CA. Ngày 1-9, hàng chục ngàn dân Hà Tĩnh đã biểu tình với khẩu hiệu: “Chọn Formosa hay chọn Nhân Dân”

Nhưng cho tới nay, toàn ban lãnh đạo ĐCS vẫn bất động. Họ đứng trong thế lưỡng nan, không dám làm theo nguyện vọng của dân vì há miệng ra không được sau khi đã ăn dấm, cũng không dám đàn áp vì sợ rút dây động rừng khiến cả nước phẫn nộ, và sợ dư luận quốc tế. Trong thế giới văn minh bây giờ, ai có thể ngoảnh mặt làm ngơ khi một chính quyền đàn áp tàn bạo những người dân đòi bảo vệ môi

trường sống? Hơn nữa, ĐCS có tin rằng CA cảnh sát họ đang nuôi có nhân tâm tàn sát đồng bào máu mủ hay không? Những người cảnh sát CA đó có chấp nhận đóng mãi vai diễn “chó săn” của ĐCS hay không.

Chính những người CA và bộ đội được sai đi đàn áp biểu tình, họ sẽ không thể đang tâm bắn vào đồng bào, khi những người cùng máu mủ này chỉ đòi hỏi một điều giản dị: bảo vệ môi trường sống? Trước những khẩu hiệu “Cá cần nước sạch, Dân cần minh bạch”, họ có thấy lý do nào để giết người hay không? Chính những CA, bộ đội đó, họ cũng muốn cho vợ con của họ được sống trong một môi trường trong sạch! Chính họ đã nhìn thấy hình ảnh hàng triệu con cá chết! Chính họ cũng có anh em, họ hàng mất nguồn sinh sống vì nước biển nhiễm độc!

Cho nên chúng ta được nhìn cảnh những cảnh sát cơ động bỏ chạy khi đụng độ với nhân dân biểu tình; hình ảnh đang lan truyền trên các mạng xã hội. Một hình ảnh tiêu biểu trong cuộc biểu tình cho thấy một vị nữ tu đứng bên các cảnh sát cơ động. Đám người đi đàn áp thì mặc đồng phục, đội nón sắt có lá chắn trước mặt, tay cầm khiên bằng nhựa cứng thủ trước ngực. Vị nữ tu, đứng bên cạnh lực lượng sẵn sàng đàn áp mình, hai tay nâng tấm bảng giấy viết rõ ràng: “VÌ CÔNG LÝ – HÃY ĐỨNG LÊN” với hai chữ in đậm: “ĐỪNG SỢ!” Trong hình chúng ta thấy những nhân viên cảnh sát cơ động quay mặt đi, và một cảnh sát viên đứng cúi đầu xuống trong khi vị nữ tu, một cô gái trẻ chừng 20 tuổi đang mỉm cười, nụ cười hiền lành, thản nhiên, nhưng cương quyết.

ĐỪNG SỢ! Đó là thông điệp của đồng bào Hà Tĩnh gửi tới 90 triệu người dân VN. Không sợ hãi, vì dân VN nắm vững lẽ phải và nắm vững phương pháp đấu tranh. Như nhà tranh đấu, blogger Nguyễn Anh Tuấn chứng kiến cảnh người dân Hà Tĩnh đứng ở cổng chính và cổng sau hãng Formosa, nhiều người treo lên tường treo các băng-rôn khẩu hiệu, nhưng không ai vào bên trong, không ai đập phá. Ng Anh Tuấn nói

Nhà nước Việt Nam

làm gì đối phó với biểu tình phản đối Formosa ở miền Trung

.....*Người Buôn Gió* 06-10-2016.....

với RFA ông vô cùng cảm động khi chứng kiến tinh thần bất bạo động của những người biểu tình. Các vị linh mục hướng dẫn luôn miệng nhắc nhở: “Không được ném chai lọ, chúng ta không vào bên trong, không được ném đất đá, không được bạo động, tất cả phải ôn hòa.”

Nỗi phẫn uất của người dân thể hiện rõ ràng nhưng thái độ và hành động của họ cho thấy tinh thần kỷ luật rất cao, nhờ các nhà lãnh đạo tinh thần vững chãi. Phương pháp đấu tranh bất bạo động, ôn hòa và sử dụng luật pháp sẽ tạo thêm sức mạnh cho đồng bào Nghệ An, Hà Tĩnh. Ngày 26-09, mặc dù bị công an ngăn cản, Lm Anton Đặng Hữu Nam, đã hướng dẫn đồng bào đi xa gần 200 cây số đến nộp đơn kiện hãng Formosa. Tòa án thị xã Kỳ Anh đã phải thu nhận 506 bộ hồ sơ của các gia đình ngư dân. Người dân không còn sợ hãi, cuộc tranh đấu đã khởi đầu, sẽ đánh thức tất cả mọi người VN lời nhắn nhủ: “Đừng vì Formosa mà phản bội nhân dân” và “Đất nước, Danh dự – Không phải để bán!” Dân Việt từ Bắc vào Nam sẽ nhìn đồng bào Hà Tĩnh mà noi theo tấm gương “ĐỪNG SỢ!”

ĐỪNG SỢ! Chính những nhà báo ăn lương của ĐCS cũng tìm cách xé rào, cố gắng loan tin về cuộc biểu tình trên mạng. Mặc dù bị bắt buộc phải rút bản tin xuống ngay, nhưng hành động đầu tiên của họ đã cho thấy tinh yêu nước và lương tâm nghề nghiệp của họ đang thao thức, đôn đau. Trong những ngày sắp tới, các thanh niên, trí thức, hàng triệu người VN khác, sẽ nghe lương tâm nhắc nhở: **ĐỪNG SỢ! ĐỪNG SỢ!** Huỳnh Ngọc Chênh, một blog-ger nổi tiếng, nói với RFA: Sau cuộc biểu tình này, cái gì còn còn để lại là Niềm tin của người dân Hà Tĩnh và Nghệ An. Tin tưởng rằng sau cùng họ sẽ thắng! Với phương pháp biểu tình bất bạo động như vậy, cuối cùng người dân sẽ thắng!

Người dân Hà Tĩnh và Nghệ An vững niềm tin vào lẽ phải, đang “tiếp máu” cho đồng bào cả nước với lời nhắc nhở **ĐỪNG SỢ! ĐỪNG SỢ!** Phong trào **ĐỪNG SỢ!** sẽ dâng lên! ●●●●●●●●●●

Ảnh hưởng nặng nề của việc Formosa xả thải gây ra trên diện rộng ở 4 tỉnh miền Trung. Con số nạn nhân bị thiệt hại trực tiếp do việc này lên đến hàng triệu người.

Đã 6 tháng trôi qua từ khi xảy ra thảm họa, đời sống người dân bị ảnh hưởng nặng nề, cuộc sống nhiều người đã lâm vào cảnh khốn khó. Thế nhưng Đảng, nhà nước, và chính phủ Việt Nam chưa hề có động thái nào đáng kể để khắc phục môi trường và chi trả bồi thường cho người dân, mặc dù họ đã nhận tiền từ Formosa một cách nhanh chóng dễ dàng.

Đó là chưa kể chính phủ tùy tiện nhận 500 triệu USD bồi thường của Formosa mà chưa nghe được người dân có ý kiến và nguyện vọng gì, người dân nêu ra những mức độ thiệt hại gì đối với họ.

Và hơn cả là người dân có đồng ý chấp nhận cho Formosa đền bù hay không? Số tiền đền bù là bao nhiêu?... Tất cả ý chí của người dân bị nạn đã bị chính phủ Việt Nam trắng trợn gạt sang một bên.

Từ nhiều bức xúc chính đáng, người dân các tỉnh Nghệ An, Hà Tĩnh đã tổ chức cuộc biểu tình cũng như đưa đơn kiện Formosa ra toà án địa phương. Những cuộc biểu tình và đưa đơn này không phải phản ứng mà chính quyền mong đợi, trái lại chính quyền muốn người dân phải im lặng và chờ đợi đến khi nào chính quyền thấy họ... thôi không có ý kiến về Formosa nữa!

Do tính chất vùng bị thiệt hại nằm trên giáo phận Vinh, rất nhiều ngư dân vốn cũng là giáo dân giáo phận Vinh bị thiệt hại. Trên tinh thần công chính vừa giúp người dân thể hiện được ý nguyện của mình, vừa giúp được nhà cầm quyền không phải đối đầu với một đám đông vô tổ chức, những vị linh mục ở giáo phận Vinh đã đứng ra dẫn dắt người giáo dân, ngư dân trong việc khiếu kiện. Với việc hàng ngàn người đi khiếu kiện và hàng chục ngàn người biểu tình phản đối Formosa trong ôn hòa, trật tự và không có cảnh hỗn loạn bạo lực, mặc dù người dân rất bức xúc, lẽ ra nhà cầm quyền Việt Nam phải biết ơn những linh mục đã giúp đỡ họ trong việc gìn giữ an ninh, trật tự và đối thoại ôn hòa trên tinh thần thượng tôn pháp luật và lợi ích của nhân dân, đất nước. Thế nhưng nhà cầm quyền Việt Nam không những chẳng coi trọng nỗ lực của các chức sắc tôn giáo, đã thể lại dùng những thủ đoạn để hèn để vu cáo, xuyên tạc hành động chính nghĩa của các vị chức sắc tôn giáo ở giáo phận Vinh.

Lợi dụng quyền kiểm soát tự do

ngôn luận, Bộ Chính trị Việt Nam đã chỉ đạo cấm các tờ báo nhắc tới tâm tư, nguyện vọng của những người giáo dân khiếu kiện. Thay vào đó họ bịa ra một vài người dân hơn hờ nhận tiền bồi thường, một vài giáo dân giả dạng hoặc giáo dân biến chất trả lời phỏng vấn báo đài phê phán những linh mục và các đạo hữu của họ.

Nhà cầm quyền sử dụng đội ngũ dư luận viên, xuyên tạc việc khiếu kiện thành động cơ phá hoại an ninh, trật tự. Vu cáo tập trung vào mục tiêu là những cá nhân chức sắc như linh mục Đặng Hữu Nam, Giám mục Nguyễn Thái Hợp. Thậm chí để hèn hơn là trích dẫn tiểu sử của Giám mục Nguyễn Thái Hợp có thân phụ bị giết trong Cải cách Ruộng đất và cho đó là vì mối thù mà Đức Giám mục đã xúi dân chúng khiếu kiện. Thử hỏi nếu không có chuyện Formosa xả độc và chính quyền bao che thì người dân có bức xúc không? Hàng triệu người dân có bị thiệt hại đời sống của họ không?

Nếu không có những điều như thế, Giám mục và Linh mục giáo phận Vinh xúi dục người dân đi khiếu kiện mới hăng nói là họ kích động.

Những thủ đoạn để đàn áp ý chí chính đáng của người dân trong việc khiếu kiện này là:

1- Xuyên tạc động cơ của những người dân đi khiếu kiện, biến họ từ nạn nhân thành những kẻ gây rối, chống phá nhà nước. Qua đó làm dư luận hoang mang, bản thân người dân đi khiếu kiện cũng hoang mang, dẫn đến suy sụp ý chí và buông xuôi.

2- Tập trung công kích các chức sắc Công giáo linh hồn của cuộc khiếu kiện. Vu cho họ tội phá hoại vì động cơ cá nhân. Đe dọa đàn áp tôn giáo bởi việc làm của họ. Mặt khác tác động lên Hội đồng Giám mục và các Giám mục ở địa phương khác để gây chia rẽ. Khiến cho các Giám mục khác lên tiếng làm giảm ý chí của các chức sắc Công giáo Vinh. Ví dụ chẳng hạn sẽ có Giám mục ở địa phương nào đó ca thán rằng việc này là của cả nước, không phải của một mình người Công giáo, chúng ta làm thế là tự chuốc mình đối đầu với nhà nước thì bất lợi cho chúng ta...

3- Dùng chính quyền địa phương theo dõi và gây những khó khăn lên những giáo dân nhiệt tình và có ảnh hưởng, đe dọa đời sống của họ bằng những chính sách ở địa phương trong các việc như giấy tờ, khai sinh, đăng ký tạm trú...

4- Dùng những giáo dân hay còn gọi là giáo gian len lỏi, tìm thông tin cung cấp cho nhà cầm quyền xuyên tạc những người đứng đầu. Tung tin gây

chia rẽ những giáo dân với nhau.

5- Mua chuộc và xúi giục những người dân không tôn giáo, những người không bị thiệt hại ở Formosa nhưng sống trên địa bàn này vào cuộc chống lại những người dân đi kiện. Sử dụng những đảng viên hưu trí, những quan chức, cán bộ đóng giả làm người dân để lên tiếng phản đối và đòi hỏi chính quyền phải mạnh tay trấn áp việc biểu tình.

6- Bưng bít thông tin về cuộc biểu tình, dùng báo chí và truyền thông đẩy hướng thông tin sang một việc nóng khác để thu hút dư luận quốc tế và dư luận trong nước sang vấn đề khác. Dùng dư luận viên, bôi bét trong ngoài khuấy động những sự kiện khác để hỗ trợ việc lái dư luận.

7- Dùng người trà trộn vào trong người dân biểu tình, có hành động quá khích như chửi bới, ném đá, đập phá để tạo cơ hội dùng vũ lực đàn áp những người khiếu kiện, biểu tình.

8- Kéo dài thời gian trả lời khiếu kiện, tiếp nhận ý kiến bằng những thủ đoạn như đi họp, đi công tác, chờ ý kiến chỉ đạo.

9- Dùng cảnh sát giao thông, kiểm tra liên ngành để kiểm tra trá hình, ngăn cản những phương tiện giao thông chuyên chở những người dân đi kiện, phân tán và cắt đứt sự tập trung của người dân.

10- Dùng lực lượng vũ trang giả dạng người dân thường bức xúc với việc đi kiện, để cá khía gây sự và đánh đập tàn bạo người dân đi kiện. Rồi đổ lỗi đó là những người dân thường thấy bất bình với việc đi khiếu kiện ảnh hưởng đời sống của họ, nên họ đã phản ứng như thế.

11- Bằng thủ đoạn gây tác động đến cấp cao như Hội đồng Giám mục, thậm chí là toà thánh Vatican ... một mặt đưa nội dung báo cáo xuyên tạc, mặt khác hứa hẹn sẽ cởi mở thêm các hoạt động tôn giáo ở Việt Nam. Qua đó gây sức ép đối từ trên xuống các chức sắc Công giáo ở giáo phận Vinh.

12- Tập trung quân đội, công an đông đảo để sẵn sàng đàn áp thẳng tay bằng bạo lực mạnh khi các bước trước đó không mang lại hiệu quả.

Trên đây khái quát 12 thủ đoạn của nhà cầm quyền Việt Nam dùng để đối phó với người dân biểu tình, khiếu kiện việc Formosa xả thải gây độc hại môi trường. Bạn đọc nào biết thêm xin bổ sung để giúp những người dân bị nạn vì Formosa có thêm hiểu biết, nhận thức để ứng phó với các thủ đoạn của nhà cầm quyền Việt Nam.

**Hãy biến Formosa
thành ngọn triều
quét sạch chế độ tội
ác Cộng sản !**

NƯỚC CỎ SÀI LÂM CỦA BỘ CÔNG AN Ở HÀ TĨNH

.....**Nguyễn Anh Tuấn 07-10-2016**.....

Ngay sau cuộc biểu tình khiến Formosa thất thủ hôm Chủ nhật vừa rồi, Bộ Công an đã có những động thái ứng phó đầu tiên.

Một mặt, họ tung các lực lượng cảnh sát cơ động tinh nhuệ nhất và những toán an ninh dày dặn kinh nghiệm trấn áp biểu tình nhất đến Vũng Áng, quyết không để tái diễn tình trạng bị động như hôm rồi.

Người dân địa phương cho biết tuyến Quốc lộ 1A đoạn ngang trước cổng KCN Formosa dày đặc các xe biển xanh ngược xuôi quần đảo, các chốt an ninh được tăng cường. Mọi thứ dường như được chuẩn bị cho “một trận đánh lớn” – thuật ngữ được các tướng công an ưa dùng, bất luận kẻ địch trong những trận đánh lớn ấy của họ đôi khi chỉ là dân lành không tác sát trong tay.

Mặt trận thứ hai được mở là truyền thông, bắt đầu bằng những bài viết quy chụp, bôi nhọ bà con ngư dân theo Công giáo, xuyên tạc, bóp méo vai trò của các linh mục trong cuộc tranh đấu bảo vệ không gian sinh tồn cho người dân miền Trung, và lên cao trào bằng bản tin đặc biệt hôm nay của VTV1 dẫn “Thông báo chính thức của Bộ CA về tổ chức khủng bố Việt Tân”.

Hướng tấn công này của Bộ Công an sẽ không nằm ngoài 3 bước sau:

1- Tuyên bố rộng rãi Việt Tân là khủng bố;

2- Quy cho các cuộc biểu tình tại miền Trung và ở Hà Nội, Sài Gòn (nếu có) là của Việt Tân;

3- Bắt vài người theo kiểu ‘giết gà dọa khỉ’ để bà con miền Trung sợ mà không biểu tình như hôm trước nữa.

Bước 3 sẽ được Bộ Công an cân nhắc kỹ vì có thể xôi hỏng bỏng không, dẫn tới những điều không thể kiểm soát được. Nhưng Bước 1, Bước 2 thì chắc chắn sẽ làm mạnh.

Không ai giỏi bằng Bộ Công an để nói với họ về kỹ thuật trấn áp. Song thực tế có thể hơi khác các sơ đồ tác chiến của họ.

Kỳ Anh không giống như Bờ Hồ

hay Công viên 30-4 nơi người dân mấy năm qua xuống đường chủ yếu vì chủ quyền biển đảo, dân chủ tự do (có cả vì việc cá chết nữa, nhưng với tâm thế của người ngoài vùng thảm họa) và thường bị dập tắt sau một thời gian ngắn.

Chuyện chủ quyền biển đảo tuy thiêng liêng đầy nhưng vẫn còn xa xôi, chuyện dân chủ tự do tuy quý báu đầy nhưng hãy còn trừu tượng. Trong khi đó, chuyện cá chết ở miền Trung đối với người miền Trung lại khác hẳn: Nó hủy diệt trực tiếp kế sinh nhai của cả triệu người địa phương trong hiện tại và tương lai.

Đây là chuyện hoàn toàn không thể giải quyết được bằng bạo lực. Càng đổ thêm quân và đẩy mạnh trấn áp, càng cho thấy chính quyền đang lúng túng không biết vấn đề thực sự nằm ở đâu.

Sẽ ra sao nếu người dân địa phương, khi bị bức tới đường cùng, coi các lực lượng trị an đang đứng về phía kẻ thù của họ là Formosa?

Một cuộc chiến nghĩa đen thực sự rất có thể sẽ xảy ra mà kết cục chưa biết sẽ thế nào giữa một bên là lực lượng vũ trang từ nơi khác đến với một bên hàng chục nghìn dân thông thuộc địa hình chỉ có mỗi mục tiêu là tổng khứ Formosa và bất kỳ ai bảo vệ nó ra khỏi quê hương.

Được nuôi bằng cơm của dân, thì đừng đùa với miếng cơm manh áo của nhân dân. Đơn giản vậy thôi.

TAY CHÂN ĐẮC LỰC CỦA ĐẢNG CS VÀ FORMOSA

Phạm Đoan Trang 7-10-2016

Trong thảm họa môi trường Formosa, công an Việt Nam đã làm được gì cho dân cho nước, hay nói đúng hơn, họ đã phá những gì? Chúng ta thử cùng nhìn lại:

1- Lạm quyền: Chi phối quá trình đàm phán bí mật với Formosa, tự tung tự tác đứng ra thương thảo;

2- Nhanh nhẩu đoảng, ngu xuẩn: Tự tiện đánh giá thiệt hại mà thảm họa gây ra cho dân tộc rồi chấp nhận khoản đền bù rẻ mạt 500 triệu USD, mà không tuân theo bất kỳ một trình

tự pháp lý nào;

3- Đối trá: Ra sức định hướng dư luận phần khởi tin tưởng rằng “đám phán thắng lợi” (nhưng nỗ lực này có vẻ bất thành);

4- Đàn áp nhân quyền: Lấy chiêu bài “giữ ổn định trật tự xã hội”, dùng mọi thủ đoạn phá hoại xã hội dân sự ở Việt Nam, đàn áp quyền tự do tập, tự do hiệp hội; trấn áp các cuộc biểu tình ôn hòa, bắt bớ và đánh đập hàng chục người ở Hà Nội, Sài Gòn, Đà Nẵng, v.v...

5- Chia rẽ dân tộc: Bôi nhọ tôn giáo, kích động bạo lực và gây chia rẽ giữa giáo dân với các cộng đồng khác.

6- Tiếp tục “dối trời lừa dân đủ muôn nghìn kế”: Dựng đứng lên chuyện đảng Việt Tân tổ chức biểu tình, đánh bom, bắt cóc con tin... (!), mở đường cho công cuộc đàn áp và khủng bố các cuộc biểu tình của người dân ở miền Trung.

Bên cạnh “phá”, có “xây”. Ngoài các hoạt động phá hoại, CA VN cũng đã làm được một số việc như sau:

1- Bảo vệ thành công Formosa, đặc biệt giúp tập đoàn này tin rằng họ đang có chính nghĩa, rằng chính quyền Việt Nam đang đứng về phía họ, rằng họ đang là nạn nhân.

2- Triển khai được rất nhiều dự án chống phản động, thu hút được các nguồn kinh phí hỗ trợ dồi dào, tiếp tục cải thiện đáng kể đời sống anh em an ninh, giúp anh em yên tâm công tác. Đảm bảo “toàn dụng lao động”: trong lực lượng an ninh, không đồng chí nào phải thất nghiệp, khó khăn.

Do thành tích phá hoại tốt, nhiều đồng chí an ninh có cơ hội được khen thưởng, thăng tiến, nên càng phấn khởi và tích cực, tăng cường phá hoại hơn, với các hoạt động như: đẩy mạnh theo dõi, gây rối, liên tục gây tâm lý hoang mang cho “bọn phản động”; cô lập, cách ly “phản động” khỏi cộng đồng...

Những gì công an đã làm được và phá được chỉ càng cho thấy một điều: Đàn áp dân và bợ đỡ chế độ là việc dễ hơn và có lợi quá nhiều so với bảo vệ nhân quyền, công lý, môi trường và đảm bảo phát triển bền vững. Nói cách khác, quản trị, xây dựng đất nước mới khó, chứ phá hoại rất dễ.

Đương đầu với Formosa, giải quyết thảm họa môi trường mà nhà đầu tư ngoại quốc này gây ra mới khó, chứ đàn áp và khủng bố dân mình, đồng bào mình dễ ợt; ai có tí quyền và nhiều gian ác đều làm được, hướng chỉ là lực lượng “con yêu của chế độ”, quyền lực vô đối như CA VN. Tiếc là sự thiên cận và tự tin đã làm họ mờ mắt, không nhìn được cái gì dài hạn hơn. ■■■■■

CUỘC CHIẾN CHỐNG NHÂN DÂN của bộ trưởng Tô Lâm bắt đầu khởi động —Bùi Quang Vơm 08-10-2016—

Cuộc chiến chống dân của Tô Lâm bắt đầu

Sáng ngày chủ nhật 02-10-2016 nổ ra cuộc biểu tình đòi đóng cửa nhà máy thép Formosa tại Hà Tĩnh, với quy mô ban đầu là mười nghìn, sau đó tăng lên gần hai mươi nghìn.

Hình ảnh người ta ghi nhận rõ nhất và thú vị nhất là hình ảnh hàng chục cảnh sát cơ động, cởi bỏ mũ áo, chạy tháo thân như một đàn vịt.

Hình ảnh này vừa khẳng định chân lý sức mạnh đoàn kết của quần chúng là sức mạnh vô địch, vừa chứng minh sức thuyết phục và sức cảm hoá của đám đông những đồng bào hiền lành không vũ khí. Tính chính đáng của quyền được sống thuộc về những người nông dân nghèo đã làm tan chảy công cụ bạo lực trong tay chính quyền.

Nhưng hình ảnh bỏ chạy của lực lượng cảnh sát trấn áp trước áp lực của đám đông không vũ khí đã làm những cái đầu bệnh hoạn trong bộ máy chóp bu của chính quyền cộng sản phát điên.

Thoả mãn nguyện vọng chính đáng của người dân là đóng cửa nhà máy thép Formosa. Môi trường sống của biển bốn tỉnh miền trung được cứu thoát. Lòng dân được vỗ yên. Chính quyền đi cùng đường với dân. Đó là cốt lõi của ổn định và của phát triển. Đó là văn hoá cầm quyền trong một xã hội văn minh.

Nhưng không, nhà cầm quyền đã lựa chọn đối đầu với dân chúng, bởi chính quyền coi dân là đối tượng cai trị, là phía đối lập với chế độ. Thực chất, từ “đổi mới”, chế độ bắt đầu biến dạng theo tiền và quyền, dân bắt đầu trở thành đối tượng để chính quyền tranh nhau bòn rút. Sự tàn bạo của những kẻ tham nhũng biến dân thành đám đông nghèo khổ, đói khát đã đẩy dân tới hận thù với chế độ. Hoặc là dân chúng phải bị khuất phục, ý chí và nguyện vọng của dân chúng phải bị đập nát, đè bẹp, hoặc chính quyền phải tan rã, chế độ phải sụp đổ.

Cuộc chiến đang chuẩn bị.

Ngày 05-10-2016, tờ báo Việt

Nam Thời báo “đều” (vntb.org), một tờ báo của bộ công an lập lò giả danh VNTB của Hội Nhà báo Độc lập (banbientap@ijavn.org) đã đưa lên mạng tờ biên nhận tiền của Linh mục Đấng Hữu Nam ngày 04-10-2016, trong đó có cả tiền đôla và tiền Euro. (<http://vntb.org/linh-muc-bui-huu-nam-kich-dong-bieu-tinh-formosa-hoa-cung-vi-tien.html>)

Ngày 07-10-2016, Bộ công an công bố Việt Tân là tổ chức khủng bố. “Việt Tân” là tổ chức khủng bố, do đó, người nào có hành vi tham gia, tuyên truyền, lôi kéo, xúi giục người khác tham gia, tài trợ, nhận tài trợ của “Việt Tân”; tham gia các khóa đào tạo, huấn luyện do “Việt Tân” tổ chức; hoạt động theo sự chỉ đạo của “Việt Tân”... sẽ đồng phạm tội khủng bố, tài trợ khủng bố và sẽ bị xử lý theo quy định của pháp luật VN.” (<http://nguyentandung.org/>)

Tác giả Nguyễn Anh Tuấn viết “Người dân địa phương cho biết tuyến Quốc lộ 1A đoạn ngang trước cổng KCN Formosa dày đặc các xe biển xanh ngược xuôi quần đảo, các chốt an ninh được tăng cường. Mọi thứ dường như được chuẩn bị cho ‘một trận đánh lớn’”.

Đúng là một chiến lớn đang được chuẩn bị, nhưng là một cuộc chiến của chính quyền cộng sản chống lại dân chúng của nó, chống lại những người mà chính đảng CS cầm quyền gọi là chủ nhân.

Khác với một cuộc chiến khác cũng đang được âm thầm chuẩn bị và sẽ khai hỏa vào một lúc nào đó trong những ngày sắp tới, cuộc chiến này là cuộc chiến của riêng ngành cảnh sát, tức là của riêng ông thượng tướng Tiến sĩ Bộ trưởng Tô Lâm. Ông này vừa để xổng mất một tên ăn cắp, nhưng là đảng viên, phó chủ tịch tỉnh Hậu Giang, có tên là Trịnh Xuân Thanh. Ông ta bị bê mặt, bị ông Tổng cười mũi, vì thua trí một tên dê tiện. Ông là một tiến sĩ mà ngay chính ngài Đại sứ Mỹ tại Hà Nội thừa nhận là “cứng nhắc nhưng thông minh”. Và đã có lúc người ta tưởng rằng ông là một trí

thức có nhân cách, vì đã từng trực tiếp giáp mặt thuyết phục Anh Ba Sám Nguyễn Hữu Vinh bỏ vũ khí quy phục triều đình. Nếu ông ta chỉ là một tên đầu sai thấp hèn, sao có đủ can đảm và trơ trên đối diện với con người như Basam.

Nhưng rồi thì người ta cũng buộc phải thất vọng khi nghĩ rằng ông ta là tác giả của việc dựng lên một trang báo giả danh Việt Nam Thời Báo của Hội Nhà báo Độc lập, mục đích là mập mờ thật giả lẫn lộn để huỷ hoại uy tín của tờ báo bằng những bịa đặt thiếu nhân cách của mình. Con người có chút danh dự, có một chút văn hoá không thể tự làm nhục mình bằng một việc làm thấp kém đạo đức như vậy. Người ta cố tình giải thích rằng trang báo đều này do một thằng đều nào đó làm ra trước khi ông từ Tổng cục An ninh Đối ngoại leo lên ghế Bộ trưởng. Ông không đẹp được, vì nó tệ nhưng nó phục vụ cho đảng của ông và phê loại nó thực ra ông cũng không có toàn quyền.

Lần này, ông nhất quyết không để xổng bất cứ kẻ nào. Vậy kìa 24/24, một con kiến cũng sẽ không thể thoát. Và trước hết, vị Linh mục Đặng Hữu Nam phải là con cá mắc lưới đầu tiên. Từ con cá này, sẽ tiếp tục những con cá khác. Ông sẽ thắng, nhất định thắng, vì kẻ địch của ông lần này là dân, những kẻ nghèo đói không một tác sát. Thật vẻ vang cho con người được gọi là trí thức như ông. Và ông Trọng chắc chắn sẽ hài lòng.

Hãy quay lại, đối thủ của ông là hệ thống đứng phía sau Trịnh Xuân Thanh, là những tên đồ tể tham lam đã phá nát đất nước. Ông biết thừa chúng là ai, và trí thông minh, nếu đúng là thứ mà ông tin là có thật trong cái đầu của ông, thì nên dùng vào việc đối phó với chúng. Nếu ông không thắng một ngày y tá, một vị kế toán trưởng, thì cái học vị tiến sĩ của ông có đáng phải xét lại không. Nói như vậy, vì nhiều người tin rằng cái học vị tiến sĩ của ông không cùng một loại với cái mà ông Trần Đại Quang và ông Nguyễn Phú Trọng đang có.

Hãy tung những lực lượng cơ động tinh nhuệ nhất, trang bị đến

tận răng cho họ, và hãy cho những toán an ninh dày dạn kinh nghiệm nhất len lách vào trong dân. Hãy cài mật vụ vào từng nhà, từng xóm, bám sát từng người dân 24/24. Sự khôn ngoan được đào tạo của ông sẽ đem lại cho ông chiến thắng đối với đám đông bà con cô bác của ông. Họ thừa can đảm, nhưng họ nghèo đói, và nhất là họ chưa quen đối phó các thủ đoạn của chính quyền cộng sản của các ông.

Cái khó tin nhất là các ông lại có thể sẵn sàng nhả đạn vào dân, vào những người mà các ông gọi "đều" là chủ nhân của chế độ, chủ nhân của đất nước, vào những người sinh ra và từng nuôi dưỡng các ông. Ông đã thề trung thành tuyệt đối với đảng, và khi đảng đã coi dân là kẻ thù, thì ông bắn dân cũng là lẽ thường. Bắn cũng được, nhưng xin đừng cho xe tăng cán nát dân như cộng sản Trung Quốc cán dân của họ trên Thiên An Môn năm 1980. Đánh rằng đã là cộng sản thì mạng con người là con sâu cái kiến. Chủ nghĩa và chế độ trên hết.

Cầu chúc ông thắng dân và tiếp tục lên chức.

Tin Tức Hằng Ngày Online

TÔI ĐÃ THẤY

Cánh Cò 09-10-2016

Tôi đã thấy chiều ngày 8 tháng 10, hàng trăm cảnh sát cơ động với những chú chó nghiệp vụ mõm bị bịt kín diễn tập chống phản động trước cổng Formosa.

Tôi đã thấy hơn hai mươi cái tên trên Facebook bị bắt ở Vũng Tàu vì cái tội tập trung do yêu nước.

Tôi đã thấy Thủ tướng ngồi ăn bát phở, uống café như một người dân bình thường. Báo chí ca tụng ông bình dân nhưng riêng tôi thì thấy ông độc ác sau khi đặt bút ký cái quyết định 1880 định đoạt số phận của người dân Hà Tĩnh, Nghệ An, Quảng Bình, Thanh Hóa trong đó quy định trả lại đơn khiếu kiện Formosa, tức là ông hất chén cơm của anh chị em tôi ngoài kia và ngồi ăn bát phở trong này.

Tôi đã thấy máu bắt đầu chảy

rắn rết trong huyết quản của những lá đơn miền Trung, những tờ giấy không phải được viết ra bằng mực mà bằng máu tươi của người dân tôi cùng khổ.

Tôi đã thấy lịch sử bắt đầu viết một trang mới, từ con cá Formosa, từ chính quyền quyết tâm bảo vệ cho thép và từ sự lạnh lùng quay lưng với giọt máu Việt Nam.

Tôi đã thấy những con chó nghiệp vụ bị rọ mõm vì CSCĐ không muốn chúng cắn càn, chúng phải cắn đúng đối tượng mà chính quyền muốn chúng cắn: nhân dân!

Những con chó hùng dũng bị rọ mõm ấy nhắc tới những con chó khác biết nói tiếng người nhưng lương tâm thì bị rọ, đang ung dung ngồi quán cà phê, gõ ly chờ nhìn cảnh thịt rơi máu đổ.

Tôi đã thấy những người bị bắt tại Vũng Tàu, bị còng tay chờ về đồn buổi trưa, còng tay chờ ra khỏi nơi bị bắt vào đêm tối, bị đập xuống xe giữa đường mặc đêm đen hải hùng bất kể họ là đàn bà con nít. Những con chó ấy mõm không bị rọ, vừa đánh đập anh chị em chúng tôi tại Vũng Tàu vừa gầm gừ như những con cảnh khuyến chờ được chủ thấy ra vài cục xương tanh tươi.

Tôi đã thấy người miền Trung âm thầm đọc kinh, âm thầm sám hối chuẩn bị cho ngày mai tắm tội đang chờ đón họ. Cái tắm tội ấy được dẫn đường bằng ánh sáng của chân lý. Họ dẫn dắt lịch sử chạy theo vết máu của mình để người sống tại các thành phố phồn hoa ghi xuống cho cả thế giới thấy thế nào là khủng bố.

Tôi đã thấy cuộc tắm máu sắp sửa nổ bùng, máu ai cũng màu đỏ nhưng máu của nhân dân bốn tỉnh miền Trung còn có thêm màu xanh của đại dương bị bức tử và màu trắng trợt của những con cá bị người ta nhét thép vào mõm.

Tôi đã thấy người dân khắp nơi lơ lảo không biết làm gì khi tiếng than van gọi nhau chuyển từ nhà thờ này sang nhà thờ khác bằng những bài giảng, những lời cầu nguyện cho

nạn nhân bị chó tấn công trước cổng Formosa.

Tôi đã thấy khói từ những họng súng chống biểu tình khi rừng rực oai hùng, khi lạnh lùng như rắn độc tấn công thẳng vào những chị, những mẹ, những cụ ông cụ bà. Và tôi cũng thấy họ bình thản như đang ngồi trong nhà thờ với Chúa.

Tôi đã thấy người dân chúng tôi không còn một mối, tan tác trăm nẻo mạnh ai nấy chuẩn bị tư thế cho mình. Tư thế được nhiều người chọn nhất: co mình lại thật chặt chờ cơn bão dữ thổi qua. Co mình lại càng chặt càng an toàn. Co mình tự vệ khi người khác đang tay, phòng ngực lên chống lại sự bất công của cường quyền bạo chúa.

Ồi tôi không còn muốn thấy nữa mà muốn ngồi im suy gẫm. Cái gì đang làm cho dân tộc tôi khốn cùng đến như vậy? Chúng tôi có còn là người VN nữa hay không? Nếu còn thì thứ tiếng Việt nào khi nói lên mới được mọi người cùng hiểu?

(Blog RFA)

NGƯỜI DÂN PHẢN ỨNG VỀ ĐỀ NGHỊ TRỰC XUẤT CHA NAM 14-10-2016

Chú Tiểu tuyên bố: "Nếu UBND tỉnh Nghệ An trực xuất LM Anton Đặng Hữu Nam thì sẽ xin nghỉ phép ở công ty để vào Nghệ An biểu tình trước cửa UBND tỉnh và đến nói chuyện với hai cụ thân sinh ông Lê Xuân Đại để hai cụ dạy con làm người tử tế!"

Hương Giang: "Ông ta có quyền gì mà đòi trực xuất cha Nam? Đảng có cái gì tốt đẹp đâu mà không nói xấu? Mà nói xấu hay nói tốt là quyền của mỗi người. Anh có tốt hay không thì phải để cho người ta đánh giá chứ. Nếu anh là người tốt, anh sợ chi?"

Trần Bang: "Ứng hộ Đức Giám Mục, các Linh mục Giáo phận Vinh, đặc biệt ứng hộ Lm Đặng Hữu Nam giáo xứ Phú Yên và nhân dân 5 tỉnh miền Trung quyết tâm đòi công lý cho tất cả nạn nhân thảm họa Formosa HT, yêu cầu Formosa rút khỏi VN!"

Long Đình Đức: "Công dân có quyền tự do cư trú, chính quyền Nghệ An không có quyền can thiệp vào công việc của giáo hội và chỉ được làm những gì mà luật pháp cho phép. Giả sử giáo dân bây giờ cũng đòi trực xuất những kẻ đã rước và bảo kê cho Formosa đi khỏi Việt Nam, vì những hành động của họ không phù hợp với lợi ích dân tộc, lúc đó các ông nghĩ sao?"

Theo AnhBaSam

GIÀNH GIẬT TIỀN TÀI LẤN NHAU trong giới chóp bu đảng Cộng sản Việt NamNguyễn Trọng Dân 09-10-2016.....

Quyền lợi tiền tài là một trong những nguyên nhân chính khiến mọi xung đột bên trong nội bộ ĐCSVN đã gay gắt lại còn gay gắt hơn. Các khoản thu nhập của các ủy viên TƯ đảng và đàn em thuộc cấp không còn ở mức vài ngàn hay vài trăm ngàn đô la Mỹ nữa mà đã vượt qua cả triệu đô mỗi năm. Mức thu nhập cả triệu đô la của một ủy viên TƯ đảng có phần trăm vượt trội hay lép vế so với các ủy viên khác hoàn toàn tùy thuộc vào cánh của mình đang thắng thế hay thất thế ở TƯ.

Uy quyền của một ủy viên TƯ đảng trở nên ngày một bao trùm hay bị thu hẹp đối với các ủy viên khác trong nội bộ TƯ đảng hoàn toàn nhờ vào khả năng thu tóm và ban phát quyền lợi tiền tài về cho vây cánh. Do đó, sự tranh giành đấu đá quyền lực trong nội bộ ĐCSVN để có thêm quyền lợi tiền tài không phải là không có lý do chiến lược đằng sau. Vì vậy, phân tích nội tình đấu đá chính trị bên trong nội bộ ĐCSVN mà bỏ qua chiến lược tranh giành quyền lợi tiền tài đang xảy ra giữa các vây cánh trong đảng thì lại là một sự phân tích rất khập khiễng.

I. Cuộc chiến giành giật Viettel:

Lần đầu tiên, giám đốc của một tập đoàn kinh tế nằm trong danh sách các Ủy viên Quân ủy TƯ khóa 2015-2020. Đó là thiếu tướng Nguyễn Mạnh Hùng, tổng giám đốc tập đoàn Viễn thông Quân đội Viettel, một tập đoàn chuyên kinh doanh về điện thoại di động, thẻ điện thoại, vệ tinh truyền hình cũng như các dịch vụ ngân hàng thông qua hệ thống ngân hàng quân đội (MB) dưới quyền điều khiển của tập đoàn này. Như vậy là thiếu tướng Hùng không còn chịu sự quản lý trực tiếp của bộ trưởng QP như trước nữa mà chỉ nhận mệnh lệnh của TBT Trọng từ đây về sau. Nói một cách khác, quyền lợi bảy tỷ Mỹ kim có được từ tập đoàn này sẽ không còn được chia chác theo quyết định của bộ trưởng QP nữa mà trong đó, bộ trưởng QP thường được phần lớn nhất. Sự chia chác quyền lợi tiền tài của Viettel từ đây về sau sẽ theo quyết định của TBT Trọng. Đặc quyền đặc lợi của bộ trưởng QP đối với quyền lợi tiền tài từ tập đoàn kinh tế này đã bị bị bãi bỏ hoàn toàn.

Trong suốt mười năm làm thủ tướng, vây cánh của Nguyễn Tấn Dũng nắm hầu hết mọi tập đoàn kinh

tế quốc doanh để chia chác mà chỉ có mỗi tập đoàn Viettel là Dũng để cho bộ QP tự tung tự tác ăn chia như là món quà Dũng tặng cho bộ trưởng QP Phùng Quang Thanh nếu Thanh chịu nghe theo lời Dũng. Về sau này, tướng Thanh lại đi theo TBT Trọng mà phản Dũng. "Trai cò mổ nhau, ngư ông đắc lợi", TBT Trọng nắm trọn vẹn lợi ích của tập đoàn này trong tay không ai có thể phản kháng nổi nữa sau khi cả tướng Thanh lẫn thủ tướng Dũng điều ngã ngựa sau ĐH đảng lần thứ 12.

Phùng Quang Thanh sau bao lần bỏ phiếu tín nhiệm trước ĐH đảng lần thứ 12 đều có số phiếu tín nhiệm rất cao nên Thanh ý y muốn đề thủ tướng Dũng để có thêm quyền hành; cũng như Thanh muốn nhắm đến chức chủ tịch nước. Thanh bèn liên kết với TBT Trọng làm chỗ dựa. Để cảnh cáo Thanh, tay chân của thủ tướng Dũng là tướng CA về hưu Nguyễn Văn Hưởng và bộ trưởng bộ Giáo dục Nguyễn Thiện Nhân tung hàng loạt các tin tởm về việc gia đình tướng Thanh muốn độc chiếm vùng đất vàng gần phi trường Tân Sơn Nhất trên các trang báo do bộ Giáo dục quản lý. Vùng đất vàng này là đất thuộc bộ QP quản lý, thay vì dùng vào việc mở rộng phi trường Tân Sơn Nhất nhằm canh tân, biến phi trường này thành phi trường hiện đại và lớn nhất Đông Nam Á; đem đến tự hào và có lợi cho quốc gia, thì hai cha con Phùng Quang lại tham lam quá đáng nên dăm lú, đem vùng đất này đầu tư cho xây sân golf rất xa hoa hoành tráng ngay cạnh phi trường nhìn hết sức kỳ khôi không giống con giáp nào cả! Phe thủ tướng Dũng thúc đẩy vụ việc âm ỷ ra đến công luận và Quốc hội bù nhìn của đảng vào tháng Năm năm 2015 khiến Phùng Quang Thanh bí lối quá phải trả lời ngang bướng rất ngu ngốc là nếu đất để trống, không đầu tư "thì nhà nước lại phải tốn thêm ngân quỹ để cắt cỏ!"

Tệ hại nhất là tướng Thanh với bản chất dốt nát cố hữu, lại đi đòi co với bộ trưởng QP Hoa Kỳ là Carter ngay trước báo chí rất mất lịch sự làm ông Carter cảm giận vô cùng nên thủ tướng Dũng phát hoảng phải ra tay dạy cho Thanh bài học để lấy lòng ông chủ Mỹ của mình; bằng cách tuột sạch hết binh quyền của Thanh một cách công khai không cần thông qua

quyết định của bộ Chính trị, giam Thanh tại trụ sở bộ. Hàng loạt các tướng lĩnh thuộc cấp cũng thấy Thanh tham lam quá đáng nên hùa theo tướng Ty và thủ tướng Dũng giam lỏng Thanh, buộc TC II phải nhờ Trung Cộng can thiệp. Cả bộ QP làm loạn nên dù Thanh có thoát nạn chết thì cũng không cách gì còn binh quyền được nữa. Thế là quyền lợi tiền tài từ tập đoàn Viettel tuột khỏi tay gia đình Thanh và nay sẽ được chia chác theo quyết định của TBT Trọng mà không ai còn đủ sức để phản kháng. Đó là lý do tại sao một giám đốc tập đoàn kinh tế như thiếu tướng Hùng lại có thể đứng trong danh sách UVQUYT trong khóa này.

Ngoài ra, đây cũng là một bằng chứng cụ thể cho các ủy viên TƯ đảng biết rõ TC II nằm hoàn toàn trong tay của TBT Trọng vì Viettel dù sao cũng là bàn tay nối dài của TC II. Trong thời đại khoa học về thông tin bùng phát, TC II cần một tổ chức như Viettel cho các hoạt động của mình như để nghe trộm, theo dõi hoặc để thu thập tin tức trao đổi qua vệ tinh từ kinh tế đến chính trị và QP từ mọi nơi, từ mọi quốc gia, từ mọi cộng đồng, vân vân. Đó là chưa kể nhu cầu về tài trợ cũng như giao dịch tài chính của TC II trong quá trình hoạt động. Tập đoàn Viettel có hệ thống Ngân hàng Quân đội (MB) với số ngân quỹ tài khoản nổi được cho là khoảng 79 triệu Mỹ kim, tuy nhiên, con số thật sự có thể lớn hơn. MB đầu tư trên mọi lãnh vực và là nguồn tài chính khổng lồ để dung dưỡng lòng tham của các tướng lĩnh bộ QP bấy lâu nay. Thông qua MB, TC II có thể vừa chuyển tiền ra ngoại quốc cho các tướng lĩnh em thẩm, vừa có thể dùng để chi trả các hoạt động tình báo cần thiết cũng như kinh tài cho bộ QP.

Do đó, TC II của tướng Vịnh muốn có toàn quyền điều khiển Viettel từ lâu và âm thầm tìm đủ cách thoát ra khỏi bàn tay tham lam của gia đình Phùng Quang Thanh nhưng không biết làm cách nào cho đến khi tìm ra cơ hội khi nhìn thấy mối bất hòa của thủ tướng Dũng và tướng Thanh gia tăng. TC II vội vàng lập kế cùng với TBT Trọng khuyến khích Thanh chống phá Dũng tới đa cũng như hỗ trợ Thanh cản trở nỗ lực hợp tác quốc phòng của Việt Nam với Mỹ khiến thủ tướng Dũng và tướng Ty bức tức dẫn đến việc giam Thanh ở trụ sở bộ QP để rồi từ đó, Thanh bị tuột hết binh quyền.

TBT Trọng cùng với TC II đã mượn tay thủ tướng Dũng và tướng Ty bưng quyền uy của Thanh ra khỏi Viettel một cách không công quá

khôn khéo! Cả tướng Ty lẫn thủ tướng Dũng đều rơi vào bẫy của tướng Vịnh và TBT Trọng. TC II từ nay, thông qua sự đồng ý của TBT Trọng, sẽ toàn quyền định đoạt Viettel, một tập đoàn kinh tế tình báo có doanh thu gần bảy tỷ Mỹ kim.

Về phần thủ tướng Dũng, cố vấn an ninh Nguyễn Văn Hưởng của mình chỉ là phùng giấy mã ngoài đồng, có tài bắt gà, hay bắt người dân hiền lành phản kháng lại chế độ vì bị dồn ép quá bất công thì được chứ thua xa về đầu óc mưu kế tranh giành cướp giật so với tướng Vịnh. Nguyễn Văn Hưởng đã để hớ không nhìn ra kế của Vịnh khiến ông chủ của mình là thủ tướng Dũng đi làm không công cho TBT Trọng, thua một keo ở Viettel quá đau! Đúng ra, Hưởng phải khuyên thủ tướng Dũng tiếp tục nhịn nhục để tướng Thanh ngu ngốc bỏ láo ngày một nhiều hơn nữa đối với mình, đối với Hoa Kỳ với cơ là không đủ sức bưng Phùng Quang Thanh do có TBT Trọng chống lưng khiến Hoa Kỳ chịu không nổi nữa giờ toàn lực tự ra tay diệt luôn Thanh và Vịnh giùm cho Dũng. Thủ tướng Dũng vì nóng lòng muốn lấy điểm trước ông chủ Mỹ mà đâm ra thua trí tướng Nguyễn Chí Vịnh và TBT Trọng. Hơn nữa, thầy trò Ng.T. Dũng ý mạnh hống hách quen thói bấy lâu chưa từng biết nhịn nhục là gì nên mới bị tướng Vịnh lẫn TBT Trọng xỏ mũi đau đớn đến như vậy!

II. Cuộc chiến giành giật Petro VietNam (PVN):

Nắm được bộ QP trong tay sau khi hất văng cả Thanh lẫn Ty ra khỏi bộ QP và để chính ủy Lịch làm bộ trưởng, tiếp quản tập đoàn Viettel thành công, TBT Trọng và TC II không thể nào không dòm ngó và phải tìm đủ cách thâm nhập tập đoàn kinh tế đe dọa trực tiếp đến quyền uy của TBT Trọng, đó là tập đoàn dầu khí PVN. Đây là một tập đoàn kinh tế chuyên về khai thác dầu hỏa, khí đốt, năng lượng với doanh thu khổng lồ lên đến 37 tỷ Mỹ kim, tức là gấp năm lần doanh thu của Viettel & chiếm 10% GDP của Việt Nam.

Tập đoàn PVN là sức mạnh tiền tài và là sức mạnh chính trị chủ yếu của vây cánh thân Mỹ và Tây Phương, hay còn gọi là vây cánh "Đổi Mới" xuất phát từ thời Kiệt - Khải và chuyển qua tay thủ tướng Dũng về sau này. Xin được lưu ý là Hoa Kỳ bãi bỏ cấm vận kinh tế đối với Việt Nam, tiến đến tự do mậu dịch với Việt Nam hoàn toàn nhờ rất nhiều vào sức hậu thuẫn vận động của giới chủ nhân dầu hỏa ở xứ sở này. Vào năm 1994, Tổng Giám đốc Tư pháp của hãng lọc dầu Chevron là Lisa Barry đã gửi lá

thư gây áp lực cho Hạ viện Hoa Kỳ thúc đẩy, vận động hiệp ước tự do mậu dịch với Việt Nam được thông qua. Trong thư có đoạn như sau: *"Chevron là một công ty đầu tư lâu dài tại Việt Nam. Chúng tôi hiện diện tại Việt Nam ngay sau khi cấm vận được bãi bỏ vào năm 1994 và tiếp tục gia tăng sự hiện diện của mình khi có cơ hội đầu tư. Chúng tôi hết lòng vận động và ủng hộ bước tiến cuối cùng của quá trình bình thường hóa: tiếp tục duy trì nghị quyết HR 5602-PNTR, quy chế tự do mậu dịch với VN."*

Kinh tế của Việt Nam đầu thập niên 1990 khởi sắc thoát khỏi đói nghèo thê thảm do chính sách Quá Độ ngu xuẩn của bè lũ cuồng sản Lê Duẩn để lại, hoàn toàn là nhờ vào sự hậu thuẫn từ chính trị đến tài chánh của giới tư bản dầu hỏa Hoa Kỳ, thường được gọi lỏng là giới "bảy chị em." Không có sự vận động và đầu tư ồ ạt của giới "bảy chị em" vào Việt Nam vào giai đoạn này, ĐCSVN sẽ hoàn toàn bị kiệt quệ và tê liệt, nhất là sau khi Liên Xô cắt viện trợ và rồi sụp đổ vào năm 1991.

Do đó, tập đoàn dầu khí PVN là cửa ngõ từ phía Việt Nam để tư bản Hoa Kỳ ồ ạt lao vào đầu tư phục hưng kinh tế cho Việt Nam. Hơn nữa, CSVN cũng cần phải nhờ giới "bảy chị em" mở rộng thăm dò khai thác để có thể bán dầu chứ nếu không, CSVN không còn kinh phí mà hoạt động vì Liên Xô sụp đổ.

Cán Kiệt không cách gì có thể lên làm thủ tướng nếu không có giới "bảy chị em" chống lưng tới đa về mặt tài chánh. Vây cánh bên trong ĐCSVN thân Hoa Kỳ có thể lên làm thủ tướng ba đời liên tục từ Kiệt đến Dũng, là hoàn toàn nhờ thanh thế tài chánh đầu tư của giới tư bản dầu hỏa Hoa Kỳ đứng đằng sau hậu thuẫn. Chính tư bản của giới dầu hỏa Hoa Kỳ cứu vãn đảng khỏi bị tê liệt buổi ban đầu. "Dũng đi rồi Dũng lại về" là điều chắc chắn nếu tập đoàn PVN liên hệ chặt chẽ với quyền lợi kinh tế của Hoa Kỳ tại Việt Nam vẫn còn nằm trong tay của vây cánh Nguyễn Tấn Dũng.

TBT Trọng cậy cục mãi mới mượn được hai trăm triệu Mỹ kim từ Tập Cận Bình để lo lót mua chuộc các ủy viên TƯ đảng trong kỳ ĐH đảng lần thứ 12 nhằm truất phế Dũng. Nhưng với 37 tỷ Mỹ kim doanh thu từ PVN có trong tay, ông Dũng dù có ra đi nhưng vẫn làm các ủy viên ngồi lại TƯ kiểm cách nịnh hót để có thêm tài lộc. Hơn nữa, về mặt tiền tài, ngồi ở ghế TBT mà tập đoàn PVN béo bở với 10 % GDP vẫn được tiếp tục chia chác bởi vây cánh đàn em của Dũng thì làm sao TBT Trọng đủ mạnh về tài lực để

mua chuộc sai khiến các ủy viên TƯ đảng ở đường dài?

Ngoài ra, xin được lưu ý là ngân quỹ cho việc tân trang vũ khí hiện đại hóa quốc phòng của Việt Nam sẽ hầu hết đến từ lợi nhuận dầu hỏa. Điều này lại càng làm cho phe TBT Trọng cần phải liều chết thanh toán đàn em của Dũng tại PVN, vì uy quyền của TBT Trọng làm sao mà đứng vững nếu quân đội vẫn còn lệ thuộc vào sự cung ứng tài chánh của vây cánh phe cựu thủ tướng Dũng?!

Giá dầu hỏa trên thị trường thế giới vào thời Obama làm tổng thống dù giảm sút hẳn so với trước đó nhưng vẫn không hề chôn vùi vai trò chủ lực đầu tàu của ngành dầu hỏa đối với nền kinh tế eo uột của Việt Nam. Mọi ngân khoản viện trợ hàng trăm tỷ Mỹ kim từ tiền thuế của người dân Mỹ vào Việt Nam thông qua Ngân hàng Thế giới (WB) với hơn 327 công trình đều không ít thì nhiều xoay quanh trợ giúp cho ngành dầu hỏa của Hoa Kỳ tại VN, từ xây dựng kho bãi, phi trường, đường xá, các trạm tải điện, các trạm xử lý nước ngọt, giáo dục, đào tạo, vân vân... Thậm chí, sự hiện diện của Hải quân Hoa Kỳ sau này tại cảng Cam Ranh cũng không ngoài mục đích bảo vệ những đầu tư về dầu hỏa của giới tư bản Hoa Kỳ vào VN. Không phải vô cớ mà thủ tướng Dũng thà là chịu mang tiếng thua trí trước TBT Trọng chứ dứt khoát phải lấy lòng ông chủ Mỹ trong vụ búng tướng Thanh khiến TBT Trọng hưởng không Viettel.

Tài lực của Trung Cộng đổ vào Việt Nam ồn ào trước mắt nhưng trên thực tế, Hoa Kỳ mới thật sự là người tài trợ chủ yếu về kinh phí chủ yếu cho mọi hoạt động của ĐCSVN. Chỉ cần nhìn vào số tiền của một vài dự án trong vô số dự án của WB đổ ồ ạt vào Việt Nam từ năm 2012 trở đi, mọi người không khỏi chóng mặt:

1. Chương trình canh tân các trạm dẫn điện: 500 triệu đôla.

2. Chương trình canh tân xây dựng các nhà máy xử lý nước thải, lọc nước tại Sài Gòn: 450 triệu đôla.

3. Chương trình năng lượng sạch và cải tiến công suất các nhà máy điện nhưng lại giảm ô nhiễm: 448 triệu đôla.

4. Chương trình an cư và an toàn cho các đề đập VN: 415 triệu đôla.

5. Chương trình đào tạo cán bộ cách thức quản trị kinh tế sao cho năng động 1 và 2: 500 triệu đôla.

6. Chương trình xây dựng đường xá cho các tỉnh đồng bằng sông Cửu Long: 228 triệu đôla.

7. Chương trình phát triển đô thị Đà Nẵng: 202 triệu đôla.

8. Chương trình phát triển Tp Cần Thơ và ngoại ô: 250 triệu đôla.

9. Chương trình xây dựng cầu đường từ thành thị về nông thôn: 385 triệu đôla.

Tất cả các dự án tài trợ của WB mà Việt Nam có được như 9 dự án thí dụ ở trên với số vốn trợ cấp khổng lồ đều là quyền lợi ngầm mà nước Mỹ hậu đãi cho Việt Nam do mở cửa chấp nhận tư bản dầu hỏa Hoa Kỳ vào đầu tư. Nếu tư bản dầu hỏa Hoa Kỳ không được phép vào Việt Nam khai thác thì đừng hòng chính phủ Hoa Kỳ bật đèn xanh cho sự tài trợ này. Diễn giải chi ly như thế để thấy PVN không đơn thuần là một tập đoàn kinh tế mà gần như là một tổ chức giúp Hoa Kỳ xoay chuyển hậu trường chính trị tại Việt Nam sao cho thuận lợi cho giới tư bản Hoa Kỳ, mà trong đó, tư bản dầu hỏa là chủ yếu.

TBT Trọng đụng đến PVN là đụng một cách trực tiếp đến quyền lợi kinh tế của Hoa Kỳ tại Việt Nam mà vây cánh Nguyễn Tấn Dũng chỉ là tay chân đại diện mà thôi. Nếu Hoa Kỳ tin vây cánh TBT Trọng mà hắt đàn em của Dũng thì đàn em của Dũng mới bị văng. Còn như Hoa Kỳ chống lại việc thanh trừng vây cánh ông Dũng thì việc TBT Trọng đập PVN chỉ như là tự tay đào hố chôn sự nghiệp chính trị của mình mà thôi.

Cho nên, mọi người dễ dàng nhìn thấy sách lược mà TC II và TBT Trọng tung ra để khống chế PVN là một sách lược đi đường vòng để giảm thiểu rủi ro. Có nghĩa là vây cánh của TBT Trọng và TC II của tướng Vịnh không tấn công trực tiếp PVN mà tấn công các cựu công chức của PVN rồi từ từ dùng cơ điều tra vụ án tiến hành thanh tra sổ sách tập đoàn kinh tế này trong quá khứ để từ đó tạo áp lực mạnh khống chế hay loại trừ những ai trong PVN vẫn còn trung thành với vây cánh của cựu thủ tướng Dũng. Kế hoạch tiến đánh từ từ này xem ra có hiệu quả nếu như không bị Trịnh Xuân Thanh phản pháo cảnh giác vây cánh cùng phe, nêu đích danh TBT Trọng ra mà chỉ trích sau khi đào thoát.

Cựu tướng CA Nguyễn Văn Hưởng có lẽ vẫn còn căm tức bị tướng Vịnh xỏ mũi trong vụ đấu đá tướng Thanh không công khiến Viettel bị rơi tọt vào tay TC II nên việc Trịnh Xuân Thanh sau khi trốn thoát thành công tố cáo đích danh TBT Trọng bắt tài tham nhũng âm ỷ tấp tễn trên mạng cũng khiến cơn giận của tướng Hưởng vơi đi được phần nào. Thế nhưng điều này lại làm các nhà phân tích tình hình tại Việt Nam thấy rõ thế lực chính trị trong đảng bu

xung quanh tập đoàn kinh tế PVN thật sự coi quyền uy của TBT Trọng không ra cái gì cả; và vì vậy cuộc tranh giành quyền kiểm soát của PVN lại càng thêm gay gắt.

III. Đinh La Thăng đối đầu TC II:

TBT Trọng bức tức vì vụ Trịnh Xuân Thanh đào thoát thành công khỏi bàn tay của mình rồi lại lòi đích danh mình ra mà ném đá trên mạng nên cho bắt thêm vài cựu viên chức trẻ tép riu của PVN như Vũ Đức Thuận, Trương Quốc Dũng chẳng hạn cho hả giận, cũng như hòng mong các viên chức này khai tên bí thư thành ủy Sài Gòn là cán Đinh La Thăng, nguyên tổng giám đốc PVN từ năm 2006 đến 2011, tức là những năm huy hoàng nhất của PVN khi giá dầu thô ồ ạt tăng vọt khiến PVN có điều kiện đem đến hàng tỷ Mỹ kim về cho ngân sách, giúp kinh tế Việt Nam tăng trưởng mạnh.

Đinh La Thăng là một nhân vật rất đặc biệt mà TBT Trọng và TC II cần phải thanh toán hay loại trừ.

Trước hết, do nắm PVN vào những năm hoàng kim khi giá dầu tăng vọt, Thăng có thể cung cấp cho đảng ngân quỹ dồi dào để cang đáng chi tiêu tốn kém của bên quân đội. Ngân sách của bộ QP tăng hay giảm hoàn toàn nhờ vào khả năng xuất khẩu dầu hỏa của PVN. Từ đó, Đinh La Thăng vô tình dính líu can dự đến hầu hết đến mọi vụ mua bán vũ khí về cho quân đội, kể cả vụ mua hỏa tiễn của Ấn gần đây. Đương nhiên, Ấn Độ hào phóng ứng trước 500 triệu cho Việt Nam không phải là vì Ấn xài sang mà đây là phần trao đổi để Ấn có được sự hậu thuẫn các lô khai thác dầu béo bở từ PVN. Vào tháng 11-2013, PVN đã trao ra năm lô dầu béo bở để cho Ấn lựa dẫn đến việc Ấn ứng trước 500 triệu đô tiền mua hỏa tiễn vào năm nay. Thăng tuy không còn làm ở PVN kể từ năm 2011 nhưng ảnh hưởng của Thăng sau 6 năm hoàng kim ở PVN còn rất rõ ràng. Dự tính mua vũ khí Ấn đã có trước đó cũng như mời gọi Ấn vào khai thác dầu hỏa dưới sự đồng ý của Hoa Kỳ của PVN đã có trước đó, vào thời Thăng còn làm tổng giám đốc.

Cho nên không ít thì nhiều, cũng giống như thủ tướng Dũng, Thăng có có sự hậu thuẫn của Hoa Kỳ và rất giàu có. Mỗi liên hệ sâu rộng giữa Thăng và giới tư bản dầu hỏa của Hoa Kỳ hay của đồng minh Hoa Kỳ là một điều dĩ nhiên vì Thăng làm tổng giám đốc PVN đến 6 năm. Do đó, Thăng có tiếng nói về mặt đối ngoại rất mạnh dù trong âm thầm. Đây là điều mà tướng Vịnh không chấp nhận nổi vì Thăng sẽ là cái gai gây cản trở

đường lối đối ngoại ngã về Bắc Kinh của TBT Trọng và TC II.

Thăng đương nhiên là giàu có nứt vách như thủ tướng Dũng, vì thời Thăng làm tổng giám đốc PVN là vào giai đoạn giá dầu hỏa tăng vùn vụt khiến PVN tiền bạc dồi dào vô số kể, thu chi thất thoát thoải mái chẳng ai để ý, miễn là PVN tiếp tục đem về cho đảng mỗi năm cả chục tỷ Mỹ kim để chi tiêu chia chác giữa các ủy viên ở TƯ. Nếu Trịnh Xuân Thanh, một giám đốc con con thuộc tập đoàn PVN có thể nuốt gọn ba ngàn tỷ đồng thì với cương vị tổng giám đốc tập đoàn PVN như Thăng, Thăng bỏ túi bao nhiêu mà chẳng được, miễn mọi ủy viên TƯ đều được chia chác và công quỹ thuế má đều được bội thu do giá dầu tăng. Do đó, cũng giống như thủ tướng Dũng, Thăng cũng có nhiều kết nối vây cánh rộng rãi ở TƯ do có tiền tài dồi dào, khiến ý đồ khống chế PVN và loại Thăng của TBT Trọng càng thêm khó khăn.

Trong lúc TBT Trọng dồn hết sức để lo bưng thủ tướng Dũng ra khỏi Bộ Chính trị ở kỳ đại hội đảng lần thứ 12, Thăng dễ dàng dùng tiền của thuyết phục các ủy viên TƯ đồng ý đuổi Võ Văn Thưởng nghèo kiết xác so với Thăng ra khỏi thành ủy Sài Gòn để tự mình nhảy vào làm bí thư. Chức bí thư Sài Gòn vô cùng quan trọng vì thành phố này cán đáng hơn nửa ngân sách của chính phủ. TBT Trọng không đủ sức đưa người của mình vào mà phải để cho Đinh La Thăng độc chiếm để đổi lại phiếu bầu của vây cánh Đinh La Thăng trong việc truất phế Dũng.

Thành phố Sài Gòn này là cái ổ của vây cánh "Đổi Mới" đã từng làm cuộc chỉnh lý loại bỏ bè đảng Lê Duẩn lên nắm lấy quyền hành vào năm 1986. Sau đó, biết bao nhiêu bí thư từ Sài Gòn đã từng có thể leo lên giữ chức thủ tướng hay TBT đến chủ tịch nước trong suốt ba mươi năm qua. Thăng về Sài Gòn khiến TC II thấy rõ tham vọng của Thăng đang nhắm vào một trong ba chức vị trên. Thăng mà đạt được vị thế của ba chức vụ trên thì tâm huyết của TBT Trọng và TC II bỏ ra bấy lâu để kiểm soát lại đảng, lôi kéo đảng thoát khỏi ảnh hưởng của Hoa Kỳ để có thể nhích lại gần với Trung Cộng hơn đâm ra lại trôi sông hết! Cho nên, không diệt hay loại trừ Thăng thì hậu quả sẽ không sáng sủa mấy đối với vây cánh TBT Trọng về sau này.

Khác với bí thư Phạm Duy Cường ở Yên Bái, TC II không thể nào cho người đến bắt Đinh La Thăng vì bí thư Cường không có ai ở TƯ để phản pháo cả. Thăng thì ngược lại, tàn dư

của vây cánh cựu TBT Nông Đức Mạnh ở TƯ đều theo Thăng. Thăng không phải là đàn em của thủ tướng Dũng lúc ban đầu mà vốn là đàn em của cựu TBT Nông Đức Mạnh. Trong quá trình mở rộng và thu tóm quyền lực, thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng thu gộp hết đàn em của Nông Đức Mạnh lẫn Lê Khả Phiêu vào trong vây cánh mình, trong đó có Thăng. Quan trọng nhất là Thăng có mối liên hệ rất đậm đà với vây cánh phe CA của Trần Đại Quang, kể cả trung tướng Lê Đông Phong, giám đốc Công an hiện nay ở Sài Gòn. Thời Thăng còn làm bộ trưởng bộ Giao thông Vận tải, Dương Chí Dũng thuộc vây cánh CA Hải Phòng cũng được Thăng dung dưỡng chiều chuộng. Cho nên, sát thủ của TC II có một thì dân chém mướn từ bộ CA cho Thăng có đến hai nên TBT Trọng lẫn Vĩnh của TC II không thể nào dám bứt dây động rừng, cho người bắn Thăng như bắn bí thư Cường ở Yên Bái một cách dễ dàng được.

Muốn triệt Thăng thì phải có lý lẽ chính đáng khiến Nông Đức Mạnh phải im lặng, và Trần Đại Quang hết cách cứu thì mới được. Do đó, Trịnh Xuân Thanh trở thành cái móc câu của TC II để móc cổ Thăng. Nhưng bí thư tỉnh Hậu Giang tỉnh bơ đứng ra đỡ đòn giùm cho Trịnh Xuân Thanh, nhắm mắt làm ngơ để Trịnh Xuân Thanh xuất ngoại, lôi cổ TBT Trọng ra mà chửi ầm ỹ trên mạng, rồi giám đốc CA Sài Gòn cho người móc súng đứng sẵn chờ bảo vệ Thăng, còn muốn mời Thăng ra ngoài Hà Nội họp để bắt cho dễ thì có Trần Đại Quang ngay đó, khiến TC II của tướng Vĩnh có nhiều còn làm được gì?

Cho nên muốn triệt Thăng và vây cánh của PVN sân sau của gia đình Nguyễn Tấn Dũng để có thêm thanh thế khi giao thiệp với Hoa Kỳ, TBT Trọng phải đem hai anh em nhà Trần Đại Quang ra treo cổ trước thì mới được. Tuy nhiên, nếu TC II của TBT Trọng thật sự đủ mạnh thì đã treo cổ Quang từ lâu rồi, không cần lập kế đi đường vòng từ Trịnh Xuân Thanh đến Đinh La Thăng để rồi mới có thể đến Trần Đại Quang. Nguyên cục trưởng cục Hàng hải Việt Nam là Dương Chí Dũng khai đích danh tên của Quang trước tòa trong việc hỏi lộ bộ CA để nhờ bộ CA che chở mình mà Quang nay vẫn ngồi chễm chệ ở cương vị chủ tịch nước thì xem chừng bộ CA coi hòng súng của TC II cũng chẳng có ra gì cả!

IV. Kết:

Mười ba tập đoàn kinh tế quốc doanh tại Việt Nam đều có sai phạm hối lộ, tham nhũng và thất thoát công

quỹ nặng nề như nhau hết, từ tập đoàn điện lực EVN đến tập đoàn dầu khí PVN hay cả Viettel. Tập đoàn nào bị lôi ra đánh là do có sự thanh toán phe phái. Phe phái nào bị đánh thì tập đoàn của phe phái đó bị lôi ra tố cáo tham nhũng hay bị điều tra.

TBT Trọng và TC II phải đánh PVN để giảm bớt ảnh hưởng chính trị của Hoa Kỳ lên ĐCSVN nhằm lấy điểm đối với Bắc Kinh; cũng như để có thêm tài lực nuôi dưỡng đàn em vây cánh của mình. Rõ ràng PVN là bàn tay nối dài của chính phủ và giới tư bản dầu hỏa Hoa Kỳ lên nền chính trị của Việt Nam.

Trọng nay tuổi đã già, có thâm cho lắm thì sức bơi cũng chẳng được bao lâu. Các thế lực sâu một trong đảng như Trần Đại Quang hay Đinh La Thăng mà vây cánh sâu một của TBT Trọng lo đối phó lại thừa tiền thừa súng nên TBT Trọng càng ráng dồn ép bọn Quang Thăng bao nhiêu thì trụ sở đảng tại Hà Nội lại càng dễ giống như trụ sở đảng ở Yên Bái bấy nhiêu, tức là máu me tùm lum. Chỉ khác ở chỗ là sát thủ bóp cò tại trụ sở đảng ở Hà Nội lại không phải là người của TC II theo Trọng như ở Yên Bái mà thôi! Phải chăng đến giờ phút này, TBT Trọng vẫn còn cố hy vọng TC II của tướng Vĩnh có nhiều súng hơn hai anh em Tr. Đại Quang?

Nguyễn Ngọc Như Quỳnh vài dòng tiểu sử

Quỳnh sinh ngày 18/7/1979 tại Nha Trang trong một gia đình Công giáo gốc miền Bắc. Quỳnh là hậu duệ của vị Thánh tử đạo Anrê Phú Yên, vị thánh được xem là một trong những quan thầy của Giáo lý viên và giới trẻ Công giáo thế giới.

Quỳnh có ông nội và ông ngoại là những sĩ quan cảnh sát dưới thời Việt Nam Cộng Hòa và cả hai ông đều bị bắt đi tù cải tạo sau 1975.

Quỳnh học chuyên ngành Anh ngữ tại Đại học Khoa học Xã hội & Nhân văn Sài Gòn. Sau này cô làm việc trong một Công ty du lịch nước ngoài cho tới khi bị bắt. Đây không phải lần đầu tiên Quỳnh "ăn cơm tù", cô từng bị giam giữ 9 ngày với cáo buộc "lợi dụng quyền tự do dân chủ để xâm hại lợi ích của nhà nước" hồi tháng 9-2009.

Quỳnh là một trong những Blogger nổi tiếng tại Việt Nam. Cô bắt đầu được công luận chú ý từ khoảng năm 2009 với bút danh Mẹ Nấm. Đây là thời điểm được cho là khó khăn lớn đối với các tiếng nói phản biện trong nước, nhất là sau khi một loạt những người bất đồng chính kiến bị bắt theo điều 88 vào cuối năm 2008.

Theo Phạm Thanh Nghiên

BẮT MẸ NĂM CSVN đã tự đóng đinh cho quan tài của họ

.....Trần Nhật Phong 11-10-2016.....

Đang họp với khách hàng tối Chủ Nhật, bỗng nhiên Facebook báo rằng tôi có inbox quan trọng. Thông thường tôi đợi đến lúc rảnh rồi sẽ check xem ai đã gởi cho mình rồi reply, nhưng có gì đó thúc giục khiến tôi bấm máy xem tin nhắn: Chúng đã bắt Quỳnh rồi anh ơi!

Bản tin nhắn ngắn gọn khiến tôi giật mình, dù rằng trước đó tôi vẫn có suy nghĩ rằng, trước sau Quỳnh cũng sẽ bị bắt, vì hoạt động xã hội dân sự mà cô đang tranh đấu. Bất kể người khách đang ngỡ ngàng nhìn tôi khó hiểu, tôi xin phép vài phút bước ra khỏi phòng họp.

Lật đật vào Facebook của Quỳnh để kiểm tra, post cuối cùng mà Quỳnh Post lên là video live stream, khi cô cùng mẹ ruột tù nhân lương tâm Nguyễn Hữu Quốc Duy đến trại giam Sông Lô (Nha Trang), để tranh đấu cho Duy được gặp người nhà. Mở Message lên thì không thấy Quỳnh online. Tôi vẫn hy vọng chắc chỉ như các lần trước, bắt vài tiếng rồi thả ra, khi Quỳnh bị ngăn chặn đi biểu tình Formosa hay đến gặp các đại sứ nước ngoài.

Sáng nay thức dậy, trang Dân Làm Báo đã có đầy đủ sự kiện Quỳnh bị bắt, và an ninh CSVN sẽ truy tố Quỳnh theo điều 88 bộ luật hình sự, tôi không còn gì để nói thêm ngoài trừ 2 chữ: Khốn nạn.

Tôi quen biết Quỳnh là qua những lần hội thoại với cô em gái này trên BBC, những lần phỏng vấn Quỳnh về những vấn đề tranh đấu xã hội dân sự trong nước, về việc cô được Thụy Điển trao giải thưởng Bảo Vệ Quyền Dân Sự (Civil Rights Defender 2015), kể cả lần cô tuyệt thực để đồng hành cùng Tạ Phong Tần.

Những gì Quỳnh viết hoặc post trên Facebook, kể cả những lần trò chuyện với tôi qua inbox, tôi cảm nhận được nơi cô em gái này là một phụ nữ quả cảm, kiên quyết và có chủ kiến rõ ràng.

Quỳnh có lý luận rất vững chắc,

hiểu rõ cách thức nuôi dạy con cái và rất can đảm, đã không ít lần tôi tôi chứng kiến những ngôn ngữ của Quỳnh đối phó với sự sách nhiễu của an ninh CSVN, qua những audio mà cô đã thu âm lại bằng điện thoại cầm tay. Với tôi, Mẹ Năm Nguyễn Ngọc Như Quỳnh là điển hình của một nhà tranh đấu xã hội dân sự đúng nghĩa, không tham gia tổ chức nào, không liên hệ với bất kỳ đảng phái nào, thậm chí có những lần cô biết rõ sẽ bị sách nhiễu, bị đàn áp, bị đánh đập những vẫn sẵn sàng đón nhận.

Trong những lần tôi tiếp xúc với những nhà tranh đấu xã hội dân sự trên BBC hay phỏng vấn, Quỳnh luôn là người nắm rõ những con số bao nhiêu tù nhân lương tâm, nhà tranh đấu xã hội dân sự đang bị CSVN cầm tù, bao nhiêu vụ công an đánh đập người bị bắt rồi vu vạ rằng nạn nhân “tự tử trong trại giam”.

Trong tranh đấu xã hội dân sự, Quỳnh luôn luôn là một trong những người đi đầu, từ những biểu ngữ phản đối bạo lực bất chấp luật lệ của an ninh CSVN, cho đến những sự cố gắng tham gia vào những cuộc biểu tình chống hủy hoại môi trường, thậm chí là những bài viết báo động về sự khai thác vô tội vạ của các “quan chức” đối với sinh thái môi trường nơi địa phương mà Quỳnh đang sinh sống.

Những lần Quỳnh bị đánh đập, bị sách nhiễu, thậm chí bị bắt rồi thả ra, tôi tỏ ý lo ngại cho sinh mạng của Quỳnh, Quỳnh thân nhiên trả lời: “*Đó chỉ là ghi thêm vào những tội ác của họ, em đã quen với những đòn thù này*”.

Nhìn một dọc các sự kiện đang diễn ra, từ vụ sách nhiễu linh mục Đặng Hữu Nam sau cuộc biểu tình, chụp mũ một tổ chức chính trị ở hải ngoại là “khủng bố”, dùng bạo lực để ngăn chặn cuộc hội họp xã hội dân sự ở Vùng Tàu, và nay bắt giữ Mẹ Năm Như Quỳnh, cho thấy sự sợ hãi của chính quyền CSVN.

Với các biến động gần đây, từ những tin tức môi trường bị ô nhiễm nặng nề, cho đến các mặt hàng xuất cảng bị trì trệ, sự thua lỗ của nhiều công ty quốc doanh, nợ công cao đến đống trần, mà không có khả năng trả nợ, nhiều nhà đầu tư bỏ chạy ra khỏi Việt Nam, giới trung lưu cũng tìm cách chuyển tài sản ra nước ngoài, CSVN đang đương đầu với nhiều bế tắc, xã hội có tiềm năng dẫn đến một cuộc thay đổi lớn, nếu không nói rõ là có nguy cơ bị lật đổ quyền cai trị, do đó để bảo vệ quyền cai trị, việc ngăn chặn phát tán các thông tin, đàn áp những tiếng nói xã hội dân sự, bỏ tù, sách nhiễu hay có hành động bạo lực đối với những người bất đồng chính kiến vốn sẽ là chuyện mà những chính quyền độc tài, độc đảng hay gia đình trị thường làm.

Nhưng càng có động thái cứng rắn, thì chế độ càng trở nên co cụm hơn và mất lòng dân dẫn đến các cuộc lật đổ một thời gian ngắn sau đó. Năm 1997, bất mãn trước xã hội tham nhũng, không có việc làm và khủng hoảng kinh tế, sinh viên Indonesia xuống đường biểu tình, dẫn đến sự sụp đổ hoàn toàn của chế độ Suharto sau 32 năm cai trị.

Tại Miến Điện, sau nhiều năm đàn áp, bắt bớ, thủ tiêu nhiều nhà bất đồng chính kiến, kể từ khi hủy bỏ kết quả bầu cử đầu thập niên 90, cuối cùng chế độ quân phiệt phải nhượng bộ, tổ chức bầu cử tự do và kết quả, đảng của bà Aung San Su Kyi đã lọt vào quốc hội, bất kể cá nhân bà từng bị tù đày và giam lỏng nhiều năm. Khi thành công bầu cử tự do, hàng loạt các dự án đầu tư của cộng đồng quốc tế đã tăng mạnh ở Miến Điện, chính phủ quốc gia này đã có những động thái cứng rắn với các nguồn đầu tư của TQ.

Các quốc gia độc tài, độc đảng, gia đình trị thông thường đều có một kết cuộc giống nhau, nếu như xảy ra ở khu vực Á châu, Âu Châu, nơi có nền dân trí tương đối, thì hậu quả nhẹ nhàng hơn, bị truy tìm, tịch thu tài sản, bị đưa ra tòa xét xử tương tự như Suharto hay gia đình của cựu tổng phó Philippines ông Marcos. Còn nếu ở những quốc gia như Trung Đông hoặc Phi Châu, nơi

có nền dân trí thấp thì những kẻ này đã bị xử quyết tại chỗ khi bị dân chúng bắt được như trường hợp của đại tá Gadafi.

Trước khi xảy ra cuộc thay đổi hay lật đổ, những chính quyền độc tài, độc đảng hay gia đình trị, đều có những động thái cứng rắn quyết liệt, thẳng tay đàn áp những phong trào đòi dân quyền hay thay đổi, và kết quả ai cũng nhìn thấy, đây chính là cái giá phải trả của những xã hội không tôn trọng quyền con người.

CSVN cũng đã và đang đi vào các con đường kết thúc triều đại của họ, các dấu hiệu cho thấy sự sụp đổ không khác gì những quốc gia nói trên. Suu cao, thuế nặng, địa phương lạm quyền, thao túng đất đai, mua quan bán chức, xây dựng các biểu tượng để củng cố chế độ, quyền hạn của công an, quân đội bao trùm cả nước, kinh tế bế tắc, môi trường sống bị đe dọa, bạo lực về hình sự lẫn dân sự xảy ra ở khắp nơi, báo chí bị ngăn cấm, sinh mạng con người trở nên mong manh hơn, tất cả đều đã xảy ra ở Indonesia, Nam Hàn, Miến Điện cho đến Lybia, Iraq, Tunisia hay gần đây nhất là Ukraine và đang diễn ra ở Thổ Nhĩ Kỳ.

Khi quyền cai trị bị uy hiếp, những kẻ nắm quyền luôn sống trong sợ hãi và liên tục ban hành nhiều đạo luật để bảo vệ cho họ, thậm chí thỏa hiệp với ngoại bang như Trung Quốc, để giữ quyền cai trị, giữ sinh mạng và tài sản.

Những tác động gần đây sẽ khiến cho bánh xe thay đổi toàn bộ xã hội ở Việt Nam sẽ chạy nhanh hơn, vụ bắt giữ Mẹ Năm Nguyễn Ngọc Như Quỳnh sẽ là những động lực thúc đẩy những người dân nghèo bất mãn can đảm hơn, vì họ biết nếu tiếp tục im lặng, thụ động, bản thân họ, con cháu họ cũng sẽ không khác gì với Nguyễn Ngọc Như Quỳnh, nhà tù và sự nghèo khó sẽ đeo đẳng họ cho đến đời con cháu của họ.

Bắt Nguyễn Ngọc Như Quỳnh, chính quyền CSVN đã tự đóng thêm một cây đinh vào chiếc quan tài của họ, và sẽ khiến cho thời gian tồn tại của họ ngắn ngủi hơn, và hệ quả dành cho họ sẽ khốc liệt hơn, cộng

đồng quốc tế có thể chưa chắc can thiệp trực tiếp được trong việc trả tự do cho Nguyễn Ngọc Như Quỳnh, nhưng chắc chắn họ có những cách khác khiến chính quyền CSVN phải nhượng bộ, vì cho đến thời điểm hiện tại, CSVN đã không còn gì để đòi chác ngoại trừ sinh mạng của những con người tranh đấu xã hội dân sự như Mẹ Năm Nguyễn Ngọc Như Quỳnh.

danlambaovn.blogspot.com

Sài Gòn thất thủ

.....Mặc Lâm RFA 01-10-2016.....

Cơn mưa lớn chưa từng thấy làm Sài Gòn chìm trong biển nước không ai ngờ đó cũng chính là cơ hội cho người dân Sài Gòn nhìn lại cuộc đời mình đang sống qua chiếc màn trắng mênh mông của mưa của nước.

Những con đường cây cối gãy đổ. Những chiếc xe nằm lẫn giữa dòng nước như ăn vạ khổ chủ. Những cô gái mặt mũi phờ phạc chiến đấu chống cái lạnh của mưa gió và nước đang ngập lên ngang bụng. Những chàng trai chiến đấu với cơn lũ hung hãn giữa thành phố để kéo chiếc xe máy bắt kham vật vãi với nước. Đèn phố chớp tắt cùng với sấm sét như đe dọa người dân đang run rẩy tùm lại với nhau. Tất cả những hình ảnh như trong một phim giả tưởng của Hollywood.

Cư dân mạng ngay trong lúc mưa gió đồm đũa, nước ngập khắp nơi vẫn còn đủ thời gian vừa tát nước vừa cầm điện thoại vào Facebook để châm biếm, đùa vui với “mưa cực đoan” và từ đó đồng ý với nhau cụm từ “Sài Gòn thất thủ”.

Sài Gòn thất thủ!

Nhà báo Mạnh Kim tỏ ra mặt mà với hai chữ “thất thủ” ghê lắm mới viết hẳn một dòng tâm trạng được xem là tinh táo đến lạnh người. Anh chia sẻ cái lạnh của mưa gió bằng sự so sánh trí tuệ bởi hai từ này. Thất thủ là đầu hàng, là thua cuộc, là tuyệt vọng, là những gì mà cuộc sống người dân đang phải sống, dù là là sống chung hôm nay như sống chung với lũ. Là điều

mà chính quyền Việt Nam phải thấy, phải lạnh mình, anh viết:

“Thất thủ!

Sài Gòn thất thủ, Biên Hòa thất thủ, Huế thất thủ, Hà Nội thất thủ... Cả nước đang thất thủ bởi những trận mưa ngập ngoài sức tưởng tượng với mức độ ngày 1 tăng dần.

Không chỉ ngập trong biển nước mênh mông sau những trận mưa mà thậm chí giới chính quyền bây giờ cũng ngượng ngập và “thất thủ” trong việc tìm cách giải thích dư

luận; chính xác hơn, Việt Nam đang thất thủ toàn diện.

Kinh tế thất thủ bởi lý thuyết “kinh tế XHCN” đã và tiếp tục dẫn dắt nước đến vùng trũng ngập của những khoản nợ này đến những khoản nợ khác.

Giáo dục đang thất thủ vì ngập trong tư duy lạc hậu. Xã hội đang thất thủ bởi ngập sâu trong tội ác.

Y tế thất thủ khi ngập trong sự bất lực của giới điều hành. Môi trường thất thủ bởi cuộc tấn công không thể kiểm soát của những Formosa trước sự bất lực, tuyệt vọng, bế tắc và vô tâm.

Con người cũng thất thủ khi ngập trong lối sống đầu độc nhau bằng hóa chất và nhiều phương cách khác.

Sự thất thủ nguy hiểm nhất và ảnh hưởng tương lai đất nước nhiều nhất vẫn là sự thất thủ trước TQ.

VN đã không thể “thoát Trung”. VN vẫn bám chặt vào Trung Quốc. Việt Nam đang thất thủ. Toàn diện.

Có con đường nào cho tương lai đất nước? Không và không bao giờ, nếu người ta chấp nhận sự thất thủ này mà không thay đổi thể chế.

Không thay đổi, Việt Nam chỉ còn một con đường duy nhất để đi: con đường đi đến chỗ chết.”

Mạnh Kim đang nói sự thất thủ không tránh được và anh xót xa với hai từ “Thất thủ” đến chạnh lòng.

Trong khi đó, Đàm Hà Phú lại nhìn “Sài Gòn thất thủ” ở một hướng khác. Những cơn mưa gây ngập là thứ tình yêu ngọt ngào đắm

đuổi mà Thượng Đế dành cho con người. Trong cái giá buốt ấy, không thiếu những con chuột run rẩy bám vào chiếc lưới B40 một cách tuyệt vọng. Con chuột hơn gì chúng ta, đeo bám vào tâm lý tự thương và né tránh. Nó chỉ là 1 cơn mưa thôi mà..

Tự đánh lừa mình như đã từng bao nhiêu năm nay, người Sài Gòn vốn hiền lành và nhẩn nhục như vừa bị đánh thức bởi những dòng thơ của Đàm Hà Phú:

“Chúng ta đừng nói về chính trị nữa. chỉ có bọn phản động mới nói chuyện chính trị,

còn chúng ta là người yêu nước, hãy nói về cơn mưa tình yêu của chúng ta, thật dồi dào nước,

mọi con phố biến thành sông, biết bao thứ chìm và tan đi trong nước, hàng ngàn xe máy về nhà ngã, bị cuốn trôi và chết máy, con nít khóc ngất, cha mẹ chúng cũng khóc theo trong đói và lạnh, những người phụ nữ tôi tả dắt xe đi giữa dòng nước lũ, chán ngán nhìn kẹt xe và nước cống... một thảm cảnh như sóng thần vừa cuốn qua chăng? Không, chỉ là cơn mưa,

chúng ta nguyện rửa cơn mưa, một cơn mưa như mọi cơn mưa khác, chỉ khác là nó rơi trên một đất nước tiêu nhiều ngàn tỉ vào tượng đài, vào Vinashin hay Vina-lines, vào xe công, vào tiệc tùng, vào mừng sinh nhật bố thủ trưởng, vào cổng chào, vào cắt cỏ thủ đô và giao thầu cho TQ chống ngập...

nó chỉ là cơn mưa, chỉ khác là nó rơi xuống một đất nước lạc hậu hiem hoai: toàn dân đi xe máy,

nơi người ta chết vì đủ thứ lý do lãng xẹt và có nạn tham nhũng bậc nhất hành tinh,

chỉ khác là cơn mưa nó rơi ở chỗ chúng ta không nói chuyện chính trị, đúng rồi, chỉ có bọn phản động mới nói chuyện chính trị, chúng ta chỉ nên nói về cơn mưa.”

Ngập lụt tại Sài Gòn - Nguồn cảm hứng sáng tác

Trong khi đó nhà báo Đào Tuấn tường thuật lại hình ảnh Sài Gòn thất thủ bằng những giòng điện tín gửi đi từ một căn phòng ngập nước. Những tiếng gõ từ chiếc máy tính sùng nước và hào hển bởi bị nước tấn công. Nhà báo tường trình:

“Hàng ngàn chiếc xe máy ở Nguyễn Siêu trở thành tàu ngầm.

Biệt thự triệu dollar của Mr Đàm ngập trong nước khiến anh, quần tới gối, khuôn mặt thần thờ như mặt bức tượng sáp 12 tỉ vnd.

Tòa tháp Bitexco ngập từ trong ngập ra, ngập từ ngoài ngập vào.

Một khung cảnh dữ dội và lãng mạn như trong đại sảnh con tàu Titanic gãy đôi. Các nàng Rose ống thấp ống cao tay xách nách mang trong tòa tháp cao nhất Sài Thành.

Một clip quay cảnh anh soái ca lao mình giữa dòng nước “cứu” chiếc xe máy trôi như bao diêm -à như chiếc lá- thu hút đến ngót 100k like, 35k lượt bình luận và hàng vạn share.

Sân bay Tân Sơn Nhất trở thành sân bơi, bãi đáp của Thủy phi cơ. Bến xe Chợ Lớn biến thành bãi canoing.

À còn nữa, các nữ y tá hò dô ta bắt lươn trong hành lang bệnh viện.

Toàn dân sặc nước với những vận động viên bắt đắc dĩ điện thoại dất trên lưỡi trai nón bảo hiểm.

Những chiếc bus thủy phi cơ “mất điện” giữa dòng thác. 20 chuyến bay trong nước và quốc tế phải bay vòng vòng.

Facebook tràn ngập 2 chữ “thất thủ”. Có người, trí tưởng tượng thật là phong phú, nhắc đến một cơn “đại hồng thủy”.

Đâu đó vang lên bản nhạc “Sài Gòn ngập quá Sài Gòn ơi, SG ơi”.

Một con chuột cổ bám víu vào hàng rào B40 ở 1 nơi nào đó trong sự kiện “Sài Gòn thất thủ” tối qua. Đúng là một khoảnh khắc lịch sử!”

Đúng là một khoảnh khắc lịch sử. Ngày 30 tháng 04 là một khoảnh khắc lịch sử, lúc ấy Sài Gòn thất thủ với một bản nhạc mà 41 năm sau những người lính Mỹ cuối cùng tại VN vẫn còn nhớ: White Christmas.

Nhưng bây giờ bản nhạc người dân Sài Gòn lấy ra làm tín hiệu là “Mùa mưa trên thành phố HCM.”

Người dân Sài Gòn có bản tính mau quên. Họ thụ hưởng văn hóa nhiều vùng miền gộp lại làm ra bản sắc Sài Gòn, trong đó cái hồn nhiên của người miền Tây đã làm cho Sài Gòn bớt đi héo hắt của nắng nóng hay lập cập của mưa giông cùng

nước ngập mù trời.

Ngay cả ngập thì Sài Gòn vẫn “ngập đúng quy trình” dưới tiếng cười giễu nhại của người Sài Gòn gốc miền Tây. Hãy cùng nghe giọng hò lô tô trong khi nước vẫn còn dưới chân, vừa hò vừa nhảy lò cò...

Sài Gòn ngập đúng quy trình

Mưa to, nước ngập lưng gò. Lau “bu-gi” rồi “lau người” đi anh. Sài Gòn ngập... đúng “quy trình”. Sài Gòn đỏ, Sài Gòn xanh... Sài Gòn. Uống bia cho phố bớt buồn. Trăm con phố ngập thành sông cả rồi. Ta quy hoạch phố tuyệt vời. Mưa to là ngập, nắng thì tắc mau. Mưa thì nước lộn lên đầu. Nắng thì “tắc kẹt” có sầu riêng không. Mưa về, tát nước chống mông. Nắng lên, ừn tắc cả trong lẫn ngoài. Hòn ngọc Viễn Đông đâu rồi. Bắt lươn trên phố bài hoài dưới mưa. Mưa to không ngại ướt thơ. Sợ áo em ướt sũng sờ mờ xa. Áo em khoét cổ, xẻ tà. Mỏng manh mưa ướt thành ra lộ hàng. Sài Gòn mưa ngập chứa chan. Ngắm phố đang lụt, ngắm nàng thơ đi.

(Đặng Hữu Phúc)

Thiệt hại

Quanh đi quẩn lại người ta lại quay về với hiện thực đời sống. Sau khi những nụ cười gượng gạo trôi đi, người Sài Gòn lại nhận ra mình mất thứ này, hụt thứ kia. Xe hư, nhà sập, mái dột, đồ đạc sùng nước nhìn mà thấy nao lòng... tất cả những cái thất thủ ấy quay trở lại tấn công họ sau khi nước rút. Những đôi mắt thần thờ, những nụ cười nhợt nhạt.

Nhưng dù sao người Sài Gòn vẫn phải sống, vẫn phải tự cày cuốc trên vùng đất sinh nhai của mình.

Và đôi khi họ nhìn nhau cười thật lớn, cười hả hê, cười không nhạt được môm khi nghe anh chàng Facebooker Hoàng Dũng đề nghị kiểm điểm mưa đã làm cho Sài Gòn thất thủ: “Kết nạp đảng cho ông Trời, yêu cầu mưa theo nghị quyết, chỉ đạo của đảng. Nếu làm sai gây ngập sẽ kỷ luật cảnh cáo. Tiếp tục tái diễn thì chuyển công tác ra Trung ương.”

